

1977 ஜூலை 28]

திரு. எம். ஏ. லத்திப் : பாயின்ட்-ஆப்-ஆர்டர். அமைச்சர் அவையிலே இருக்கிற ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் தனிப் பொறுப்பும் உண்டு. கூட்டுப் பொறுப்பும் உண்டு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அரசாங்கத்தின் சார்பாக, கூட்டுப்பொறுப்பினை வலியுறுத்தும் வகையில் அரசு முடிவெடுக்கும் என்று சொல்வது சபையின் மரபு. ஆனால் ஒரு சில அமைச்சர்கள், முதலமைச்சர் முடிவெடுப்பார் என்று சொல்வது ஏதோ இவர்களுக்குக் கூட்டுப் பொறுப்பில்லாதது போல இருக்கிறது. இது மரபுக்கு ஒத்து வராதது என்பதால் இதைப் பற்றி தாங்கள் தீர்ப்பு சொல்ல வேண்டும். அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கும் என்று ஒவ்வொரு அமைச்சரும் சொல்வது தான் மரபு. ஆனால் தொழிலாளர் நல அமைச்சர், முதலமைச்சர் முடிவெடுப்பார் என்று சொன்னார்கள்.

It is not in good taste. It is not according to the convention because every Minister is jointly and severally responsible. Every Minister speaks for him and his Department.

மாண்புமிகு பேரவை தலைவர் : தொழிலாளர் நல அமைச்சர் முதலமைச்சர் என்று சொன்னதே எல்லோருக்கும் கூட்டுப் பொறுப்பில் ஏற்றுச் சொல்கிறார். ஆகவே அதைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டாம்.

(4) 1977-78-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கைமீது பொது விவாதம்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே : 1977-78-ம் ஆண்டுக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்கு நிதி நிலை அறிக்கையைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். இதன் மீது என் கருத்தினைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்பு, மீண்டும் நான் வலியுறுத்தித் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன், காழ்ப்பு உணர்ச்சிக்கு அப்பால் நின்று இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினை ஆராய்ந்துதான் நான் பேசுகிறேனே தவிர வேறு அல்ல என்பதை வலியுறுத்திக் கூறி என் உரையினை நான் துவக்குகிறேன்.

இரண்டு, மூன்று நாட்களாகப் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் செய்தியினைப் பற்றி இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர நான் முயற்சித்தேன். முடியவில்லை. ஆனால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அந்தச் செய்தியினை நான் வலியுறுத்துவது என்னுடைய கடமை என்று கருதி நான் அதை முதலிலே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். காவிரி நீர்ப் பிரச்சனை பற்றியது தான் அது. காவிரி நீர் பிரச்சனையைப் பற்றி இன்று கூட பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. கிருஷ்ண ராஜசாகருக்குள் 50 ஆயிரம் கியூ செக்ஸ், தண்ணீர் உள்ளே வருவதாகவும், ஆனால் அதிலிருந்து வெளியே அனுப்பப்படுகிற தண்ணீர் ஆயிரம் கியூ செக்ஸ் சண்ணீர்தான் என்றும், இந்த அளவிற்குத்தான் திறந்து விடப்படுகிறது என்றும், தெளிவாக இன்றைய தினமும், நேற்றும், இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பும் பத்திரிகையில் செய்தி

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1977 ஜூலை 29]

வந்திருக்கிறது. அதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு அச்சமாக இருக்கிறது. 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தை கர்நாடக அரசாங்கம் மீறுகிறது என்பது என்னுடைய டூற்றச் சாட்டாகும். இன்னொரு மாநிலத்தின் மீது குற்றஞ் சாட்டுவது சரியா என்று என்னை நீங்கள் கேட்கலாம். இப்படி ஒரு டூற்றச் சாட்டினை அந்த மாநிலத்தின் மீது சுமத்துவதற்கு முன்பு இரண்டு அரசாங்கங்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் என்ன என்பதை விளக்கினால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

தமிழகம் பழைய சென்னை மாகாணமாக இருந்த நேரத்தில் இந்த அரசாங்கத்திற்கும், மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஒரு ஒப்பந்தம் 1924-ம் ஆண்டு ஏற்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தத்திலே விதிமுறையைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதிமுறைப்படி கிருஷ்ணராஜசாகருக்குள் வருகிற தண்ணீர் 20 ஆயிரம் க்யூ செக்ஸ் லிற்ருக் கீழே இருக்குமானால் அதில் ஒரு துளி தண்ணீரைக் கூட கர்நாடக அரசாங்கம் தேக்கி வைத்துக் கொள்வதற்கு உரிமை படைத்தது அல்ல. திறந்துவிட வேண்டும் என்பதான விதிமுறை இருக்கிறது. 20 ஆயிரத்திலிருந்து 60 ஆயிரம் க்யூ செக்ஸ் தண்ணீர் வந்தால் குறிப்பிட்ட அளவு தேக்கி வைத்துக் கொண்டு மீதமுள்ள தண்ணீரை தமிழகத்திற்குத் திறந்து விட வேண்டும். இது தான் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தமாகும். இந்த ஒப்பந்தம் 50 ஆண்டு காலத்திற்குப் பிறகு காவிரியில் மேலும் எவ்வளவு அதிகத் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கணக்கிட்டு அந்த அதிகத் தண்ணீரைப் பிரித்துக் கொள்வதற்குத் தான் 50 ஆண்டு கால கெடு வைக்கப்பட்டதே தவிர கிருஷ்ணராஜசாகருக்குப் போடப்பட்ட ரூல்ஸ் ஃபார் ரெகுலேஷன்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று அதிலே சொல்லப்படவில்லை.

சமீபநாடு அரசாங்கம் இதுவரை எடுத்து வந்த முடிவு 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் சாகவல்லீ. உயிரோடு இருக்கிறது. சாகாது. அதற்கு ஒன்றும் முற்றுப்புள்ளி வைக்க முடியாது. ஆனால் கர்நாடக அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்து வருகிறது. தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1924-ம் ஆண்டு ஒப்பந்தம் முடிவு அடையவில்லை. அது அப்படியே இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது 50 ஆயிரம் க்யூ செக்ஸ் தண்ணீர் கிருஷ்ணராஜசாகருக்கு வந்து கொண்டிருக்கும்போது தமிழ் நாட்டிற்கு உரிய பங்கினைத் திறந்து விட மறுத்து வருகிறது. இது பத்திரிக்கைச் செய்தி. நான் பார்த்தேன். பத்திரிக்கைச் செய்தி ஒரு வேளை தவறாகக்கூட இருக்கலாம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரிக்கைச் செய்தியின்படி கிருஷ்ணராஜசாகருக்கு வருகிற தண்ணீர் 50 ஆயிரம் க்யூ செக்ஸ் என்றும், ஆனால் திறந்து விடப்படுகிற தண்ணீர் ஆயிரம் க்யூ செக்ஸ் தண்ணீர். அதுவும் தங்கள் ஆயக் கட்டுக்குத்தான். என்று அதிகாரிகளுக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது என்று பத்திரிக்கையில் செய்தி வந்திருக்கிறது. நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது இது அரசாங்கத்திற்குத் தெரிந்திருக்கிறதா தெரிந்து உரிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா? இதைக் கண்டித்து

1977 ஜூலை 29]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

கர்நாடக அரசாங்கத்திற்கு தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்களா? மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்களா? தமிழ் நாடு அரசாங்கத்திற்கு உரிய தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்து வதற்கு நியாயம் இல்லை. அப்படித் தடுத்து நிறுத்த வைத்திருப்ப பது அநியாயம் என்பதை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் ஒரு வேளை செய்து இருக்கலாம். ஏனென்றால் நம்முடைய அதிகாரிகள் ரொம்பவும் திறமைசாலிகள். திறமையான அதிகாரிகள் மட்டு மல்ல, ஒரு சுறுசுறுப்பான அமைச்சரிடம் இந்த இலாகா ஒப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தமிழ் நாடு உரிமை பாதிக்கப் படாத அளவிற்கு இதில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்க வேண்டும் எடுக்கப்பட்ட வேண்டும் என்ற ஆசையின் காரணமாக இதனை நான் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேனே தவிர, வேறு அல்ல. நான் தெளிவாகக் சொல்கிறேன். கர்நாடக அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டுக்குரிய தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்து வதற்கு எந்த அதிகாரமும் படைத்த அரசாங்கம் அல்ல. திறந்து விட்டே தீர வேண்டும். இது ஒரு கட்சிப் பிரச்சனையல்ல. இது ஒரு நாட்டுப் பிரச்சினை. எந்தக் கட்சி ஆட்சியிலிருந்து கொண்டு கவனிக்கிறார்கள் என்பதை விட யார் எதிர்க் கட்சியிலிருந்து வாதத்தை எடுத்து வைக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு அவைத் தலை வரவர்களே ! சபையில் இன்னொரு மாநிலத்தைப் பற்றிக் குரல் எழுப்புவதைப் பற்றி யாருக்கும் கவலையில்லை. அது போர்க் குரலாக மாறாமல் இருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-50]

திரு. ப. உ. சண்முகம் : மன்னித்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டின் உரிமைகள் பறி போகிறது என்றவுடனே என்னை யும் அறியாமல் கொஞ்சப் உணர்ச்சி வயப்பட்டுடனே தவிர வேறல்ல. இருந்தாலும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். அமைதியாகச் சொன்னாலும் இசே வார்த்தைகளைத் தான் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும். நான் அமைதியாகச் சொல்கிறேன்; கர்நாடக அரசாங்கம் தமிழ் நாட்டுக்குரிய தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்த எந்தவித அருகதையோ, சட்ட வரம்புக்குட்பட்டதோ அல்ல ; தப்பான காரியம், தவறான காரியம். அந்தத் தவறான காரியத்தை தமிழக அரசாங்கம் கண்டிக்க வேண்டும். மத்திய அரசிடம் உடனே எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இப்படித் தவறான காரியத்தைச் செய்ய அனுமதித்தோமேயானால், நாம் தமிழ் நாட்டின் உரிமையை விட்டுக் கொடுத்ததாகிவிடும். தமிழ் நாட்டின் உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. தமிழக அரசாங்கத்தின் குரலுக்கு வலிவு ஏற்றவேண்டும் என்ற வகையிலே தான் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சட்டப் பேரவையில் இசைக்கிளப்பியிருக்கிறார்கள். இது நியாயமான குரல். இந்தக் குர

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1977 ஜூலை 29]

லுக்கு நாங்கள் எதிராகப் போக முடியாது என்று கர்னாடக மாநிலத்துக்குப் பதில் கொடுக்க, அதற்கு வலியுட்டுகின்றேனே சுவிர, பலகீனப்படுத்தவல்ல நான் இதைச் சொல்வது.

எனவே நான் இந்த மாநில அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்வது கர்னாடக அரசாங்கம் செய்திருக்கின்ற தவறான போக்கை உடனடியாகக் கண்டிக்க வேண்டும், திருத்த வேண்டும்; தண்ணீரைத் திறந்துவிட வேண்டும் என்று சொல்ல வேண்டும். இன்னும் சொல்லுவேன் கிருஷ்ணராஜசாகர் முழுவதும் நிரம்பி வழிந்து போகிறது; கபினி வழிகிறது, ஹேமாவதி, ஹேரங்கி வழிகிறது. நான் பொறுமையால் சொல்லவில்லை. எனக்கு இருக்கின்ற அச்சம் 1924ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி தமிழ்நாட்டுக்குத் தண்ணீர் திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறதா? உரிமை உள்ள தண்ணீரைப் பெற்றிருக்கிறோமா? அதை மட்டும் அமைச்சரவர்கள் தமது பதிலில் சொன்னால் போதும். உரிமையை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை இந்த உத்தர வாதத்தை தந்தால் போதும், நான் நன்றியுடையவனாக இருப்பேன் என்று சொல்லக் காவேரிப் பிரச்சனையை இதோடு விட்டுவிட்டு அடுத்த பிரச்சனைக்கு வருகின்றேன்.

நமது தொழிலாளர் அமைச்சரவர்கள் உடல் நலமில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது அவருடைய கோபத்தைக் கிளறி விடுவதாக கருதக்கூடாது. பாடியில் இருந்து வரும் தொழில் தகராறைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். பாடியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தொழில் அமைதியின்மை, இரண்டு தொழிற்சங்கங்களுக்குள் ஏற்பட்டிருக்கின்ற போட்டியின் காரணமாக வந்த விளைவு என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. இரண்டு தொழிற் சங்கங்களில் யாருக்கு தொழிலாளர்கள் உரிமையுடையவர்கள்.....

திரு. ஆர். உமாநாத்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இரண்டு தொழிற்சங்கங்களுக்குள் தகராறு என்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது என்றார்கள். நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்பதைத் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: தலைவரவர்களே, நன்றி. பாதிக்கப் பட்ட இரண்டு தொழிற்சங்கங்களும் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாலும் உண்மை அதுதான் என்பதை மூடி மறைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒத்துக்கொள்ளுவதில் தவறில்லை. ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. இரண்டு தொழிற் சங்கங்களும் தொழிலாளர்கள்மீது உரிமை கொண்டாடுவதன் காரணமாகத் தான் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருக்கிறது. இதில் இருக்கின்ற இன்னொரு பிரச்சனை, நான் கேள்விப்பட்டவரையில் மூன்று பிரச்சனைகள் உள்ளடங்கியிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஒருவேளை தொழிலாளர் அமைச்சர் தமக்கு இருக்கின்ற திறமையின்காரணமாக, மேற்கொண்டும் பிரச்சனை இருக்கிறது என்றால் திருத்திக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

ஆனால், அங்கே சொல்லப்படுவது, 1976ஆம் ஆண்டு கொடுத்த உற்பத்தியை 1977ஆம் ஆண்டு கொடுக்க முடியாது, ஒன்று. இரண்டாவது, வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்ட 17 தொழிலாளர்களை மீண்டும் வேலையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். மூன்று தொழிற் சங்கத்துக்கு யார் தலைவராக இருந்து ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றுவது. இந்த பிரச்சனைகள் தான் உள்ளடங்கியிருக்கிறது. இந்த மூன்றையும் தீர்த்துவிடுவார்கள் என்று, கவர்னர் உரையின் போது கூட, முதலமைச்சர் அவர்கள் “நான் தலையிட்டு தீர்ப்பதாக இருக்கிறேன்” என்று உறுதி அளித்திருக்கிறார். பேச்சு வார்த்தை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் தொழிற்சாலை திறக்கப்படவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கேயிருக்கின்ற மாற்றுக் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் கையொப்பமிட்டு ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருப்பது, தொழிற்சாலையை திறவுங்கள், அங்கே நடக்கின்ற வன்முறையை தடுத்து விடுங்கள், சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்பட்ட பிறகு எந்தத் தொழிலாளரை வேண்டுமானாலும் தொழிற்சங்கத்துக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளட்டும், ஆட்சேபனை இல்லை என்பதுதான். இதை ஒத்துக் கொள்வதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது? அங்கே ஏற்பட்டுள்ள தகராறு தொழில் தகராறே அல்ல, போன்ஸ் தகராறு அல்ல, சம்பளத் தகராறு அல்ல. இந்தத் தகராறு இரண்டு தொழிற்சங்கங்களுக்குள் வளர்ந்துள்ள தகராறே தவிர வேறல்ல. இதன் காரணமாக ஒரு தொழிற்சாலை மூடிக்கிடப்பது நம் நாட்டு தொழில்வளர்ச்சிக்கு உகந்ததல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலை நீடித்துக் கொண்டு போகுமேயானால், உள்ளபடியே சொல்கிறேன் தமிழ்நாட்டில் முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று வருகின்ற தொழிலதிபர்கள் அஞ்சுவார்கள். அதன் விளைவாகத் தமிழ்நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுவதில் தடங்கல் ஏற்படும் என்று வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இந்த நேரத்தில் சிம்சன் கம்பெனி தொழிற்சாலையில் என்ன நடந்தது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். சிம்சன் தொழிற்சங்கத் தலைவராக காட்டூர் கோபால் இருந்தார். அவர் அப்போது தொழிலாளர்கள் சார்பில் நிறுவனத்தோடு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டார்கள். காட்டூர் கோபால் விலக வேண்டுமென்ற ஒரு கருத்தை மையமாக வைத்து, அந்த ஒப்பந்தம் தவறு, ஆகவே காட்டூர் கோபால் விலகவேண்டுமென்ற கூக்குரல் எழுப்பப்பட்டது. இதை பல மத்திய அமைச்சர்கள் வந்து எல்லாம் தூண்டி விட்டார்கள். நான் அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. அப்போது என்ன என்ன நடைபெற்றது என்கிற ஆராய்ச்சிக்குள் போக விரும்பவில்லை. அது போஸ்ட்மார்டம் ஆகிவிடும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகக் காட்டூர் கோபாலை ராஜ்நாமாச் செய்யச் சொன்னோம். அவர் செய்தார். அவருக்குப்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1977 ஜூலை 29]

பின் அந்தத் தலைவர் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவர் அந்தப் பதவிக்கு வந்து 6 வருஷங்கள் ஆகின்றன. 5 1/2 வருஷங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. காட்டீர் கோபால் போட்ட ஒப்பந்தம் தவறு என்று சொல்லி பதவிக்கு வந்தார்களே, அவர்கள் கற்பித்து சொல்லிய அந்தத் தவறை இன்றைய தேதிவரை களைந்தார்களா என்றால் இல்லை, காரணம் அன்றைக்கு காட்டீர் கோபால்மேல் கோபம் இருந்ததே தவிர, அவர் போட்ட ஒப்பந்தத்தில் தவறு இல்லை என்ற உண்மையை ஒத்துக் கொள்ள வேண்டும். நான் சிம்சன் கம்பெனியைச் சேர்த்துச் சொன்னதற்குக் காரணம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு நீதி, இன்னொரு கட்சிக்கு ஒரு நீதி என்கிற கருத்து இருக்கக்கூடாது. தயவு செய்து திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். பாடியில் ஏற்பட்டிருக்கிற அமைதியின் மையைக் குறைத்து, அதன்மூலம் தொழில் தகராறைத் தீர்ப்பதற்கு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெளியில் இருந்து ஆட்களைக் கொண்டுவந்து அடித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எவ்வளவு தூரம் உண்மை என்று தெரியாது. வீட்டுக்குள் இருக்கிறவர்களுையே அடிக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அது உண்மையாக இருக்குமானால் வன்மையாகக் கண்டிக்கத்தக்கது. அந்தத் தொழிலாளர்களை அடிக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இருந்தாலும் தொழிலாளர்களை அடிப்பது முறை அல்ல. நியாயம் அல்ல என்ற காரணத்திற்காக அந்த வாதத்தைவைக்கிறேன்.

மேலும் இன்னொன்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, அந்தத் தொழிற்சாலையின் ஒரு பகுதி 1ஆம் தேதியில் இருந்து திறக்கப்பட இருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அப்போது வேலைக்குச் செல்கிற தொழிலாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியது ஒரு அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். அந்தப் பாதுகாப்பைக் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரவேற்கக்கூடிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் படித்துவுடன், நான் அவரிடம் கைகொடுத்துப் பாராட்டினேன். உள்ளபடியே பாராட்டினேன். அவர் நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துவந்தபோதே, எனக்கு ஏற்பட்ட ஆச்சரிய எண்ணத்தோடு பாராட்டினேன். குறிப்பாக

“ 7.3 இலட்சம் அலுவலர்களுக்குப் பயன்தரும் வகையில் சிறப்பான புதிய ஓய்வுகால நன்மைத் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இத்திட்டத்தின்கீழ்,

1977 ஜூலை 29] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அலுவலர்களின் சேமிப்பாக மாதந்தோறும் 15 ரூபாய் பிடித் தம் செய்யப்படும். இப்பிடித்தங்கள் மீதான வட்டியுடன் ஒரு கூடுதல் பணிக்கொடையும் அரசால் வழங்கப்படும். இதனால் இன்னும் ஒரு சில ஆண்டுகளில் ஓய்வுபெறும் அலுவலர்களுக்கும் நல்ல பயன் கிட்டும். இருபத்தைந்து ஆண்டு காலப் பணிக்குப் பின் ஓய்வு பெறும் ஒரு அலுவலர், தான் 4,500 ரூபாய் மட்டும் கட்டியிருந்தபோதிலும், ஓய்வு பெறும் போது 10,000 ரூபாய் முழுத் தொகையாகப் பெற்றுப் பயனடைவார். ”

என்று படித்தவுடன் உள்ளபடியே ஆச்சரியமாக இருந்தது. நல்ல சிறப்பான திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே என்று கைகொடுத்துப் பாராட்டினேன். ஆனால் நேற்றையதினம் எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அந்தக் கடிதம் ஒரு முக்கியமான செய்தியை உள்ளடக்கி இருக்கிறது. இதைக் கவனித்துத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று, நியாய உணர்ச்சியோடு, அமைதியாக, பொறுமையாக, கோபத்தையுட்டும் சொற்களைப் பயன்படுத்தாமல் நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னிடத்தில் இந்திய வங்கி வெளியிட்டிருக்கிற ஒரு துண்டறிக்கை இருக்கிறது. சுற்றறிக்கை. இந்தியன் பாங்க் ஒரு ஷெட்யூல் பாங்க். அரசாங்க வங்கிகளில் ஒன்று. மோசடி செய்கின்ற வங்கியல்ல. அந்த வங்கியில் அறிவித்திருக்கிற திட்டத்தை நேற்று வந்த கடித உறையிலேயே வைத்து அனுப்பியிருக்கிறார், ஒரு அரச ஊழியர். இந்தத் திட்டத்தைத் தம் கடிதத்தில் எழுதி 15 ரூபாய் வீதம் 25 வருடங்கள் கட்டினால் என்ன ஆகும் என்ற கணக்கையும் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார். அந்த ஊழியர் எழுதியிருக்கிற கணக்கைப் படித்துப் பார்த்தேன். அது முழுக்க முழுக்க உண்மை அதை விளக்கி நான் கூறுகிறேன்.

இந்திய வங்கியில் ரெக்கரிங் டெபாசிட் ஸ்கீம்—மாதம் 15 ரூபாய் வீதம் 10 ஆண்டுகள் கட்டி வந்தால் பத்தாவது ஆண்டு முடிவில் 3,099 ரூபாய் பணம் கிடைக்கிறது.

[முற்பகல் 10-00]

அந்தத் தொகையை நீண்டகாலச் சேமிப்பின் திட்டத்தின்கீழ், 12 ஆண்டுகளுக்கு பிக்ஸட் டெப்பாஸிட்டில், அந்த வங்கியிலேயே போட்டால் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கிடைக்கும் பணம் எவ்வளவு என்ற புள்ளி விவரமும் இருக்கிறது. ரூ. 9,912 கிடைக்கிறது. ரூ. 15 வீதம் பத்து ஆண்டுக் காலம் மட்டும் ஒரு ஊழியர் கட்டினால் அவர் பணமே 22 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ரூ. 9,912 ஆக உயருகிறது. இதை பிக்ஸட் டெப்பாஸிட்டில் அடுத்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் போட்டால் மொத்தம் கிடைக்கும் பணம், 15.17 வட்டியோடு கிடைக்கக்கூடிய பணம் ரூ. 12,400. ஒரு ஊழியர் ரூ. 15 வீதம் பத்து ஆண்டுகள் ஒரு வங்கியில் போட்டால் அது

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1977 ஜூலை 29]

ரூ. 12,400 ஆக உயருகிறது. அரசாங்கம் விரும்புவதுபோல் மாதம் ரூ. 15 வீதம் 25 ஆண்டுகள் போட்டால் —கணக்குகள் போட்டு கூட்டி வைத்திருக்கிறேன். வேண்டுமானால் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம்கூட அதைத் தரத் தயாராக யிருக்கிறேன்—அந்த ஊழியர் கடைசியில் பெறுகிற பணம் ரூ.16,639. மாதம் ரூ. 15 வீதம் ஒரு ஊழியர் இந்தியன் பாங்கில் 25 ஆண்டுகள் பணம் போட்டால் நான் சொல்லும் முறைப்படி அவருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய பணம் ரூ. 16,639 வருகிறது. ஆகவே, நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால் ரூ. 15 வீதம் 25 ஆண்டுகள் போட்டால், அவர்கள் நாலாயிரத்துச் சில்லறைதான் கட்டியிருக்கிறார்கள், நாங்கள் ரூ. 10,000 கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே, இது சரியா? அந்த ஊழியர் எழுதியிருக்கிறார்.

நாங்கள் இந்தியன் பாங்கில் அப்படிப் போட்டால் ரூ. 16,639 கிடைக்குமே, எங்களுக்கு இது நியாயம் இல்லை என்று சொல்லி எழுதியிருக்கிறார். முழு விவரத்தையும் நான் தரத் தயாராயிருக்கிறேன்.

இப்படி ஒரு திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே, இது நல்ல தொரு திட்டம்தான் என எண்ணி பாராட்டினேன். இப்போது இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறேன். நான் கொடுத்திருக்கிற புள்ளிவிவரம் சரி என்று அரசு ஒத்துக் கொண்டுதானாக வேண்டும். ஒத்துக்கொள்ளும் என்று நம்புகிறேன். ஒத்துக்கொண்டால் அறிவித்திருக்கிற அந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும். அதை மட்டும் தங்கள் மூலம் நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனெனில், ஒரு ஊழியர் போடும் பணம் ரூ. 16,639ஆக உயரும்போது ரூ. 10,000 கொடுப்பேன் என்று சொல்வது முறையல்ல, சரியல்ல, நியாயமல்ல, நீதியல்ல என்பதை மட்டும் அரசிடம் வலியுறுத்திக்கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

(திரு. பாக்கர் சு. சுப்பிரமணியம் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு. கே. பண்ணை சேதுராம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது கர்நாடக அரசு தண்ணீரைத் தடுப்பதற்கு உரிமை இல்லை என்று சொல்லி அதை வன்மையாகக் கண்டித்தார்கள். நானும் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை மிகவும் ஆணித்தரமாக வரவேற்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்களை நான் ஒன்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். மாநில சுயாட்சி கேட்கிற நண்பர்கள், மாநில சுயாட்சி அடிப்படையில் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் அந்தந்த அதிகாரங்கள் உண்டு என்பதையும், தண்ணீர் விடுவதற்கு அவர்களுக்கு அந்த மாநில சுயாட்சி உரிமை இருக்கிறதா இல்லையா என்பதையும் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மாநில சுயாட்சி என்பது தமிழகத்திற்கு மட்டுமா அல்லது எல்லா மாநிலங்களுக்கும்? அவர்கள் கேட்கிற மாநில சுயாட்சி தமிழ்

1977 ஜூலை 29] [திரு. கே. பண்ணை சேதுராம்]

கத்திற்கு மட்டுமே, அது கர்நாடக மாநிலத்திற்கு இல்லை என்று சொன்னால் அது ஒரு காகிதப் பூ தானா? என்று கேட்க ஆசைப் படுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் என்றால், அவர்கள் பேசியதிலிருந்து உங்களுக்கு ஏற்படுகிற சந்தேகம்தான் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் கீழ் எழும். ஆகவே, இது ஒன்றும் பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் அல்ல.

திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்களது உரை மாத்திரம் பத்திரிகைகளில் வருகிற நேரத்தில் அது ஒரு தவறான கருத்தை மக்களுக்கு உருவாக்கிவிடும். நாம் கர்நாடக அரசிடம் தண்ணீர் கேட்பதற்கு உரிமையற்றவர்கள், மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் கேட்பது அல்லது மாநில சுயாட்சி கேட்பது தவறு என்று கருத்தை ஏற்படுத்தும். மாநில சுயாட்சி தீர்மானத்தை இந்த அவையில் நிறைவேற்றிய நேரத்தில் ஆறுகள் பிரச்சனையை எப்படித் தீர்த்துக்கொள்வது என்பதுபற்றி அப்போதே பேசப்பட்டது. தனித்தனி நாடுகளாக இருக்கின்ற நாடுகளுக்கிடையே, ரஷ்யா ஜெர்மனியைத் தாண்டி ரெயில்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. தனித்தனி நாடுகளிடையே கூட ஆறுகளும், ரெயில் பாதைகளும் கடக்கிற நிலையில் இங்கே ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இடையே ஆறு அல்லது நதிநீர் பங்கீடு செய்து கொள்வது தவறு அல்ல. மாநில சுயாட்சி கேட்பதால் சிக்கல் ஏற்படாது.

திரு. டி. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தேவையில்லையே, இதில் இன்பர்மேஷன் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டேனே....

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டு உரிமைகளைக் கேட்கும்போது, எங்கள் மீதுள்ள கோபத்தால் வேறு எதையாவது சொல்லி, கர்நாடகத்திற்குள்ள வாத்தத்தினை டலப் படுத்திவிடாதீர்கள் என்று பெரியகுளம் உறுப்பினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நலிவுற்ற மக்கள் நலம் காண்கின்ற வகையில் நல்லதொரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை தமிழக மக்களுக்கு அளித்திட்ட தமிழக நிதி அமைச்சர் நாஞ்சிலார் அவர்களுக்கு என் நன்றியறிதலை உரித்தாக்கிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசு பதவி ஏற்றவுடன், நிதிநிலை ஒதுக்கீடுகளைத் தயாரிப்பதற்கு போதிய அவகாசம் இல்லையென்றாலும், இருந்த அவகாசத்தின் அடிப்படையில் முக்கியமான பல முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 29]

செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். அரசியலமைப்புச்சட்டத்தில் மத்திய-மாநில அரசுகளுக்கிடையே நிதி ஆதாரங்களையும் பொறுப்புகளையும் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கும் முறை எப்போதும் மத்திய அரசுக்கு உபரியையும் மாநில அரசுகளுக்கு உற்றாக்குறையையும் விளைவித்து வருகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பதவியில் இருக்கும்போது நிதிநிலை சரியாக இருக்கவில்லை. அதை தெரிந்துதான் ஜனாதிபதி ஆட்சி பிரகடனம் செய்யப்பட்டது. முன்பெல்லாம் பல சிறிய திட்டங்களைத்தான் நிறைவேற்றினார்களேயொழிய பல அடிப்படை முன்னேற்றங்களுக்குவழி காண இயலவில்லை. இக்கட்டான சூழ்நிலையில் நிதிநிலை ஆதாரத்தைப் பெருக்க வேண்டியது அவசியமான ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர் பேராசிரியர் அவர்கள் சொன்னார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விட்டுவிட்ட இடத்திலிருந்து தொடர் ஓட்டம் ஓட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். தொடர் ஓட்டம் ஓட வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அது சரியான திசையில் செல்ல வேண்டும். எந்த நேரத்திலும் மத்திய அரசோடு மோதிக்கொள்வது என்பது முன்பிருந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்தது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பிறகு மத்திய அரசுடன் சுமுகமான உறவோடு நடந்து கொள்வது என்ற கொள்கையோடு, தமிழக முன்னேற்றத்திற்கு வழிகாட்டியிருந்தார். அப்போது ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற போது சொன்னார்கள், நல்ல காரியங்களை மத்திய அரசு செய்திருந்தால் அவைகளை குலைத்துவிட வேண்டும் அல்லது சலைத்து விட வேண்டும் என்றில்லாது, அவற்றை மேம்பாடு செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தார். அதேபோன்றுதான் நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மத்திய அரசோடு சுமுகமான உறவை வைத்துக்கொள்வது என்று முடிவு எடுத்திருப்பதை நாம் பாராட்ட வேண்டிய இந்த நேரத்தில், மத்திய அரசு அது போல் நடந்து கொள்ளும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும்.

மத்திய அரசினுடைய கொள்கை சிறு தொழில்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பெரிய தொழில்களுக்கு முட்டுக்கட்டை போடுகின்ற அளவில் இருக்கிறது. மத்திய அரசு எப்போதும் “டெஃபிஸிட்டி ஃபைனான்ஸ்” விரும்புவதில்லை. இதன் அடிப்படையில் 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு பெரிய தொழில்திட்டங்கள் எதற்கும் வழியில்லாதபடி இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி பற்றாக்குறை பொருளாதாரத்தின் மூலமாக மாநிலங்களுக்கு பண உதவி செய்து தீரவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்பதை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மத்திய அரசு விற்பனை வரியை ரத்து செய்வதின் மூலம், ஒரே வரியாக எக்ஸைஸ்டீயூட்டி என்ற முறையில் வரிசேடி போடுவதற்கு யோசித்து வருவதாகத் தெரிகிறது. இப்போது.

1977 ஜூலை 29] [திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்]

தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்கின் காரணமாக ஏராளமான பொருள் சேதத்திற்கு ஆளாகியிருக்கின்றது. இப்போது ஒரு வரியாக இருக்கின்ற ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் என்பதையும் எடுத்து, அதையும் அவர்கள் வைத்துக்கொள்வார்களேயானால் எல்லா மாநிலங்களும் மத்திய அரசிடம் பிச்சைப் பாத்திரம் ஏந்த வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலையில், மத்திய அரசு பொருளாதார எதேச்சாதீத காரத்தைச் செலுத்துவதை யாரும் விரும்ப மாட்டார்கள். நம்முடைய வருமானம் 630 கோடி என்று இருந்தாலும், இதில் வரிகள மூலமாக 300 கோடி அளவுக்கு வந்தாலும், இசில் மத்திய அரசு 330 கோடி பல இனங்களில் நமக்குத் தருகிறது. இந்த நேரத்தில் மத்திய அரசின் இந்தக் கொள்கையை மாற்றவேண்டும் என்று இந்தச் சட்டமன்றத்திலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்தால் நலமாக இருக்கும் என்ற கருத்தையும் கூறிக்கொள்ள விழைகிறேன்.

[முற்பகல் 10-10]

அரசு விதைப் பண்ணைகளை விரிவுபடுத்தவும், மிகுபயன் தரும் பயிர் வதைகளை அதிக அளவில் டகிரந்தளிக்கவும், மண்வளப்பாது காப்புக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டிருப்பதும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால், உழக்குக்கூட மிஞ்சாது” என்கின்ற முறையில், அந்தக் கணக்கிற்கு ஒப்ப கிராமப்புறங்களிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் நியாயமான விலை கிடைக்காமல் மிகவும் அவதியுறும் காட்சியை இன்றைக்குக் காணலாம். நிலத்திலே விளைகின்ற பொருளுக்கு வற்றனை செய்வதற்கு ஏற்ற முறையிலே ஒரு இயக்குநர் அலுவலகம் ஏற்படுத்தி, கிராமங்களில் அங்காடிச் சூழக்கள் அமைத்து, விவசாயிகள் தங்கள் பொருட்களை நல்ல விலைக்கு விற்க முடியும் என்கின்ற ஒரு தன்னம்பிக்கை அளிக்கும் இந்தத் திட்டத்தை கிராமப்புற மக்கள் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக வரவேற்பார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதேநேரத்தில், அவசர நிலை பிரகடனம் செய்யப்பட்ட போது, போனஸ் அளித்து வந்ததை ரத்து செய்தார்கள். அதையும் இந்த அரசு பரிவுடன் கவனித்து, இந்த போனஸ் தொகையை அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகின்றேன்.

அதேபோன்று, கால்நடை பராமரிப்பிற்காக கால்நடை வளர்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் 15 கிராம முக்கிய வட்டாரங்கள் அமைக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டத்தை இன்னும் உள்ள கிராமப் பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இந்த சர்க்கார் மேற்கொள்ளும் முயற்சிகள் அனைத்தையும் வரவேற்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 29]

பாசன வசதிக்காக முதலீட்டை இரண்டு மடங்கிற்குமேல் ஆக்கியிருப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். கடந்த கால அரசு இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை உருவாக்கியபோதிலும், அவைகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. நடப்பு ஆண்டில் ஏழு பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு நிதி ஒதுக்கீடுசெய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதனால் புதிதாக 35,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி பெறும். அதோடு, ஏற்கெனவே பாசன வசதி பெற்றுவரும் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி உறுதிப்படுத்தியிருப்பது வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

அதேநேரத்திலே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, செண்பகத்தோப்பு என்னுமிடத்தில் கமண்டல ஆற்றின் நடுவே ஒரு அணை கட்டப்படும்; அத்திட்டம் இந்த நடப்பு ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அணைக்கட்டின் மூலம் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் நீர்ப் பாசன வசதி பெற்று, பலனடையப்போவது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி உத்திரமேரூர் தொகுதி. அங்கே செய்யாற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இசனால் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உத்திரமேரூரில் பெரியதொரு ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரியில் நீர் நிரம்பி வழிகின்றபோது, அந்தத் தண்ணீர் மதுராந்தகம் ஏரிக்குச் சென்று, அங்கும் நிரம்பி வழிந்தோடுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. ஏற்கெனவே இருந்த தண்டரை, உத்திரமேரூர் ஏரித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்றபோது அதன் அடிப்படையிலே தத்துவங்களை செயல்படுத்தாத காரணத்தாலும், அங்கு மண்வாரிகண்களைத் திறந்துவிடத் தவறியதாலும், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அப்படி இந்த மண்வாரிகண்களைத் திறந்துவிடாததுடன், உத்திரமேரூரைச் சுற்றியுள்ள 28 கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடும்பங்கள் எல்லாம் அல்லலடைகின்ற காட்சியை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்காமல் இருந்துவிட முடியாது. ஆகவே, அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றபோது, ஏற்பட்டுள்ள ஒப்பந்தங்களையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் மிகவும் தாம்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, சிறப்பு சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், ஏரி டௌங்களைத் தூர்வாரிச் சீரமைக்கவும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த வகையில், இதற்கான ஒப்பந்தங்களையெல்லாம் பரிசீலித்து உத்திரமேரூர் ஏரிக்கும், அதன் வழியாக மதுராந்தகம் ஏரிக்கும் நீர் நிரம்பக் கூடிய வகையில் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்]

அதேநேரத்தில், என்னுடைய தொகுதியில் 100-க்கு 80 பேர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி வாழக்கூடிய பகுதி என் தொகுதியாகும். அந்த நெசவாளர்களுக்கு இன்றைக்கு இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறது பாராட்டத்தக்க ஒன்றாகும். நடப்பு ஆண்டில் 30,000 நெசவாளர்களை கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள் கொண்டுவர திட்டமிட்டிருப்பதாகவும், அதன் மூலம் 25,000 நெசவாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தருவோம் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேநேரத்தில் என்னுடைய உத்திரமேரூர் தொகுதியில் நெசவாளர்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற காரணத்தால் அதற்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஏற்கெனவே கவர்னர் உரை விவாதத்தின்போதே குறிப்பிட்டதுபோல் கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது அத்தியாவசியமான பிரச்சினையாகும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அதற்கு தனி இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள், ஏழை எளியவர்கள், அரிசனங்கள், பழங்குடி மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதியில் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறி இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரிசன மக்கள், பழங்குடி மக்கள் மேம்பாட்டுக்காக, அவர்கள் கல்வி மேம்பாட்டுக்காக கட்டணமின்றி இலவசக் கல்வி கொடுப்பதோடு பாடப் புத்தகங்களும் இலவசமாகக் கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சமூகத்தில் உயர்நிலையில் இருந்தவர்களுக்கே இந்த வசதி இருந்தது இன்று மாற்றப்படுவது ஒரு பாடமாக அமைந்திருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரிசனங்கள் எல்லோரும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையால் ஒப்பற்ற பயனைப் பெறுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பழங்குடி மக்களும் தமிழகத்தின் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் இதயத்திலே நீங்காத இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நலனுக்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் நடப்பாண்டில் 153 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமுதாயத்தின் கடைநிலையில் வாழும் அவர்கள் மேம்பாடு அடையும் வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருப்பது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

வறுமையில் வாடும் விதவைகளுக்கும், அவர்களுடைய சிறுர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி மற்றும் அவர்கள் வாழ்க்கை வசதி பெற நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டுக்குரியது.

[திரு. பாக்கூர் சு. சுப்பிரமணியம்] [1977 ஜூலை 29]

கடலையே நம்பி வாழ்கின்ற மீனவ சமுதாயத்தினர் அகால மாக மரணமடைய நேரிட்டால் 5,000 ரூபாய் உதவி கொடுக்கிறார்கள். அதோடு அவர்களுடைய கைம்பெண்களுக்கும், சிறுர்களுக்கும் படிப்படியாக உதவி அளிக்கின்ற வகையில் மீனவ சமுதாயத்திற்கான திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். கல்விக்கும், தமிழ் வளர்ச்சிக்கும், நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கும், வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கும், அரசு அலுவலாளர்களுக்கும், காவலர் துறையினருக்கும் இன்னும் பல முக்கியமான திட்டங்களுக்காகவும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்டங்களைக் கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*THIRU D. R. RAJARAM NAIDU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to offer the following suggestions for the kind acceptance of Government.

While the Government has fixed minimum wages for even beedi workers who are engaged on contract basis, they should come forward to fix minimum wages for handloom weavers also.

Regarding the problem of N.G.O.s. I would like to state that out of 22 States, in more than 18 States the D.A. of the employees are on par with that of Central Government employees. While such being the case, the Government should at once announce the Third Pay Commission and solve the problems of N.G.O.s.

The Third Pay Commission should also look into the grievances of the village officers, like Karnams and Village Munsiffs. Also, free medical aid is given to all government employees and the same facilities may be made available to all the teachers in the State, irrespective of their grade or salary.

(முற்பகல் 10.20)

Sir, I wish to stress that an Intensive Cattle Development Project should be taken up in Thally Constituency, the area to which I belong.

To help and to promote small industries in backward areas like Dharmapuri, there is need to eliminate or reduce the innumerable approvals of licences, which are required for starting smallscale industries. For example, if a new entrepreneur has to start an industry, he has to approach the Panchayat Board, Municipality, District Health Officer, Town Planning Office, Inspector of Factories, Central Excise Office,

1977 ஜூலை 29] [திரு. டி. ஆர். ராஜாராம் நாயுடு]

Commercial Tax Office and a host of other offices to obtain approvals for licences from each one of them. All these restrictions drive away the genuine, prospective entrepreneurs from starting small industries in backward areas.

The Tamil Nadu Small Scale Industries Development Corporation and Directorate of Industries who are responsible for the promotion of small scale industries should adopt a more helpful attitude towards new entrepreneurs and guide them in the selection of plant and machinery and also offer useful project reports. The procedure for procurement of financial assistance from SIDCO and TICC should be simplified. They are cumbersome now.

It is also necessary to establish large scale industries in the public sector to increase employment and income in rural areas. In this connection, may I request the State Government to urge the Centre to hasten the completion of the Salem Steel Project at the earliest possible time. I would also like to suggest to the Government of Tamil Nadu to approach the Centre for the establishment of a ship building yard at Madras or at any other suitable port in Tamil Nadu.

Here I would like to point out that shortage of power upsets planned progress of industry and fluctuations in voltage very often cause damage to equipment for Tamil Nadu apart from commissioning the Kalpakkam Project—Atomic Energy Project—the State Government should also urge the Centre to expedite the second Mine cut at Neyveli. I would also like to suggest the establishment of small and medium thermal stations around some of the minor ports like Pondicherry, Cuddalore and Nagapattinam. Apart from these measures, there should also be a regional approach to power. I would also like to suggest from the long-term point of view the setting up of a super Thermal Power Station with 2,000 M.Ws. in our State.

Industries have already sprung up in the backward districts of North Arcot, Dharmapuri and Ramanathapuram. I would urge the State Government that the assistance and incentives presently granted to backward areas be further stepped up to attract more and more investors. The present criteria for the selection of backward districts is still inadequate and hence needs suitable revision, since there are also other areas which need to be declared as backward areas in order that a balanced regional development may be brought about.

The Government should lose no time in setting up of industrial complexes which will hasten the pace of industrialisation in the State. We have with us skilled manpower which could be put to the best use if sophistica-

[திரு. டி. ஆர். ராஜாராம் நாயுடு]. [1977 ஜூலை 29]

ted complexes are built up. In view of this, I strongly urge the Government to set up specialised industrial complexes for the production of automobile and ancillary parts and high precision instruments in Madras and Chingleput. Likewise a specialised finished leather complex may be started near Ranipet while Silk and Electronic complexes located in Denkanikotta in Dharmapuri district in view of the ready available market at Bangalore. I would also like to suggest the establishment of a Watch Factory at Dharmapuri district by the Industries Department with the collaboration of Hindustan Machine Tools, Bangalore.

I would urge that a number of employment oriented industrial units may also be set up in the rural areas so that a net-work of cottage and village industries can be started. The agricultural labourers who are unemployed for a part of the year may be given employment opportunities in the industrial sector. This will incidentally prevent the migration of unemployed persons from the rural areas to the urban areas.

One more point and I have finished, Sir. Now the Railway passengers are provided with food packets at cheaper rates by the Railways. Likewise the State Transport can also arrange for the supply of quality food packets at moderate rates at important stops for the benefit of long distance bus passengers.

I conclude my speech with the hope that the Government will give sympathetic consideration to my suggestions. Thank you, Sir.

* திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகின்றேன். ஒன்று, எதிர்க்கட்சி கொறடா அவர்கள் பேசும்பொழுது சென்னையில் பாடியில் நடைபெறும் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை தவறாக இங்கே சித்தரித்தார்கள். அதை நான் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். ஒன்று, அங்கே நடைபெறும் போராட்டம் இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில் அவசரநிலை அமலில் இருந்தபொழுது கடுமையான வேலைப்பளு திணிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. என். கிட்டப்பா : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இங்கே குறிப்பிடும்பொழுது எதிர்க்கட்சி கொறடா பேசியதாகக் கூறினார்கள். நான் எதிர்க்கட்சி கொறடாவாக விற்றிருப்பதால், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 29]

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, கொறடா என்பதை மாற்றிக் கொண்டு துணைத் தலைவர் என்ற இந்தப் பெயரை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். பாடியில் நடைபெறும் போராட்டம்....

திரு. என். கிட்டப்பா : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர், சார். அவர்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள், சொல்லுங்கள்.

திரு. என். வரதராஜன் : ப.உ.ச. அவர்களைக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே, அதுவொரு முக்கியமான பிரச்சனை என்பதால் அதை இங்கு எழுப்ப விரும்புகிறேன். மாமியார் உடைத்தால் மண் குடம், மருமகள் உடைத்தால் பொன் குடம் என்ற கதையாக மாறிவிடக்கூடாது. அந்தத் தரப்பிலே என்ன சொல்கிறார்கள்? கடந்த இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில், அவசரநிலைக் காலத்தில், எங்கள் முதுகிலே அடி விழுந்தது என்று சொல்கிறார்கள். அதை மறுக்கவில்லை. அந்த இரண்டு வருஷத்தில் பாடியில் உழைப்பாளிகளுக்கு அதிக வேலைப்பளு திணிக்கப்பட்டது என்று உழைப்பாளிகள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த வேலைப்பளுவின் காரணமாக முதுகெலும்பு உடைகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் 15 பேர் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி நிறுத்தக்கூடாது என்று சொன்னால் கதவடைப்பு செய்திருக்கிறது. இதுதான் பாடியிலுள்ள தொழிலாளர்களின் உண்மையான பிரச்சனை. இன்னொன்றும் சொன்னார்கள் தொழிலாளர்களை யாரோ அடிக்கிறார்கள் என்று. ஏன் அதை விளக்கிச் சொல்லியிருக்கக்கூடாது? சி.ஐ.டி.யூ. தொழிலாளர்களை குடிசை குடிசையாகச் சென்று இத்தியாவிலுள்ள 75 குடும்பங்களில் ஒன்றான டி.வி.எஸ்.-ஐச் சேர்ந்தவர்கள் கருங்காலிகளை வைத்து தெருத் தெருவாகச் சென்று தொழிலாளர்களை அடித்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்தத் தரப்பிலேயிருந்து இப்படி இரட்டை நாக்கோடு இந்தக் கருத்து வரக்கூடாது. அடுத்து, இங்கிருந்து தொழில்கள் மாயமாக மறைந்து விடும் என்று....

திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இரட்டை நாக்கோடு பேசுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்வதற்கு அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அப்படிப் பேசக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. மூன்று மாதங்களுக்கு முன் அவர் கட்சிக்கு வேறு நாக்கு இருந்தது. இப்பொழுது வேறு நாக்கு படைத்த அங்கத்தினர் அவர்கள் இப்படிப் பேசக்கூடாது.

திரு. என். வரதராஜன் : நாக்குகள் எப்படியிருக்கும் என்பதை இப்பொழுது அவர்கள் பேசியதிலிருந்தே தெரிந்து கொள்ள முடியும். அதற்கு மூன்று மாதங்களுக்குப் போக

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1977 ஜூலை 29]

வேண்டியதில்லை; மூன்று நிமிடத்திற்கு முன்னால் பேசிய நாக்கு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தோம். ஆகவே, நான் சொல்வது டி.வி.எஸ். குடும்பத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கி பேசப் போசப் வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப.உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, டி.வி.எஸ். நிறுவனத்திற்கு வக்காலத்து வாங்கியவர்கள் அல்ல நாங்கள். அந்தக் குடும்பத்துச் சொத்தான பஸ்களை தேசியமயமாக்கிய பெருமை பெற்றவர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : தேசியமயம் எவ்வாறு நாசமான கொள்கையாக மாறியது என்பதை தமிழகம் அறிந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பாடியில் இன்றைக்கு பிரச்சினையைச் சமூகமாகத் தீர்ப்பதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் தலையிட்டு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு சகல தரப்பினரும் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டிய நேரத்தில் தொழில்துறை வேறு மாநிலத்திற்குச் சென்று விடும் என்ற பத்தாம் பசலிக் கொள்கையைச் சொல்லி பயங்கரமான நிலைமையைத் தோற்றுவித்து அந்த ஏகபோக முதலாளிகள் மேலும் உழைப்பாளிகளைக் கொள்ளையடிக்க அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் அரசு தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் சில நிவாரணங்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த நிவாரணங்களுக்காக நிதி அமைச்சரைப் பாராட்டுகிறேன். மீனவர்களுக்கு உதவி, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவிகள், அரசு ஊழியர்களுக்கு சம்பள உயர்வு என்பன போன்ற சில முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[முற்பகல் 10-30]

நம்முடைய நாட்டிலே இன்றைக்கு இருக்கிற சமுதாய நிலை பிச்சை தா என்று கெஞ்சும் குரலும், பிடி இந்தா என்று நீளும் கரமும்தான். மாநில சர்க்கார்களாகிய நாம் கேட்க, மத்திய சர்க்காராகிய அவர்கள் கொடுக்க என்ற நிலையிலே, இப்படித் தான் காய்களை நகர்த்த முடியும் என்பதிலே மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தெளிவாக இருக்கிறது.

இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற சமூகப் பொருளாதாரம் நெருங்கி வருகிறது என்பதை வலியுறுத்தியாக வேண்டும்; அதை ஆளும் கட்சி கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு அனைவரும் 4½ கோடி தமிழ் மக்களைப் பற்றிப் பேசுவதிலே பெரிய பெருமை. ஒரு கோடி தமிழர்கள் நிலமின்றியே இருக்கிறார்கள்.

1977 ஜூலை 29]

[திரு. என். வரதராஜன்]

கிரார்கள் என்று தெளிவுபடுத்த வேண்டும். தாங்கள் ஆண்ட காலம்தான் பொற்காலம் என்று புகழாரம் சூட்டுகிற நிலைதான் இருக்கிறது.

1961-ம் ஆண்டிலிருந்து 1971-ம் ஆண்டு வரையிலே உள்ள நிலையைக் கணக்கெடுத்தால், 1961-லே தமிழ்நாட்டின் ஜனத் தொகையிலே 16 சதவிகிதத்தினர்தான் நிலமற்ற கூலிக்காரர்கள். 1971-லே அது 25 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. புரட்சிகரமாக நாம் நிலத்தை எடுத்து அவனுக்குக் கொடுத்து அற்புதமாகத் திட்டம் தீட்டியுள்ளோம் என்று சொல்லும் காலத்திலும், நிலமற்றவனுடைய தொகை என்னவாக இருக்கிறது? கிராமப்புற மக்கள் தொகையில் 40 சதவிகிதத்தினர் நிலமற்றவர். ஒரு கோடி பேர் நிலமற்றவர்; தமிழ்நாட்டில் அந்த அளவு பொருளாதாரம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. நிச்சயமாகச் சொல்வேன், அவனுக்கு வாழ்வு கிடைக்கவில்லை.

அரிசனங்களைப்பற்றி அனுதாபத்துடன் பேசுகிறோம். இன்னும் அவர்களில் ஒரு பிரிவினரை சக்கிலியன் என்று பெயர் வைத்துச் சொல்கிறோம். அவன் ஜவுளிக் கடைக்குக் கூடச் செல்ல முடியாது. கிராமங்களில் அந்த நிலை இன்னும் அப்படியே இருக்கிறது. கிராம மக்களிடம் பழைய துணிகளை 4 அணு, 8 அணு கொடுத்து வாங்கி அணியும் நிலையிலேதான் அவன் இன்னமும் இருக்கிறான். பொங்கலைக் கொண்டாடுகிறோம், தீபாவளியைக் கொண்டாடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்களே, யார் கொண்டாடுகிறார்கள் அந்தப் பண்டிகைகளை? அடையாறிலே பெரிய வீடுகளிலே இருப்பவன் கொண்டாடலாம், கிராமப்புறங்களிலே சமீப காலத்திலே திருவிழாக்களையே கொண்டாடுவதில்லை. ஏனென்றால் ஓராண்டில் ஐந்து மாதங்கள் கூட அவர்களுக்கு வேலையில்லை. அந்த நிலையில் அவன் எங்கே திருவிழாவைக் கொண்டாடுவது?

இந்த அரசு சிறிய தொழில்களை ஆரம்பித்து, ஊக்குவிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால், தற்போதுள்ள நிலையில் அவர்களை ஊக்குவிக்க முடியாது. பிரிட்டிஷார் ஆரம்பத்திலிருந்தே சிறுதொழில்களை வளரவிடாமல் செய்தார்கள். தொடர்ந்து அத்தொழில்கள் நாசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் கையில் காசுகள் வராமல் சிறு சிறு தொழில்கள் வாழமுடியாது. சிறு தொழில்களைப் பாதுகாக்கும் கடவுள் விவசாயிகளே. ஆகவே, கிராமத்திலுள்ளவன் வாழ சரியான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அடிப்படையிலே அதனை வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1977 ஜூலை 29]

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்தச் சபைக்கு வெளியே ஸ்டான்லி மருத்துவக் கல்லூரி விழாவிலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள், நிலச்சீர்திருத்தம்பற்றி. அப்படி அங்கே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கும்போது, இந்த பட்ஜெட்டிலே கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கவேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்துவேன். பிணியை நிலங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான கிராம மக்கள் பாப்பர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டம், இந்தச் சட்டம் என்றெல்லாம் எவ்வளவோ சட்டம் போட்டும், அவனுக்கு உபயோகமாக இல்லை. வரம்பு கட்டி உபரியாக எடுத்த நிலங்களெல்லாம் எங்கே போயிற்று? உன்னி இஞ்சி மஞ்சளாய் உள்ளேபோன கதையாகத்தானிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைத் தீவிரமாகக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோயில் நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தலையிலே மொட்டை, கழுத்திலே கொட்டை, உடலிலே காவிச் சட்டை, காலிலே கட்டை என்ற நிலையில் இருக்கும் இவர்களுக்கெல்லாம் ஏன் நிலம் என்று ஆளும் பக்கமும் எதிர்ப்பக்கமும் வாதாடி இருக்கிறார்கள். மடாதிபதிகள் மொட்டையிலிருந்து முடிக்கு வந்துவிட்டார்கள். சந்தனம் தடவுகிறான், ஃபேஸ் பவுடர் தடவுகிறான். ஆனால், அவர்கள் நிலத்தில் உழைப்பவனோ கீழே போய்விட்டான். அந்த நிலங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று முன்னாள் முதல்வர் பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, அந்த நிலத்தை எடுத்து, உழைப்பவனுக்கு தலைக்கு ஐந்து ஏக்கர் என்று பட்டா போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு இப்பொழுது ஒரு கூலிச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டமும் மிக மோசமான சட்டம். யானைப் பசிக்குச் சோளப் பொரி என்ற நிலையில் அந்தச் சட்டமிருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் எங்கே அமுலாகி வருகிறது என்று பார்த்தால், 90 சதவிகிதத் தினருக்கு அந்தக் கூலி கிடைப்பதில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, பரம்பரையாக, விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கு தானியங்கள்தான் கூலியாகக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தன. விவசாயி உழைத்து, அறுத்து, அடித்து அதிலேதான் கூலி பெற்றிருக்கிறான் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே தானியக் கூலி மறைந்து, பணக் கூலியாக மாறி வருகிறது. ஆகவே, இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் கூலி நிர்ணயச் சட்டத்தைச் சரியாக அமுல் நடத்த வேண்டும், சீராக அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

1977 ஜூலை 29]

[திரு. என். வரதராஜன்]

அடுத்து, குத்தகைப் பதிவுகளை எடுத்துக் கொண்டால், குத்தகையிலுள்ள பத்து சதவீதம் நிலம் கூடப் பதிவாகவில்லை. ஒரு பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது. முன்பு குத்தகை நிலத்தைப் பதிவாக்க ஒரு தனி தாசில்தாரைப் போட்டிருந்தோம். இப்பொழுது தனி தாசில்தார் இல்லை. ஆகவே, பொது தாசில்தாரிடத்திலே மனு கொடுத்தோமென்று சொன்னால், அதனைக் கவனிக்க அவருக்கு நேரமில்லை.

வாய்மொழி மூலமாக சாட்சியம் ஏற்று குத்தகையைப் பதிந்து கொண்டு குத்தகைதாரர் உரிமையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். இப்பொழுது அது முடியவில்லை. ஆகவே, மீண்டும் பழைய மாதிரியே தனி தாசில்தார்களிடம் பதிவு செய்யும் வேலையை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

குத்தகை பாக்கியைப் பொறுத்தவரையில் 13.86 பசலி வரை இருக்கும் குத்தகை பாக்கியை ரத்து செய்ய வேண்டும். வறட்சியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம், காவிரி நீரைப் பற்றிப் பேசுகிறோம், விலைவாசியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம், இந்த நிலையில் குத்தகையை விவசாயி எப்படிக்கட்ட முடியும்? குத்தகை பாக்கி கொடுக்காததால், விவசாயிகளின்மீது ஏராளமாக வழக்குகள் கோர்ட்டுகளிலே இருக்கின்றன. அங்கங்கே, குத்தகை பாக்கி காரணமாக, அவன் வெளியேற்றப்படுகிற ஆபத்து இருக்கிறது.

இன்றல்ல, நேற்றல்ல, இரண்டாவது திட்ட கமிஷன் தன்னுடைய அறிக்கையிலே, குத்தகைதாரருக்கு 75 சதவிகிதமும், நிலச்சுவாந்தாருக்கு 25 சதவிகிதமும் இருப்பதுதான் நியாயம் என்று சொல்லியிருக்கிறது. அதை, இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அடித்து முடித்தவுடனேயே, களத்து மேட்டிலேயே குத்தகையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவன் வீட்டிற்குப் போய் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, களத்து மேட்டிலேயே குத்தகைதாரருக்கு 75 சதவிகிதமும், நிலச்சுவாந்தாருக்கு 25 சதவிகிதமும் கொடுத்துவிடுகிற நிலைமையைச் சட்டத்தின் மூலமாக உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறி இருக்கிறது. விவசாயி இப்பொழுதுதான் நெற்பயிர் விவசாயம் செய்து வருகிறான். இப்பொழுதுதான் குறுவைக்குத் தண்ணீர் வருகிறது. இப்பொழுது ஆடி மாதம், மழைக் காலம். நஞ்சை, புஞ்சை விளைவிக்க முடியும். பிறகு, ஐந்தாறு மாதங்களுக்குப் பின் அறுவடை நடக்காது. விலைவாசிகள் ஏறும் சூழ்நிலை இருக்கும் காலம். சில்லித்தகர்களுக்கு பட்டம் எப்படிப் பறக்க விடவேண்டுமென்று தெரியும். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு கிலோ நடுத்தர அரிசி ரூ. 2-30-க்கு விற்கிறது. நான் சென்னையிலே விசாரித்தேன், நடுத்தர ரக அரிசி ரூ. 2-00-க்கு விற்கிறது

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1977 ஜூலை 29]

இதற்கு என்ன அர்த்தம்? உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது என்று அர்த்தம். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிற 16,000 நியாய விலைக் கடைகளை உடனடியாகத் திறக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1-60-லிருந்து ரூ. 1-75 வரையிலே கிடைப்பதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, அறுவடை இல்லாத காலத்திலே, விலையேற்றத்தைத் தடுக்க முதல்வர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதில், ஆகஸ்டு இறுதிக்குள்ளாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறத்திலே ஆண்டாண்டு காலமாக உழைத்துவிட்டு, வாழ்வதற்குச் சொந்த வீடு இல்லாது குடிசையிலே படுத்து உறங்கிய ஏழை அரிசன மக்களைப் பற்றி, என்னுடைய அருமை நண்பர் தாழை மு. கருணாநிதி அவர்கள்கூட கவர்னர் உரையீது பேசும் போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலே, கிராமப் புறத்திலே பாடுபடுகிற சாதாரணக் குடிமக்கள், அரிசன விவசாயத் தொழிலாளர்கள் குடிமனையில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இன்று நிலைமை என்ன? மூன்று சென்ட் நிலம் தான் அவனுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லி, பரம்பரையாக 5, 6, 7, 8, 10, 20 ஆண்டுகாலமாக தென்னை, மா மரங்கள் வைத்திருக்கிறான். அதன் பலனை அவனே அனுபவித்து வருகிறான். ஆனால், இன்று சட்டத்தைக் கர்ட்டிச் சென்டை வைத்துக்கொண்டு, வீட்டைச் சுற்றி பாத்திரம் கழுவக்கூட நிலம் இல்லாமல், விரட்டுகிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, மாநில அரசு ஒரு 10 சென்டாவது குடியிருப்பு பட்டா கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசு உதவி செய்ய வேண்டும். அண்டை மாநிலங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் காரியத்தை நாமும் செய்ய வேண்டும். குடிமனை சட்டத்திலே இருக்கிற கோளாறைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலத்தடி நீரைப்பற்றி நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றை தெளிவுபடுத்த இந்த அரசின் மூலமாக கேட்க விரும்புகிறேன்: உலக வங்கியிடம் கடன் பெறுவதற்காக ஒப்பந்தம் செய்திருக்கும்போது ஏதாவது நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோமா, ஒரு கிணறுக்கும் இன்னொரு கிணறுக்கும் இடையில் 600 அடி இருக்க வேண்டும் என்றும் இடைவெளி இல்லாவிட்டால் கிணற்றுக்கு பம்புசெட் வைக்க உதவி செய்ய முடியாது என்றும், நிலத்தடி நீர் அப்போதுதான் கிடைக்கும் என்ற வகையில் நிபந்தனைக்கு இணங்கி, கடன்பெற ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோமா என்ற விபரத்தைச் சொல்ல வேண்டும். தமிழ்நாட்டிலே பாசனத்தை நம்பி இருப்பது 25 சதவிகிதம் நிலம்தான். பாக்கி 75 சதவிகிதம் அண்ணாந்து வானத்தைப் பார்த்து பயிரிடப்படும் பூமிகளே. அவன் நிலத்தடி

1977 ஜூலை 29] [திரு. என். வரதராஜன்]

நீரைப் பயன்படுத்தாவிட்டால், நிலம் செழிப்பனையாது. காவிரி நீர் ஒப்பந்தம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டு நமக்குத் தண்ணீர் வரவேண்டும். அதற்கு சர்வகட்சியையும் கலந்து ஆலோசனை பெறவேண்டுமென தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தத் தண்ணீர் வந்தாலும் ஏற்கனவே சொன்னது போல 28 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்திற்குத் தான் தண்ணீர் பாய்ச்சலாம். அதற்கு மேலே உள்ள நிலத்தின் உற்பத்தி பாதிக்கும். உற்பத்தியைப் பெருக்கும் அற்புதமான நிலங்களுக்கு நிலத்தடித் தண்ணீரைத் தான் உபயோகப் படுத்த வேண்டும். அதற்கு குறைவான வாய்ப்பு அளிக்கும் எந்தவிதமான திட்டமாக இருந்தாலும், ஒப்பந்தமாக இருந்தாலும் அவற்றை இந்த சர்க்கார் மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து மின்சாரம். இன்று தமிழ்நாட்டிலே பெரிய கிளர்ச்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் சாதாரண மக்களுடைய உணர்ச்சிகளை உபயோகித்துக் கொண்டு, பெரிய ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவசர காலத்தில் உயர்த்தப்பட்ட மின்சார கட்டண உயர்வை உடனடியாக ரத்து செய்யுங்கள். 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய சாதாரண கிராம மக்களுக்கு ஒரு யூனிட்டு மின்சாரத்திற்கு 12 பைசா என்ற அளவிலே கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும். சில பேர், 450 மோட்டார்கள் வைத்திருக்கிற நிலச்சுவாந்தார்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. மிகப் பெரியவர்கள் அல்லவா அவர்கள். அவர்கள் இல்லாவிட்டால், நாம் என்ன செய்வோம்? அவர்களுக்காகத்தானே நாம் இருக்கிறோம். ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தி, சாதாரண விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-40].

அடுத்து மனித சக்தியைப் பயன்படுத்தி ஒரு படை அமைக்கப் பட இருப்பதான ஒரு செய்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மனித சக்தியை உபயோகப்படுத்துவது நல்லதுதான். அந்தப் படைக்கு என்ன பெயர், நிலப்படையா, “லேன்ட் ஆர்மி”யா அல்லது வேறு பெயரா என்பதற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. இப்படி நிலப்படையாக வருகிறது என்று சொன்னால் அதில் நிலத்தில் ஆறு மாதம் வேலை செய்துவிட்டு பாக்கி நாட்களுக்கு வேலையில்லாத சாதாரணப் பாட்டாளிக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். எந்தக் கொள்கை, எந்தக் கட்சி என்று பார்க்காமல் விவசாயிகளுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்த தொண்டர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று அந்த எண்ணத்திலே இதைக் கொண்டு வருவது சரியாக இருக்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஜூலை 29]

அரசு ஊழியர்களின் பிரச்னைகளை சற்று அநுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு ஊழியர்களில் ஒரு சிலருக்கு இன்றைக்கு ரூ. 10 உயர்த்திக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நமது மன்ற கேட்டுக்களில் இங்கே வேலை செய்கிற சாதாரண இந்தச் சிப்பந்திகளுக்கு எந்தவித உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை. இவர்களைப் போன்ற சாதாரண ஊழியர்களுக்கு, நகர சபைகளில் வேலை செய்கிற கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு, மலம் அள்ளுகிற சாதாரண தொழிலாளர்களுக்கு இந்த ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டும். நம்முடைய சமுதாயத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசிக் கொள்கிறோம். தொல் காப்பியத்திலே ஆரம்பித்து இதுவரையிலே பேசிக் கொண்டு வருகிறோம். அதிலே ஒன்றும் குறைச்சல் கிடையாது. மேல் நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 10 உயர்த்திக் கொடுத்தது போல கடைநிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் ரூ. 10 உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது மாதம் ரூ. 15 வீதம் பிடித்தம் செய்து 10 ஆயிரம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது மிக அதிகமான தொகையாகும். இந்தத் தொகையைக் கொடுக்க வசதி இல்லாத அரசு ஊழியர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். இப்படிக்கொடுப்பதின் மூலம் தங்கள் வருமானத்தில் அதிகமான இழப்பை அவர்கள் ஏற்க வேண்டியவர்களாக ஆகிறார்கள். எனவே இதனை மாற்றி, 200, 300, 500, 1,000 என்று படிப்படியாகக் கணக்கிட்டு அதற்குத் தகுந்தாற்போல் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரண கடைநிலையில் உள்ளவர்களுக்கு ரூ. 15 என்று இல்லாமல், உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு இன்னும் அதிகம், பல்வேறு நிலைக்குத் தகுந்தபடி, அவர்களின் வருமானத்திற்குத் தகுந்தபடி அவர்கள் மாதம் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று செய்தால் நியாயமாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன். கீழே உள்ளவர்களுக்கு குறைவாகவும், மேலே உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அதிகமாகவும் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். அவர்களின் தகுதிக்குத் தகுந்தபடி இந்தத் தொகை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆசிரியப்பெருமக்கள் பிரச்னையைக் குறிப்பிட வும்புகிறேன். செப்டம்பர் 5-ம் தேதியை ஆசிரியர்கள் தினமாகக் கொண்டாடுகிறோம். அதிலே ஒன்றும் குறைச்சல் கிடையாது. இந்த நேரத்திலே எனக்கு வந்து இருக்கக் கூடிய ஒரு கடிதத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிலே என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றால் ஆசிரியர்கள் பிச்சை எடுக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்திலே உத்தமபாளையம் என்ற இடத்தில் ஹாஜி கருத்தா ராவுத்தர் கவுதியாக் கல்லூரி, எவ்வளவு

1977 ஜூலை 29] [திரு. என். வரதராஜன்]

நீளம் பெயர் பார்த்தீர்களா — அந்தக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்கு 6 மாதமாகியும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. என்ன செய்வார்கள். தேவர் கல்லூரியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. அந்தக் கடிதத்தில் 12 மாதங்களாகியும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். கழுதிச் கல்லூரியில் 12 மாதங்களாகியும் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆண்டவனுக்கும், மனிதனுக்கும் இடையில் தரகர்கள் இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அரசுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையில் தரகர்கள் ஏன் இருக்க வேண்டும்? அரசாங்கம் கல்வி நிறுவனங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளத்தை குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். கல்வி அதிகாரிகள் உத்தரவுகளையும் உதாசீனப்படுத்துகிறார்கள். ஆசிரிய பெருமக்கள் மாதக் கணக்கில் சம்பளம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மேலும் அன்பளிப்பு என்ற பெயரால் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி பொது மக்களிடம் இருந்து பணம் வசூலிக்கப்படுகிறது.

நான் அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் வருகின்ற செப்டம்பர் 5-ம் நாள் முதல் தனியார் நிர்வாகத்தில் உள்ள பள்ளிகளை அரசே ஏற்க ஆரம்பியுங்கள். ஒரே நேரத்தில் எல்லாவற்றையும் செய்து முடித்து விடவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆசிரியப் பெருமக்களுக்காகத் தனியாக ஒரு சம்பளக் கமிஷனை அமைக்க வேண்டுமென்றும், அவர்களின் குறைகளைத் தீர்க்க முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரச்னை. அந்தப் பிரச்னை சிக்கலானது. 18 கோடி ரூபாய் துணி தேங்கிக் கிடப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். உண்மை நிலையும் அதுதான். ஆகவே உடனடியாக, அரசாங்கம் தன் மூலமாகவோ, மாநில வங்கிகள் மூலமாகவோ, அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ முயற்சி செய்து, ஸ்டாக்கில் இருக்கின்ற துணிகளை நாம் பெற்றுக் கொண்டால் தான் பிரச்னையை ஓரளவுக்குத் தீர்க்க முடியும். கூட்டுறவுத் துறையில் தறிகளை அதிகப்படுத்துவதாகச் சொல்லி பிரயோசனமில்லை. கூட்டுறவுத் தறிகள் ஓடாமல் படுத்துக் கிடக்கிறது. இந்த 10 ஆண்டு காலத்தில் நூல் விலை 200 சதவீதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சாயம் 100 சதவீதமும், சரிகை 100 சதவீதமும் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் குறைந்த விலையில் கிடைக்கவேண்டும். கருரிலிருந்து எனக்கு ஒரு தகவல் வந்திருக்கிறது அங்கே இருக்கின்ற விசைத் தறியாளர்கள் கைத்தறி நூலை பெற்றுக் கொண்டு, அவருடைய விசைத்தறிகளில் துணியை உற்பத்தி செய்து,

[திரு. என். வரதராஜன்] [1977 ஜூலை 29]

கைத்தறியில் உற்பத்தி செய்ததாக விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே கருவில் இருக்கின்ற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் இல்லாமல் இருக்கிறது. கைத்தறி செழிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆசை கொண்டிருப்பதைப் புரிந்து கொள்கிறேன். ஆகவே இதில் அடிப்படையான மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பின்தங்கிய மாவட்டங்கள் பிரச்சனை. புதுக்கோட்டை தர்மபுரி, மதுரை மாவட்டத்தின் பகுதிகள், ராமநாதபுரம் மாவட்டம் முழுவதும், இப்படிப்பட்ட பின்தங்கிய பகுதிகளில் அரசாங்கம் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் இதில் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்றாலும், இதற்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தேவை. சாதாரண நிவாரணம் எல்லாம் அந்தப் பகுதிகளுக்குப் போதாது. பின்தங்கிய மாவட்டங்களுக்கு ஏதாவது உதவிசெய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு என்று தனியாக முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராட வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்லி, பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் 1977-78-க்கான நிதிநிலை அறிக்கை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சபையின் ஒப்புதலுக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய பலதரப்பட்ட கருத்துக்களை கூறினார்கள். ஆனால் இன்று நாட்டிலே நிலவுகின்ற நடைமுறை என்னவென்றால், அண்மையில் இந்தியாவில் ஏற்பட்ட அமைதியான அரசியல் மாற்றத்தின் காரணமாக மத்திய ஜனதா அரசு ஏற்பட்டு அதன் பின்பு இந்த மாநிலத்திலும் ஒரு புதிய அரசு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் சமுதாயத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கக்கூடிய, அடித்தளத்தில் வாழக்கூடிய சாதாரண பாமர மக்கள் தங்களுடைய நலிவுற்ற வாழ்வு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் பொலிவுற்று விளங்கும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் அந்த ஏழைகளின் எண்ணங்களையும், அவர்களின் தேவைகளையும், அபிலாஷைகளையும் நிறைவேற்றக்கூடிய புரட்சிகரமான திட்டங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம்பெற்றிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அம்மாதிரி இல்லையென்றுதான் நான் கூறமுடியும். காரணம், இன்று நாட்டிலே எங்கு பார்த்தாலும் பயங்கரமான வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் ஒரு பக்கம் தலைவிரித்தாடுகிறது. அதே நேரத்தில் லட்சக்கணக்கான படித்த பட்டதாரி இளைஞர்கள் வேலையின்றி தெருவில் திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எதிர்காலம் கேள்விக்குரியதாகவும், மிகவும் கவலைக்கு இடமளிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

1977 ஜூலை 29]

[திரு. மு. ஆறுமுகம்]

(முற்பகல் 10-50).

அதே நேரத்தில் படித்த இளைஞர்கள், வேலை கிடைக்காமல் வேலை தேடிக்கொள்ள வேலை தேடித்தரும் ஸ்தாபனங்களுக்குச் (எம்பிளாய்மென்ட்டு எக்ஸ்சேன்ஜ்) சென்று தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்துகொள்ளப் போகிறார்கள். இப்படி பதிவு செய்துகொள்வதற்கு போகிற நேரத்திலும், பதிவு செய்து கொண்ட பெயரைப் புதுப்பித்துக்கொள்ளப் போகிற நேரத்திலும் வேலைதேடித் தரும் ஸ்தாபனங்களின் வாயிலில், கடும் வெயிலில் க்யூவில் நிற்க வைக்கப்படுகிறது. பிச்சைக்காரர்களைப் போலத் தெருவில் நிற்க வைக்கப்படுகிறது. இருக்கிறது. வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபனங்கள் இப்படி வருகிறவர்களுக்கு எவ்வித வசதியும் செய்து தருவதில்லை. எதிர்காலத்திலாவது இந்த அலுவலகங்களில் இதுபோல பெயரைப் பதிவு செய்து கொள்ள வருகிறவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய நிதி நிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மீனவ சமுதாயத்திற்கு மட்டும் ஒருசில குறிப்பிட்ட சலுகைகளைக் கொடுத்துவிட்டு, உழிமத்தில் வாழக்கூடிய மற்ற ஏழைத் தொழிலாளர்களை எல்லாம் புறக்கணித்திருப்பதை எங்களால் கட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. காரணம் இந்த நாட்டில் வாழக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். சாரத்தில் இருந்து தவறி விழுந்தால் மரணம் அடைகிறவர்கள். இன்னும் பாக்குமரம், கென்னை, பனை போன்ற மரங்கள் ஏறக்கூடிய தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கை சுவறினால் கீழே விழுந்து இறக்கக்கூடியவர்கள். பயிர்களுக்குப் பூச்சி மருந்து அமக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களும், மற்றும் கிணறு வெட்டக்கூடிய தொழிலாளர்கள், வெட மருந்து வைக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள்—விபத்துக்குள்ளாகி உயிரிழக்கக்கூடிய துரப்பாக்கிய மான நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிவாரணம் ஏற்படக்கூடிய வகையில் தக்க வசதிகளை, சலுகைகளை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் கைத்தறியை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் மாவட்டம் பத்தாயிரத்திற்கும் அதிகமான நெசவாளர்குடும்பத்தைக் கொண்டது. இந்தியாவிலேயே கைத்தறித் துணியை நெய்து, பேரும் புகழும் பெற்றது. அம்மாபேட்டை கூட்டுறவு கைத்தறி சொசைட்டி அந்தக் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு தங்களுக்கு எதிர்காலம் இல்லாமலும், குடும்பத்தை நடத்தி, வாழ முடியாமலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கைத்தறிக்குத் தேவைப்படுகிற நூல்கள், சாயங்கள், ஐரிகைகள் ஆகியவை பல ஆண்டுகளாக விலை ஏறிக்கொண்டே வந்து விட்டது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் என்பது ஒருசில பெரிய மனிதர்கள் கையிலும், செல்வாக்குள்ளவர்கள் கையிலும்

[திரு. மு. ஆறுமுகம்]

[1977 ஜூலை 29]

கிசுக்கிக்கொண்டு நெசவாளர்களுக்கு எவ்வத வசதியும் கிடைக்காது இருக்கிறது. நெசவாளர்கள் வஞ்சிக்கப்படுகிறார்கள். எதிர்க்கலைத்தில் ஏழை நெசவாளருக்கு குடும்பக் காட்டு அடிப்படையில் வினியோகிக்க நிரந்தரமான பரிகாரத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேநேரத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களும், சொந்தமாகத் தறிகளைப் போட்டு வியாபாரம் செய்வதற்காக, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக, கைத்தறி நிதி கார்ப்ரேஷன் மூலமாக கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். நாட்டில் நெருக்கடி நிலைமை ஏற்பட்டு, மந்தநிலை உண்டான காரணத்தினால் கைத்தறித்து துணிகள் தேங்கிய நேரத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மட்டும் 30, 35 பைசா ரிபேட் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் தங்கள் துணிகளை குறைந்த விலையில் விற்று நஷ்டம் அடைய வேண்டிய நிலைதான் ஏற்பட்டது. வாங்கிய கடனைக் கூட அவர்களால் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாத நிலைமை தான் ஏற்பட்டது. அத்தகைய கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக வாங்கிய கடனை வசூலிக்க ஜப்தி போன்ற துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு நெசவாளர்கள் வீதியில் நிற்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு அந்தக் கடனை ஓராண்டு காலத்திற்கு ஒத்திவைத்துத் தர வேண்டுமென்றும், அதற்கான உத்தரவை அரசு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே நம்முடைய முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல் ஒரு அரசு ஊழியரிடமிருந்து மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 15 பெற்று 25 ஆண்டுகள் அவர் பணி புரிந்து ஓய்வு பெறும் போது ரூ. 10,000 கிடைக்கும் என்று இருந்தால் இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கக்கூடிய நேரத்தில் அவருக்கு வயது 30 என்றிருந்தால் தான் அவர் ஓய்வு பெறும்போது முழுத்தொகையும் பெற முடியும் என்பதற்குப் பதிலாக அரசாங்க உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா ஊழியர்களுக்கும் அவர்கள் இனிமேல் பத்து ஆண்டுகள், பதினைந்து ஆண்டுகள், இருபது ஆண்டுகள் சென்று அவர்கள் ஓய்வு பெறக் கூடியவர்களாக இருந்தாலும் அனைவருக்கும் இந்தத் திட்டம் பொருந்தக்கூடிய முறையில் கால வரம்பு 25 ஆண்டுகள் என்றிருக்கும் உச்சவரம்பை நீக்கி, இன்று அரசு உத்தியோகத்தில் இருக்கக்கூடிய அனைவருக்கும், அவர்கள் எந்த நேரத்தில் உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றபோதிலும் அவர்களும் இந்த ரூ. 10,000 பெற்று பயனடையக்கூடிய விதத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம் போன்ற நகரங்களில் மக்கள் ஏட்டுக் கல்வி மட்டும் படித்துவிட்டு வேலை இல்லாமல் அலையக்கூடிய ஒரு நிலை இருப்பதால் சேலம் போன்ற பெரிய நகரங்களில் தொழில் கல்வி கற்று சொந்தமாக படித்த இளைஞர்கள் கூட்டுறவு முறையில் தொழில்

1977 ஜூலை 29]

[திரு. மு. ஆறுமுகம்]

நடத்துவதற்கேற்ப பாலிடெக்னிக்களை அரசாங்கமே அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சேலத்தில் சிறு சிறு குக்கிராமங்கள் நிறைய இருக்கின்றன. பெரிய பெரிய பேருந்துகள் அங்கு செல்ல பாதைகள் இல்லாமல் இருப்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்தில் பிற்பட்ட கிராமங்களில், பாதை வசதி சரியாக இல்லாத கிராமங்களில் மினி பஸ்களை விட, அவர்கள் காலத்திலே விட ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சேலம்நகரம் மையப் பகுதியில் சேலம்-பங்களுர் பாதையில் உள்ள ரெயில்வே கேட்டை அடிக்கடி மூடி விடுவதால் கால் மணி நேரம் அரை மணி நேரம் போக்குவரத்து பாதிக்கப்படுகிறது. சேலம் நகரில், ஒமலூர் ரோடில் காந்தி ஸ்டேடியத்தின் அருகில் ரயில்வேகேட் உள்ளது. எனவே, மத்திய மாநில அரசுகள் துணையோடு அங்கே ஒரு ரெயில்வே மேம்பாலம் கட்ட அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிற்க. நெசவாளர்களைப் பொறுத்து சேலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நெசவாளர்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பது பற்றி இதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. வீடுகள் கட்டும் நேரத்தில் வீட்டுவசதி வாரியத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யும்பொது சேலத்தில் உள்ள நான்கு புறங்களிலும் உள்ள தரிசு நிலங்கள், மேட்டுப்பாங்கான நிலங்கள், விலை குறைவான நிலங்கள் இவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு இரண்டு போகம் மூன்று போகம் விளையக்கூடிய நன்செய் நிலங்களை தேடி எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி தேடி நன்செய் நிலங்களை அவர்கள் எடுத்து வருவதால் விவசாயத் தொழில் பாதிக்கப்படுவதோடுகூட இந்த நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு அவர்கள் மறைமுகமாக வழி செய்கிறார்கள் என்றும் கூற வேண்டியிருக்கிறது. சேலம் நகரத்தில் அழகாபுரம் கிராமத்தில் ஏற்கனவே ஐந்து முறை நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள். சொர்ணபுரி வீடு கட்டும் திட்டம், பேர்லேண்ட்ஸ் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம், சாரதா மகளிர் கல்லூரி, டெலிபோன் எக்ஸ்சேஞ்ச், இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் போன்றவற்றிற்கு ஒரே கிராமத்தில் இருந்து நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கும் நிலையில் மீண்டும் 450 ஏக்கர் இப்போது வீட்டுவசதி வாரியத்திற்காக அதே கிராமத்தில் ஆர்ஜிதம் செய்ய நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். ஒரே பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் மட்டும் இவ்விதம் நிலம் எடுப்பதை நிறுத்தி நகரத்தின் நான்கு புறங்களிலும் இம்மாதிரியான நகர அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத் துறையியில் சில இனங்களுக்கு சலுகை அளித்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. குறுகியகால விவசாயப் பயிர்களுக்கு வரி

[திரு. மு. ஆறுமுகம்]

[1977 ஜூலை 29]

விலக்களித்திருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கரும்பிலிருந்து தயாராகும் உருண்டை வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை போன்ற பொருள்களுக்கு பலமுனை வரி விதிக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதல்ல. வெல்லம் வெய்யில் காலத்திலும் மழைக்காலத்திலும் உருகும் நிலையில் உள்ளது. அப்படி உருகக்கூடிய பொருள்களுக்கு பலமுனை வரி விதிப்பது சரியா என்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சற்று மனமுருகி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

மற்றும், சேலம் 2-வது தொகுதியைப் பொறுத்தவரை அங்கு 16 கிராமங்கள் இருக்கின்றன, 13 நகரசபை வார்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த இடங்களில் எல்லாம் இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசியல் போட்டியின் காரணமாக விளக்கு வசதி இல்லை, தண்ணீர் வசதியில்லை, சாலை வசதியில்லை. இப்படிப்பட்ட வசதிகள் எதுவும் இல்லாமல் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில், பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கின்றன. பெரிய கொல்லம்பட்டி, சிறியகொல்லம்பட்டி, ஜாகிர்ப்பாம்பாளையம், ஐயன் திருமாளிகை, அய்யன்பாளையம் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் சாலை வசதி, விளக்குவசதி, தண்ணீர் வசதி இவைகள் எல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல் வருகின்ற பட்ஜெட்டிலாவது, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள், உறுப்பினர்களுடைய குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு வழிவகை காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்து கொள்கிறேன்.

* திரு.மா. மணிமாறன் : மாமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் பேச்சுக்கின்ற வாய்ப்பை நல்கிய எங்கள் தலைவர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், இங்கு என்னை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பிய என் தொகுதி மக்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்து என் உரையைத் தொடங்குகின்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏறத்தாழ 23 தலைப்புகளில், 62 பத்திகளில் அடங்கிய 1977-78-ம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை சிறப்பாகவும், குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடியதாகவும் அமைந்திருக்கிறது என்று இங்கே பேசப்பட்டது. உண்மையில் அப்படியிருந்தால் அது பாராட்டப்பட வேண்டியது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான். குறிப்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், இருக்கின்ற விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்த வழிவகையில்லை, இதற்கு மத்திய அரசு தான் காரணம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விலைவாசி அந்தக் காலத்தில் சரியாக இருந்தது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காலம் என்பது எந்தக் காலம், எந்தக் காலம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தால் எந்தப் பாவமும் வந்துவிடப் போவதில்லை. 322 ஆக இருந்த வாழ்க்கைச் செலவு குறிஎண் 320-லிருந்து 303 ஆக குறைந்திருக்கிறது, இதன்காரணமாக மத்திய அரசு ஊழியர்

1977 ஜூலை 29]

[திரு மா. மணிமாறன்]

களுக்கு இருந்த பஞ்சப்படி விகிதம் மாநில ஊழியர்களுக்கு சமமாகி விட்டது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படி உயர்வில் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்று பார்க்கும்போது, கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு பஞ்சம் எல்லாம் போய்விட்டதோ என்று எண்ணக்கூடிய வகையில் இருக்கிறது. இதில் கடைநிலை ஊழியர் மீது அக்கரை காட்டாமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, ஏழை எளிய மக்கள் இதில் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். போக்குவரத்து ஊழியர்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயக் கூலி ஆட்கள் விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோவிலில் ஊழியம் செய்கின்றவர்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், கூட்டுறவு சங்க ஊழியர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம், விடப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். இதை ஏன் நான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்றால், 62 பத்திகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் ஏழை எளியவர்களை விட்டிருப்பது நியாயமா என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்டநிலையில், சமுதாயத்தில் கீழ்மட்டத்தில் பணிபுரிகின்ற கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் போன்றவர்கள் கிட்டத்தட்ட 100 ரூபாய் அளவுக்கு ஊதியம் வாங்கி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு எந்தவிதமான வருமானமும் கிடையாது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எவ்வித ஊதிய உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்படிப் பட்டவர்களுக்கு குடும்ப நலத்திட்டத்தினால் கிடைக்கின்ற பயனும் கொடுக்கப்படவில்லை. கோவிலில் பணி புரிந்த ஊழியர்கள், அர்ச்சகர்கள் ஏறத்தாழ 110 பேர்கள் இறந்திருந்தும் அவர்களுக்கு இந்த குடும்பநலத்திட்டத்தின் கீழ் எவ்வித பயனும் இல்லாமல் அவர்களது குடும்பம் கஷ்டநிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் வழிவகை செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏதும் பட்டுஜெட்டில் கூறப்படவில்லை.

கூட்டுறவுச் சங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில், ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் ஒவ்வொரு மாதிரியாக சம்பள விகிதம் இருக்கிறது. இவர்களுக்கெல்லாம் குடும்ப நலத்திட்டத்திலுள்ள வசதி கிடையாது. பஞ்சப்படி உயர்வு கிடையாது. இவற்றை யெல்லாம் யாரும் கவனித்துப்பார்த்ததாகத் தெரியவில்லை. மீனவர்களுக்கு உற்றுழி உதவிய முதலமைச்சர் அவர்கள், அவர்களைப்போன்று இருக்கும் இன்னொரு சாராரையும் சேர்த்துக்கொள்ளாது விட்டுவிட்டார்கள். மீனவ நண்பனைப் போலவே விவசாயிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'விவசாயி' என்ற படத்தில் நடித்திருப்பதாக நான் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன்.

அவர் செடி கொடிகளின் நடுவிலே நின்று நடித்திருப்பதாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் படங்களிலே நடிக்கிற நேரத்திலே, அவர் இந்த செடி கொடிகளையெல்லாம் பார்த்திருப்பார் என்று கருதுகிறேன். இந்தச் செடி கொடிகளை வளர்க்கப் பாடு

[திரு மா. மணிமாறன்]

[1977 ஜூலை 29]

படுகின்ற விவசாயக் கூலிகள், அத்துக் கூலிகள் இரவு நேரங்களிலே வேலை செய்கின்றபோது தண்ணீர்ப் பாய்ச்சுகின்றபோது, பாம்பு கடித்தாலும் பரவாயில்லை, பல்லி கடித்தாலும் பரவாயில்லை, நட்டுவாக்கினி கடித்தாலும் பராவயில்லை என்று பாதிக்கக்கூடிய நிலையிலேதான் இன்றிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி இந்த விவசாயக் கூலிகளுக்கு ஒரு நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அவர்களுக்கும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, இதேபோல் இரவு நேரங்களில் பாம்பு கடித்தாலும், நட்டுவாக்கினி கடித்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு உண்டு என்ற நிலையை ஏற்படுத்தினால், அதை உண்மையிலேயே விவசாயிகள் பாராட்டி வரவேற்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல ; இந்த விவசாயக்கூலிகள் வயல்களிலே வேலை செய்கின்ற நேரத்திலே, அறுவடை சமயத்திலே, கைவிரலை துண்டித்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையெல்லாம் ஏற்படுகிறது. அப்படி கைவிரல் துண்டித்து விட்டால், அதை சரிசெய்து கொண்டு வர ஒரு மாதத்திற்கு மேலாகும். அதற்குள் அறுவடை முடிந்து விடும். அப்படி அறுவடை முடிந்து விட்டால் அவர்கள் வேலைக்குப் போக முடியாத ஒரு சிரமப்படக்கூடிய நிலைதான் இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிறது. அப்படி இந்த ஒரு மாத காலத்திற்கு வேலைக்குப் போகாவிட்டால் ஏற்கனவே அவர்கள் வாங்கியிருந்த கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது. இப்படி சிரமப்படக்கூடிய, இடர்பாடு அடையக்கூடிய நிலையைப் போக்க இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், சாகுபடி செய்கின்ற நேரங்களிலோ, அல்லது வேலை செய்கின்ற நேரங்களிலோ காலிலே மண் வெட்டி பட்ட டாலோ அல்லது கண்ணாடித் துண்டு கீழே இருப்பது காலிலே பட்டாலோ, அதைச் சரி செய்துக் கொண்டு வருவதற்கு 15, 20 நாட்களாகும். அந்தக் காலங்களிலும் விவசாயி வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது சாகுபடி சமயத்தில்தான் அவர்களால் ஏதாவது சம்பாதிக்க முடியும். 10, 15 நாட்கள் கழித்துதான் வரவேண்டுமென்கிற நிலை ஏற்படும்போது, அதற்குள் சாகுபடி முடிந்துவிடும். இந்த இரண்டு நேரங்களிலேதான் ஓராண்டிலே அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கின்றது. அந்த நேரங்களிலே இவர்கள் வேலை செய்தால்தான் வாங்கிய கடனை அவர்களால் திருப்பிக் கொடுக்க இயலும். எனவே, மீனவ நண்பராக இருக்கும் அருமை முதல் அமைச்சர் அவர்கள், விவசாயிகளுடைய நண்பராகவும் மாற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலே சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்துவது மிகவும் அத்தியாவசியமானது.

1977 ஜூலை 29]

திரு. செ. கிருஷ்ணன் : மீனவ நண்பராக இருப்பவர், விவசாயிகளுடைய நண்பராகவும் மாற வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர் ஒரு விவசாயி என்பதையும் நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : இன்றைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிலத்தை உழுது, சாகுபடி செய்யக்கூடிய ஒரு விவசாயி என்ற பெரிய பெருமை அடைந்ததற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அவர் எங்கே உழுதார், எங்கே சாகுபடி செய்தார் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் அறிந்து சொன்னதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இந்தச் சாலைகள் பராமரிப்பு ஊராட்சி பொறுப்பிலே இருக்கின்றன, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பொறுப்பிலே இருக்கின்றன, பெரும்பாட்டைத் துறையினரின் பொறுப்பிலே இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த பெரும்பாட்டைத் துறையினரின் பொறுப்பிலே உள்ளவைகள்தான் கிட்டத்தட்ட சரியாக இருக்கின்றன. ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவைகளின் பொறுப்பிலே உள்ள சாலைகள் சரிவர பராமரிப்பு இல்லாமல், இடர்பாடுடையவைகளாக நல்ல முறையிலே இல்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலே, நன்னிலம் பகுதியிலே இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன. சாலை பராமரிப்பு, மற்ற மாவட்டங்களைக் காட்டிலும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள நிலம் சதுப்பு நிலமாக இருக்கின்ற காரணத்தால், மழைக் காலங்களில் போடப்பட்டுள்ள கம்பிகள் சதுப்பு மண்ணை கலந்து அதன் மூலம் சாலைகள் மேலும் கெட்டு மிகவும் மோசமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படுகிறது. எனவே, இதற்கான மாட்சிங் கிராண்ட் கொடுத்து, இந்தச் சாலைகளை யெல்லாம் பெரும்பாட்டைத் துறையினரிடமே ஒப்படைத்தால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள சாலைகள் எல்லாம் சீரான முறையிலே அமைக்க வசதியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய கன்னிப் பேச்சாக இருப்பதால் நான் முடித்துவைக்காமல் அவரே முடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. மா. மணிமாறன் : அதோடு, இந்த நேரத்திலே குடியிருப்புப் பிரச்னை நல்ல நிலையில் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நிலச்சுவான்தார்கள் குடியிருப்புகளை அடைத்து வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த குடியிருப்பு மனைகள் பிரச்னையை ஆர்.டி.ஓ. அல்லது டிபுடி கலெக்டர்தான் தீர்க்க வேண்டுமென்ற நிலை

[திரு மா. மணிமாறன்] [ஜூலை 29 1977]

யில்லாமல், தாசில்தார் அவர்களிடமே இந்த உரிமையைக் கொடுத்து, ஒவ்வொரு ஊரிலேயும் உள்ள தாசில்தார்கள் இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமான மனுக்களை உடனடியாக பைசல் செய்தால், இந்த மனை வழங்கும் சிக்கலை நல்லமுறையில் தீர்க்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நன்னிலம் தாலுகாவிலே, ஏர்வாடி என்ற இடத்திலே பல குடியிருப்பு நிலங்கள் இருந்தும், இதிலே ஆக்கிரமிப்பும், அரசியல் தூண்டுதல் போன்றவைகளும் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

திரு. பொ. காளியப்பன் : சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டிப் பேச பெருமை வாய்ந்த இந்த மண்டபத்தில் வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்காகப் பெருமைப்படுகிறேன். நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு அளித்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு, தமிழ் மொழி காக்கின்றவர்களுக்கு மானியமும், அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் ஓய்வு பெறும்போது 10,000 ரூபாய் போனஸ் திட்டமும், மீனவர்கள் துயர் துடைக்கும் வகையில் 5,000 ரூபாய் கொடுப்பதும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கும் சலுகைகள் அளித்திருப்பதும் பாராட்டுவதற்குரியன என்று கூறும் அதே நேரத்தில் எனது தொகுதியில் இருக்கும் ஒரு சில கோரிக்கைகளை நமது அரசாங்கத்திற்குச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

காரைக்குடியில் 6,000 நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கோவிலுக்குப் பக்கத்தில் நிலம் பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அன்றாட வாழ்க்கை வாழவே மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வது என்பது இயலாத காரியமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் அவர்களுக்கு கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாகவோ, நேரடியாகவோ வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காரைக்குடி நகரத்தில் பெருமைக்குரிய அழகப்பா கல்லூரி இருக்கிறது. வள்ளல் அழகப்பா அவர்கள் பல கல்லூரிகளை நிறுவிச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கு ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும். அதோடு அழகப்பா பல்கலைக் கழகத்தையும் அமைக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[977 ஜூலை 29]

திரு. பொ. காளியப்பன்]

காரைக்குடித் தொகுதியில் பெரிய தொழிலதிபர்கள் இருந்தாலும் அங்கு எந்தத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அங்கு செட்டி நாட்டரசர், டி.ஐ. சைக்கிள் உரிமையாளர் போன்ற பெரிய தொழிலதிபர்கள் இருந்தும் கூட எனது தொகுதியில் சிறு தொழிற்சாலை கூட ஏற்படுத்தப்படவில்லை. அங்குள்ள படித்த இளைஞர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனது தொகுதியில் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு தமிழ்நாடு கெமிகல்ஸ் லிமிடெட் என்ற நிறுவனம் இருக்கிறது. அந்த நிறுவனத்தின் வேலை சரியாக ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அங்கு இப்போது வேலைக்கு ஆள் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அந்தத் தொகுதியிலுள்ள மக்கள், படித்த இளைஞர்களுக்கு அந்த நிறுவனத்தில் வேலை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரைக்குடி பகுதியில் 150 அடிக்குக் கீழேதான் நிலத்தடி நீர் கிடைக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பொதுக் கிணறு தோண்டி கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பயன்படும்படி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காரைக்குடி தொகுதியில் சாக்கோட்டை ஒன்றியம் கிழக்குப் பகுதி ஆகும். அது பின்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது. அங்கு சாலை வசதிகள் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும். காரைக்குடி தொகுதியில் சாக்கோட்டை ஒன்றியக் கிழக்குப் பகுதியில் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மேற்குப் பகுதியில் நகரத்தார், தொழிலதிபர்கள் இருக்கிறார்கள். மேற்கு பகுதியில் சாலை வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. கிழக்குப் பகுதி சாக்கோட்டையில் ஒன்றியமோ அரசாங்கமோ எவ்வித சாலை வசதியையும் ஏற்படுத்தித் தரவில்லை. அதனை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேவக்கோட்டை நகரத்திற்கும் எனது சாக்கோட்டை கிழக்குப் பகுதிக்கும் ஐந்து மைல் தூரந்தான் இருக்கிறது. தேவக்கோட்டை கோர்ட்டுக்கு, சப் கலெக்டர் ஆபீசுக்கோ செல்ல வேண்டுமென்று சொன்னால் சுமார் 20 மைல் சுற்றிச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் நேரமும் பணமும் வீணாகிறது. ஆகவே, சாக்கோட்டை கிழக்குப் பகுதி முத்தார வயல் வழியாக தேவக்கோட்டைக்கு இணைப்புச் சாலை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அங்குள்ள விவசாயிகள் எல்லாம் கடன் தொல்லையால் கூட்டுறவுச் சங்கக்கடன், மாட்டுக் கடன் ஆகியவற்றை வாங்கியதால் தொல்லைக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள்

[திரு. பொ. காளியப்பன்]

[1977 ஜூலை 29]

கெடுபிடி செய்வதாக எனக்குத் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவு செய்து கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் அதிகாரிகள் அந்தக் கடன் வசூல் செய்வதில் விவசாயிகளுக்குச் சிரமம் கொடுக்காமல் வசூல் செய்ய வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. துரை முத்துசாமி : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுகின்ற நல்வாய்ப்பை நல்கியதற்காக உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றிகலந்த வணக்கத்தை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவசாயிகளுக்காகப் புதிய திட்டங்கள் எதுவும் உருவாக்கப்படவில்லை என்பது மிகுந்த வருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டுமானால் புதிய அணைக்கட்டுகளைக் கட்ட வேண்டும். என்னுடைய பகுதியிலே புதுபாலப்பட்டிக்கு அருகிலே இருக்கின்ற மணிநதியிலேயும் முஸ்குந்தா நதியின் குறுக்கிலேயும் ஒரு அணைக்கட்டுக் கட்ட வேண்டுமென்றும் அதற்காக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் நான்கவர்னர் உரை மீதான விவாதத்திலே பேசும்போது சொன்னேன். ஆனால் அதுபற்றி ஒன்றும் இதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, தமிழகத்திலே புதிய அணைக்கட்டுகள் காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே ஏற்படுத்தியதால்தான் விவசாய உற்பத்தி பெருகியது. பெண்ணையாற்றின் குறுக்கே சாத்தனூர் அணையையும், என்னுடைய தொகுதியிலே மட்டுமல்ல, மற்ற இடங்களிலேயும் கோமுகி, மணிமுத்தா, வைகை அணைகளைக் கட்டியதால்தான் விவசாய உற்பத்தி பெருகியது. அந்த நிலையிலே இப்போது இந்த அரசாங்கம் புதிய அணைகளைக் கட்டி விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரியது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டு மாதங்களாக விவசாயிகள் போராட்டங்களை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மின் கட்டணம் குறைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் இன்னும் வேறு சில கோரிக்கைகளை வைத்தும் இந்த அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துகின்ற வகையிலே போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசாங்கம் இன்னும் அதற்கு செவிசாய்த்ததாகத் தெரியவில்லை. 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 23-ம் தேதியிலிருந்து 144 தடையுத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே விவசாயிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துகின்ற வகையிலே ஜனநாயக ரீதியிலே ஜனநாயக முறைப்படி அமைதியான முறையிலே சட்டத்திற்

1977 ஜூலை 29]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

குட்பட்டு தங்களுடைய கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்ற வகையில் கிளர்ச்சிகளை போராட்டங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் இது போன்ற பல போராட்டங்களை முன்னின்று நடத்தியவர்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் இன்றைக்கு தடையுத்தரவு போட்டு விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை உதாசீனப்படுத்துகிற வகையிலே அவைகள் புறக்கணிக்கின்ற வகையிலே ஜனநாயகத்திற்கு அநீதி இழைக்கின்ற வகையிலே மனித உரிமைகளை பறிக்கின்ற வகையிலே 144 தடை உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளின் பிரச்சனையை சாதாரண பிரச்சனையாக நினைத்து உதாசீனப்படுத்திவிட்டால் குமுறுகின்ற எரிமலை வெடித்தால் பூகம்பமாக மாறும். சாது மிரண்டால் காடுகொள்ளாது என்பதைப் போல அவர்களுடைய போராட்டம் மிகவும் பயங்கரமாக காட்டுத் தீயைப்போல தமிழகம் முழுவதும் பரவக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும், அதைத் தடுப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புதிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவ வதற்கு எந்தவித நிதி ஒதுக்கமும் செய்யப்படவில்லை. புதிய தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டால்தான் வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற படித்தவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக் கொடுக்க முடியும். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே ஆவடியிலே டாங்க் தொழிற்சாலையும், பெரம்பூரிலே கோச் பேக்டரியும், திருச்சியிலே பாய்லர் தொழிற்சாலையும் உருவாக்கி படித்த மாணவர்களுக்கு வேலைகளைக் கொடுத்தது என்னுடைய தொகுதியிலே கடுக்காயிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கக் கூடிய தொழிற்சாலையையும், எங்கள் மாவட்டத்தில் கிடைக்கின்ற மூங்கிலை வைத்து அங்கே ஒரு பேப்பர் தொழிற்சாலையும் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே ஆய்வு எல்லாம் செய்யப்பட்டு இருந்தும் கூட இன்றைக்கு அது எந்த நிலையிலே இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதால் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கின்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதிய தொழிற்சாலைகள் திறக்க நிதி ஒதுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்யாதது வருத்தத்திற்கு உரியது.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கத்தை 42 ஆயிரத்திற்குமேற்பட்டவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு சில கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அவர்கள் போராட்டங்களை நடத்த இருக்கிறார்கள், அரசு ஊழியர்களுக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 10 ரூபாய் ஊதிய உயர்வு கொடுத்ததைப் போல் அவர்களுக்கும் உயர்வு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1977 ஜூலை 29]

(முற்பகல் 11-20)

அதே நேரத்தில் ஜூடிஷியரி என்று அதாவது நீதித்துறை இருக்கிறது. அதன் மூலமாகத்தான் அரசாங்கத்திற்குப் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வருகிறது. ஆனால் ஆரம்ப காலத்தில் எத்தனை கோர்ட்டுகள் இருந்தனவோ அத்தனை கோர்ட்டுகள்தான் இப்பொழுதும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. புதிய கோர்ட்டுகள் எதுவும் திறக்கப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் புதிய போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை திறந்திருக்கிறார்கள். 100 கேஸ்கள் ஒரு கோர்ட்டுக்கு வரலாம் என்றால் இப்பொழுது 400 கேஸ்கள் வருகின்ற நிலைமைகளைக் காண்கிறோம். இப்படி போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை அதிகமாகத் திறந்து விட்டு நீதித்துறையிலே புதிய கோர்ட்டுகளைத் திறக்காததும், நீதித்துறை வேண்டிய பேப்பர், பர்னிச்சர் போன்றவை அவர்களுக்குத் தேவையானவற்றையும் செய்யவில்லை என்ற குறைபாட்டைச் சொல்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக யாரும் பேசுவது கூட இல்லை என்று அந்த அதிகாரிகளெல்லாம், அந்த அலுவலகங்களிலே வேலை செய்பவர்களும் குறை சொல்கிறார்கள். அதற்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலாவது நிதி ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். நீதித்துறையின் மூலம் பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பெறும் அதே நேரத்தில் அவர்களுக்குச் செலவிடும் போது அவர்களது அத்தியாவசியமான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை என்று அவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல, நமக்கே வருத்தம் தருவதாகத்தான் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே அவர்களுக்குத் தேவையானவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்வராயன் மலையிலுள்ள மக்களுக்கு மருத்துவ வசதியைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அங்குள்ள 24,000 மக்கள் கொத்தடிமையிலிருந்து நீக்கப்பட்டு புனர் வாழ்வு பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வெளி உலகத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். இன்றைக்குக்கூட 90 பேர் சட்டசபையிலே பேசுவதைப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்களைச் சந்திக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்த மக்கள் மருத்துவம் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் 30, 40 மைல் மலையிலிருந்து இறங்கி சங்கராபுரம், கள்ளக்குறிச்சி போன்ற இடங்களுக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் அங்கே ஒரு ஆஸ்பத்திரியைத் திறக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எத்தனை வசதிகள் செய்திப்போதிலும், அவசரத் தேவைக்கு, உயிர்போகும் நிலையிலே இருக்கின்ற நேரத்தில் மருத்துவம் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற அவர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, அங்கே ஆஸ்பத்திரி திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது மாணவர்களுக்கு 'டெஸ்ட்டிபியூஷன் சர்ட்டிபிகேட்' என்பதை அந்தக் காலத்தில் வருடத்திற்கு 300-க்குக் கீழே வருமானம் உடையவர்களுக்குக் கொடுத்து வந்ததைப் போலவே இப்பொழுதும் கொடுக்கும் நிலைமையிலிருக்கிறது.

பொது விவாதம்

1977 ஜூலை 29]

[திரு. துரை முத்துசாமி]

பிரிட்டிஷ் காரர்கள் காலத்தில் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டுக்கொண்டிருந்த அந்த சர்ட்டிபிகேட் இன்னும் மாற்றியமைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. 300 ரூபாய் வருஷ வருமானம் இருந்தால்தான் கொடுப்போம் என்று சொல்கிறார்கள். தினம் ஒரு ரூபாய் என்று வைத்தால் கூட 365 நாட்களுக்கு 365 ரூபாய் வரும். எனவே, அந்தக் காலத்திலே போட்ட அந்தச் சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த ஏழை எளிய மக்கள், அனாதையாக இருக்கின்ற அந்த மக்கள் அனாதை இல்லத்திலே சேர்க்கப்பட்ட வேண்டுமென்றால் 300 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் எந்தத் தாசில்தாரும் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். எனவே, 1,000 ரூபாய், 1,500 ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ளவர்களுக்கும் அந்த சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே மின் இணைப்பு கொடுப்பதிலேயும் பெருந்த காலதாமதம் ஆகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. வரிசைப்படி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்களே ஒழிய ஒரு கம்பத்திற்கும் இன்னொரு கம்பத்திற்கும் இடையில் 4 கம்பங்கள் இருக்கின்றன என்றால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் ஒரு கம்பம் இடைவெளியில் இருக்கிறது என்றால் மின் இணைப்பு மோட்டார் கிடைக்கவில்லை என்ற குறைபாடு எல்லாப் பகுதிகளிலேயும் இருக்கிறது. அந்தக் குறைபாட்டைப் போக்கும் வகையிலே மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் விவசாயிகளின் நலனைக் கருதி மின் இணைப்பு கொடுப்பதில் காலதாமதம் காட்டாது எல்லோருக்கும் வரிசை முறைப்படி கொடுக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுடைய போராட்டத்தைப் பற்றி அரசாங்கம் சிறிது கவனம் செலுத்திச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், நான் கேட்ட செய்திப்படி இந்தப் போராட்டத்திற்குச் செவி சாய்க்கவில்லை என்றால் முதலமைச்சர் எங்கெங்கெல்லாம் செல்கிறாரோ அங்கெல்லாம் கறுப்புக்கொடி காட்ட இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கும் மேலாக சென்னையிலும் அப்படிப்பட்ட ஒரு போராட்டத்தை அடுத்த மாதம் ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம் என்று சொல்வதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அப்படி நடந்தால் அது தமிழகத்திற்கு நல்லதல்ல. ஆகவே, விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தை அனுதாபத்தோடும், மனிதாபிமானத்தோடும் கூர்ந்து கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, போக்குவரத்துத் துறையிலே மிகுந்த நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் கேள்விப்படுகின்றோம். தேசியமயமாக்கப்பட்ட எல்லா போக்குவரத்துக்களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஸ்கீம் என்று புதிய ரோடுகளைத் தரும்போது, கிராமத்

[திரு. துரை முத்துசாமி] [1977 ஜூலை 29]

திலையிருக்கிற மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற வகையிலே எல்லா கிராமங்களுக்கும் போக்குவரத்து விடுகின்ற வகையிலே, மினி பஸ் விடுவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளுக்கெல்லாம் போக்குவரத்துக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை அணுகினால், இது ஸ்கீமிலே அடிபடுகிறது, இங்கே போக்குவரத்து விட முடியாது, கார்ப்பரேஷன்தான் விடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஸ்கீம் என்று சொல்லி, புதிதாக போக்குவரத்து வசதியில்லாமல் செய்கிறார்கள், மினி பஸ் விடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். கிராம மக்களுடைய நலனைக் கருதி ஸ்கீம் போடுபவர்கள் அதனால் எல்லோருக்கும் நன்மை ஏற்படும் வகையில் எல்லா கிராமங்களுக்கும் தொடர்பு இருக்கக் கூடிய வகையில் போக்குவரத்துக்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வகையிலே நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேச நல்ல வாய்ப்பினை நல்கியமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. யா. சை. மு. யூசப் : ஆன் எ பாய்ண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்ற நேரத்தில், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தன்னுடைய காலத்தில் திருச்சி ஹெவி பாய்லர் பிளாண்டும், அதோடு ஆவடி டாங்கி தொழிற்சாலையும், பெரம்பூர் ரெயில் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்தியதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இது மாநில அரசுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதா, அல்லது மத்திய அரசுக்குச் சம்பந்தப்பட்டதா என்பதை விளக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு துரை முத்துசாமி : அப்பொழுதிருந்த மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுப் பெற்றது. அதைப் போல் இப்பொழுதும் கேட்டுப் பெற வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் இந்த வேண்டுகோளை விட்டேன்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய 1977-78-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே வைக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்திலேயிருக்கிற பெருவாரியான விவசாயிகளுக்கு மிகப் பெரிய ஏமாற்றத்தைத் தருகிற ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையாக அமைந்திருக்கிறதென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் எல்லாம் புதியதாய் அமைந்திருக்கிற அரசாங்கம், தன்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில், விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் ஆர்வமாயிருந்த போனஸ் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவார்கள் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். ஆனால், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அத்தகைய போனஸ் திட்டம் அறிவிக்கப்படாதது வருத்தத்திற்குரியது என்பதை இங்கே கூற விரும்புகிறேன். மேலும், நடந்து முடிந்த சட்ட மன்றத் தேர்தல் சமயத்திலும் அதற்கு

1977 ஜூலை 29] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

முன் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தல் சமயத்திலும், தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்னவற்றிற்கும், அதற்குப் பின்னால் சட்டமன்றத்திலே ஆளுநர் உரையிலே சொன்னவற்றிற்கும், இப்பொழுது வைத்திருக்கிற வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கும் ஏராளமான முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்த பொழுது, விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கின்ற, பொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்குச் சுமார் ரூ. 11 வரை போனஸ் கொடுத்து வந்தது. அந்த விலையும் மிகவும் குறைவு என்ற எண்ணமெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு இருந்தது. ஆனால், அவசர நிலைமை காலத்தில் அந்த போனஸ் திட்டமும் கைவிடப்பட்டு, விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு, குறிப்பாக நெல்லுக்கு மிகக் குறைந்த விலை இன்று வரை வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதை மீண்டும் திருத்தி அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் எல்லாம் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்பவர்கள் என்பது இங்கே இருக்கிற அனைவருக்கும் தெரியும். ஆட்சி அமைத்த 10 நாட்களுக்குள்ளாக, மிகப் பெரிய சாதனையைச் செய்ததைப் போல், இன்றைய தினம் ஆளுநர் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வந்து விட்டோம் என்று பெருமையாகப் பறை சாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மேட்டூரிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீர் ஆறுகளிலே ஓடுகின்றனவே தவிர, வாய்க்கால்களிலே ஏறிப் போகிற அளவுக்குத் தண்ணீர் வரவில்லையென்பது வருத்தத்திற்குரியது என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மக்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு ஆற்றிலே தண்ணீர் வந்தும், நாற்று நடுவதற்கு வாய்க்கால்களிலே தண்ணீர் வராத காரணத்தினால், மிகப் பெரிய அவல நிலைமைக்கு ஆளாகி கவலைப் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் கனைய வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவுத் துறையில் இருக்கின்ற நிலவளவங்கிகள் மூலமாக விவசாயிகள் குறைகளைப் போக்குகின்ற வகையில், நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க கூடியவரையில் கடன் வசதி வழங்க வேண்டும், என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1977 ஜூலை 29]

ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே கிணறுகளுக்குக் கூட்டுறவு முறையிலே கூடன் வழங்கும் போது ஒரு போர் வெல்லுக்கும் இன்னொரு போர் வெல்லுக்கும் இடையிலே 750 அடி ஸ்பேஸ் இருக்க வேண்டுமென்று சட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், கோவை மாவட்டம் பழனியில் மட்டும் 400 அடி ஸ்பேஸ் இருந்தால் போதும் என்று குறிப்பிட்டுருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த வித்தியாசம். அங்கே சுப்பிரமணியம் இருப்பதாலோ என்னவோ; கோவை மாவட்டத்திலே பழனித் தொகுதிக்கு மட்டும் இப்படி. ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 750 அடி ஸ்பேஸ் இருக்கவேண்டுமென்று கூறி இருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று கூற விரும்புகிறேன். காரணம், தஞ்சை மாவட்டம் காவிரி டெல்டா ஏரியாவாக இருப்பதால் 200 அடிக்கு இடையிலே கூட 2 குழாய் கிணறுகள் ஒரே நேரத்தில் சீராக இயங்க முடியும் என்று நிலநீர் ஆய்வு வல்லுநர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற விவசாயிகள் காவிரி நீரை நம்பி விவசாயம் செய்ய முடியாது, என்ற நிலைமை ஏற்பட்டு, பின்னர் நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்துகிற அளவிற்கு, கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாகவும், நிலவளவங்கிகள் மூலமாகவும், கடன் வசதி ஏற்படுத்தி காலத்திலே பயிர் செய்ய வசதி அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து (மணியடிக்கப்பட்டது) எனது பேச்சை ஆரம்பித்து 2 நிமிடங்கள்தான் ஆகிறது. அதற்குள் மணி அடிக்கிறீர்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் 11-25-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள் என்று எழுதி யிருக்கிறது. ஒரு உறுப்பினருக்குப் பத்து நிமிடம். அதனால்தான் 2 நிமிடங்களுக்கு முன்னால் மணியடித்தேன். உங்கள் கட்சியில் இன்னொருவர் நேரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எனக்கு ஆட்சேபனை இல்லை. தயவு செய்து சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் பல்கலைக் கழகங்களில் 1977-ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1-ஆம் நாள் முதல் யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதங்களை அமுல் படுத்துவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கத்தகுந்ததுதான் என்றாலும், மொழிபோதிக் கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் மதிப்பெண்கள்—வாங்கியவர்கள் மட்டும் தான் அந்த யு.ஜி.சி. சம்பள விகிதம் கொடுப்போம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை நீக்கவேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். காரணம் 50க்கு குறைவாக மதிப்பு எண் வாங்கியவர்கள் கூட மொழி போதிக்கின்ற ஆசிரியர்களாக பல ஆண்டுகள் புணிபுரிந்து வருகிறார்கள். அவர்களும் 50-மார்க்கு வாங்க வேண்டும் என்பது தவறு என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்டி அவர்களுக்கும் பல்கலைக்கழக மானியக் குழு அறிவித்த சம்பள விகிதத்தை அமல் செய்ய

1977 ஜூலை 29] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கல்லூரியிலே பணி புரியும் ஆசிரியர்கள், குறிப்பாக மொழி ஆசிரியர்கள் அண்மைக் காலத்திலே பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் ‘‘ வான்ட் ஆப் வேகன்சி ’’ என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதே நேரத்தில் சர்வீஸ் கமிஷனில் கால் ஃபார் செய்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி என்று தெரியவில்லை. வான்ட் ஆப் வேகன்சி காரணமாக ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்ட அதே நேரத்தில், சர்வீஸ் கமிஷனிலும் கால் ஃபார் செய்திருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் கமிஷனால் நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இன்றைய தினம் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அவையில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும், அவசர நிலைமை இந்த நாட்டிலே பிரகடனம் செய்யப் பட்டிருந்த நேரத்திலே தவறான நியமனங்கள் உள்ளாட்சித் துறையில் அமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கம்யூனல் ஜி.ஓ. சரியானபடி பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஊராட்சிகளில், ஊராட்சி மன்றங்களில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில், நகராட்சிகளில் கம்யூனல் ஜி.ஓ. கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை. கம்யூனல் ஜி.ஓ.-ரூல்ஸ் படி வேலையில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்பதை இந்த அரசு அறிய வேண்டுமென்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய திருவிடைமருதூர் தொகுதியில் பல்வேறு குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. காலம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் ஒரு சிலவற்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருவிடைமருதூர் தொகுதியில் திருப்பனந்தான் பேரூராட்சியில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். காரணம், தீ விபத்து ஏற்படும் நேரத்தில் குடந்தைக்கும், மாயூரத்திற்கும் செல்ல வேண்டுமானால், 20 மைல் தொலைவு செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, திருப்பனந்தானில் ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

திருவிடைமருதூர் தொகுதிக்கு எவ்வளவோ செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். திருநாகேஸ்வரத்தில் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அது ஆரம்பித்து 15 ஆண்டுகளாகியும் அங்கே படிக்கின்ற மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத முடியாமல் இருக்கிறது, அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத வேண்டுமென்றால் திருவிடைமருதூர் சென்றுதான் பரீட்சை எழுத வேண்டியிருக்கிறது. கேட்டால் சொல்லுகிறார்கள் அங்கே போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருந்தால்தான் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத அனுமதிக்க முடியும் என்கிறார்கள். எனவே, திருநாகேஸ்வரத்தில் ஒரு காவல் நிலைய அவுட் போஸ்ட் ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. செ. இராமலிங்கம்] [1977 ஜூலை 29]

இன்னும் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்றவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் நெசவாளத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள். எனவே, அவர்களுக்கு கண்ட்ரோல் விலையில் நூல் கிடைக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த நாட்டில் பேருந்துத் தடங்களை யெல்லாம் தேசியமயம் ஆக்கிய நேரத்தில் இன்றையதினம் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராக இருக்கிற அமைச்சர் அன்றைக்கு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சராக இருக்கின்ற நேரத்தில் பேருந்துகளை தேசியமயமாக்கிய பொது லாப நோக்கில் அல்லாமல் மக்களுக்கு வசதி செய்து தருகின்ற கண்ணோட்டத்தில்தான் தேசியமயமாக்கப்படுகின்றன என்றார். ஆனால், அவசர நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதும், லாபம் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் பல தடங்கள் ரத்துச் செய்யப்பட்டு விட்டன. அதனால், கிராமப் பகுதியில் இருக்கிற மக்கள் போக்குவரத்து வசதியில்லாமல் அல்லலடிகிறார்கள். இதைக் கருத்திலே கொண்டு பேருந்துத் தடங்களை அமைத்து மக்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம், நன்றி.

(திரு. பழனிசாமி எழுந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் “பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்”, ஏதாவது எழுப்ப விரும்புகிறாரா அல்லது விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறாரா?

திரு. பழனிசாமி : ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது கிணறுகளுக்கு 400 அடி வெட்ட வேண்டிய கிணறுகளுக்கு பணம் கொடுக்கப்படுவதாக குறிப்பிட்டார்கள். சுப்ரமணியம் தொகுதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அது கோவை மாவட்டத்திலே இல்லை. மதுரை மாவட்டத்திலே இருக்கிறது. 400 அடிக்கு அல்ல, 700 அடிக்குப் பணம் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. செ. இராமலிங்கம் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பேசும்போது அதைக் குறிப்பிட்டேன். தஞ்சை மாவட்டம் டெல்டாப் பகுதி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் விளக்கம் கேட்டீர்கள், நன்றி.

திரு. ரா. பெரியசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நேற்று முன் தினம் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி அவர்களைப் பற்றிக் குத்தலாகப் பேசினார்கள் என்படியென்றால் இந்தத் தேர்தலில் அவர்கள் ஜெயிக்கமாட்

1977 ஜூலை 29] [திரு. ரா. பெரியசாமி]

டார்கள், ஜெயிப்பார் என்ற நம்பிக்கை இல்லை, ஏதோ தேர்தலை வைத்தார்கள் என்று கடுமையாகப் பேசினார்கள். இந்தத் தேர்தல் என்பது ஜனநாயக முறை. இந்த நாட்டுக்கு, இந்திய நாட்டுக்குச் சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுத்த முன்னோர்கள் எல்லாம் இந்த நாட்டை யார் வேண்டுமானாலும் ஆளலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் சுதந்திரத்தை வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அவர்கள் சுதந்திரம் வாங்கினவர்கள் ஆளவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இந்த நாட்டுக்கு -சுதந்திரம் வாங்கிக் கொடுக்கவில்லை. இதை அவர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தேர்தலைப் பொறுத்தமட்டில் குப்பை மேட்டிலே இருக்கிற ஒரு கடிதம் ஒரு காற்றடித்தால் கோபுரத்திலே போய் ஒட்டிக் கொள்ளலாம். மற்றொரு காற்றடித்தால் கோபுரத்திலே இருந்து குப்பை மேட்டிற்கு வந்து விடும். இது சகஜம். மக்கள் தீர்ப்பை நாம் மதிக்க வேண்டும்.

(முற்பகல் 11.40)

அடுத்து, பேராசிரியர் அவர்கள் பேசும்போது, முன்னால் இருந்த பிரதமர் அவர்கள் மிகவும் சர்வாதிகாரப் போக்கில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களை மிசாவில் சிறையில் போட்டுக் கொடுமைப்படுத்தினார்கள் என்று சொன்னார். முன்னால் பிரதமர் அவர்கள் மிசாவின் கீழ் கள்ளக் கடத்தல்காரர்களையும், நாட்டுக்குத் துரோகம் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு யார் யார் முற்பட்டார்களோ அவர்களை எல்லாம் மிசாவின்படி கைதாக்கி, பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருப்பதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகின்றேன். அப்போது எந்தக் கடைக்குப் போனாலும் இன்னின்ன பொருட்கள் இன்னின்ன விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இருந்ததன்காரணமாக, உணவுப்பண்டங்களும், மற்ற பண்டங்களும் நியாய விலையில் விற்கப்பட்டன, கிடைத்தன. 1967-க்கு முன்னால் இருந்த பெருந்தலைவர் காமராசர் ஆட்சியில் 200 கோடி ரூபாய்க்கு பட்ஜெட் போடப்பட்டது. அப்போது பல அணைகள் கட்டப்பட்டன, பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், அம்பத்தூரில் தொழிற்சாலைகள், திருச்சி பாய்லர் தொழிற்சாலை, இப்படி பல தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டு தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைத்து நன்மை அடைந்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி பேசங்கள். அப்போதைய சாதனைகள் இருக்கட்டும். இப்போது உங்கள் தொகுதிக்கு தேவையானவற்றைச் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. பெரியசாமி : தலைவரவர்களே, அப்போது பல அணைக்கட்டுகள் கட்டப்பட்டு, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை 600 கோடி ரூபாய்க்கு போடப்பட்டிருந்தும், எங்கள்

[திரு. ரா. பெரியசாமி]

[1977 ஜூலை 29]

பக்கத்தில் உள்ள கொல்லிமலை அணைக்கட்டு கட்டுவதைப் பற்றி இதில் குறிப்பிடப்படவில்லை. இதற்கு முன்பிருந்த அரசாங்கமும், அதற்கு முன்பிருந்த அரசாங்கமும் சர்வே செய்து, இதற்கு முன்பிருந்த முதல்வர் அவர்களும் எங்கள் ஊருக்கு வந்து பார்த்து சுமார் நான்கு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒதுக்கியிருந்தும், அந்த அணைக்கட்டு இதுவரையில் நிறைவேற்றப் படவில்லை. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலாவது, அந்த அணைக்கட்டு சேர்க்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும் என்று நாங்கள் எதிர்ப் பார்த்தோம். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் காணப்படவில்லை. கொல்லிமலை அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டால், சுமார் ஐந்து மைல் சுற்றளவுக்கு உள்ள கிணறுகளில் எல்லாம் நீர் நிரம்பும். பத்து மைல் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள பச்சைபெருமாள்பட்டி, அளகாபுரி. மேட்டுப்பாளையம், துறையூர் போன்ற நகரங்களுக்கும் குடி தண்ணீர் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அடுத்த நிதி நிலை அறிக்கையிலாவது இந்த அணைக்கட்டு திட்டத்தைச் சேர்த்து கொள்ள வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த 20-அம்சத்திட்டத்தின் மூலம் பல நன்மைகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன. எங்கள் பகுதியில் 20-அம்ச திட்டத்தின்கீழ் பூனாட்சி, வெங்கடத்தாரூர், கண்ணனூர், கிளியனூர்பட்டி, பொன்னர்சங்கம்பட்டி, வேலாயுதம்பாளையம், பச்சைப்பெருமாள் பட்டி, அளகாபுரி ஆகிய கிராமங்களில் பதினைந்து லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து பல கால்வாய்களை கட்டியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்ற 20-அம்ச திட்டத்தின்கீழ் பல தார் ரோடுகளும், பாலங்களும் கட்டியுள்ளார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலுள்ள ஊர்களுக்கு, இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், உப்பிலியாபுரம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த, மங்கப்பட்டி, முருக்கப்பட்டி, ஓசரபள்ளி, ஓ.கிருஷ்ண புரம், ஆர். கோம்பை போன்ற ஊர்களிலுள்ள ஏரிகளைக் கட்ட எஸ்டிமேட்டுகள் தயாரிக்கப்பட்டு பொறியாளர்களுக்கு வந் துள்ளது. எங்களது இந்தப் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவித்து, இந்த ஏரிகளைச் செப்பனிடும் பணியை எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பளித்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு நன்றாக இருக் கும். வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு வேலையற்றுத் திண்டாடுகிற மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும். போன வருஷமும் இது வறட்சிப் பகுதியாகவே இருந்தது. நான்கைந்து வருஷங்க ளாகவே வறட்சி அடைந்து கிடக்கின்றன. மழையே பெய்யாத காரணத்தினால், இந்த வருஷமும் இவற்றை வறட்சிப்பகுதியாக அறிவித்து, உடனடியாக ஏரிகளைச் செப்பனிடும் பணியை நிவா ரணப் பணிகளாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மழை இல்லாது கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்ற முறையில் இதனைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. ரா. பெரியசாமி]

அதோடு ஒட்டப்பட்டியில் இருந்தும், கானப்பாடியில் இருந்தும் துறையூருக்கு பஸ் வசதி ஏற்படுத்திக் தரவேண்டும். இன்றைக்கு அங்கே போக்குவரத்து வசதி இல்லை. மாணிக்கபுரம் பகுதியில் இருந்து என்றால் 3 மைல் போக வேண்டும். ஒட்டப்பட்டியில் இருந்து ஒக்கரை ரோடுக்குப் போக வேண்டும். கானப்பாடி மலைவாசிகளும், ஒட்டப்பட்டி மக்களும் உடம்பு செளகரியம் இல்லாமல் போகிறபோது, துறையூர் நகரத்திற்கு வருவதற்கு மிகவும் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் தேர்தல் வரும் போது நான்கு மாதத்தில் பஸ்கள் விடப்படும் என்றார்கள். தேர்தல் முடிந்த பிறகு பஸ் விடாமல் இருக்கிறார்கள். பஸ் வசதி இல்லாததால் அங்கே மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இத்துறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு, ஒட்டம்பட்டி, புதூர், கானப்பாடி பகுதியில் பஸ்களை விட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சூக்கலாம்பட்டி, கோம்பை, காஞ்சேரிமலை, கானப்பாடி போன்ற மலைப்பகுதிவாசிகளுக்கு போக்குவரத்து ரோடுகளை அமைத்துத்தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு வருஷ காலமாக ரோடுகள் போடாமல், இப்பகுதியில் பஸ்கள் போகாமல் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் இதுவரை 13 நிமிடங்கள் பேசிவிட்டீர்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ரா. பெரியசாமி : மேலும் அங்குள்ள பஞ்சாயத்துகளில் குழாய்க் கிணறுகள், 150, 200 அடிகளுக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். தண்ணீர் இருந்தும், மோட்டார்கள் போட்டு, பம்புகள் வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக் கொடுக்கிறபோது ஒரு பஞ்சாயத்துக்கு மின்சாரக் கட்டண பில்லே தொள்ளாயிரம், ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மாதத்தில் வருகிறது.

(முற்பகல் 11-50)

மின் கட்டணம் ஆயிரம் ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்றால் அந்தப் பஞ்சாயத்தால் கொடுக்கமுடிவதில்லை. ஆகவே அதை இந்த அரசே ஏற்று அரசாங்க நிதியிலிருந்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆரம்பத்திலே தொகுதிப் பற்றிச் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னேன். சீக்கிரமாக முடியுங்கள்.

திரு. ரா. பெரியசாமி : 1100 புதிய ஆசிரியர்களை, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களை நியமிக்க ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது என் தொகுதியில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பயிற்சி பெற்ற மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்னும் அதிகப்படியான பயிற்சி

[திரு. ரா. பெரியசாமி]

[1977 ஜூலை 29]

பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் தாழ்த்தப்பட்ட, நலிந்த மக்கள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு மற்றும் யூனியன்களில் முற்பட்டவர்களுக்குத்தான், வசதி படைத்தவர்களுக்குத்தான் ஆசிரியர் வேலை கிடைத்து ஆசிரியர்களாகப் போயிருக்கிறார்களே தவிர வசதியற்றவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இதுவரையில் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறி எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்ததற்காக மீண்டும் ஒருமுறை என் நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கொ. பொ. நாச்சிமுத்து : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த புதிய அரசு வரிகள் ஏதுமின்றியும் அதே நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்வு வளம் பெற பல திட்டங்கள் அடங்கியதுமான் ஒரு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை நடப்பாண்டிற்கு வடித்துக் கொடுத்ததற்கு எனது மனமார்ந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு பதவி ஏற்ற 25 நாட்களுக்குள் இப்படியொரு உன்னதமான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளித்தமைக்கு இந்த அமைச்சரவைக்கும், குறிப்பாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் காஞ்சிலார் அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர், வழங்குவதற்கும் மற்றும் கழிவுநீர் அகற்றுவதற்குமான நடப்பாண்டுத் திட்டத்தில் 26½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதேபோல் நடப்பாண்டில் பாசனத்திட்டத்திற்காக கிட்டத்தட்ட 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது சென்ற ஆண்டு திருத்திய மதிப்பீட்டைக்காட்டிலும் சுமார் 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாகும். மேலும் மின்சார உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் ஆகிய செலவினங்களுக்காக சுமார் 95 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீடு 69 கோடி ரூபாய் அளவிலேயே இருந்தது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் கிராமப்புற மின்சார விநியோகத்திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டது 11.20 கோடி ரூபாய் அடங்கும்; இது சென்ற ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீட்டைக் காட்டிலும் 1.70 கோடி ரூபாய் அதிகம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அடுத்தபடியாக, வீடு- கட்டிடத்தரும் வசதிகளைப் பெருக்கும் வகையில் நடப்பாண்டு திட்டத்தில் 10.40 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஒதுக்கீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது சென்ற ஆண்டின் திருத்திய மதிப்பீட்டைக் காட்டிலும் 33 லட்சம் ரூபாய் அதிகம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மாதிரி பலப்பல திட்டங்களுக்கு மிகைப் படியான ஒதுக்கீடுகள் செப்து மக்களுக்காடுக பல நன்மைகளை செய்ய வேண்டுமென்கிற அவாவில் இந்த அரசு செயல்படுகிறதைக் காண மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. கொ. பொ. நாச்சிமுத்து]

அதே நேரத்தில் சில வேண்டுகோளையும் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். குடிதண்ணீர் விநியோகத் திட்டங்கள் செயல்படுத்தும் முறையில் சில கட்டுப்பாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதாவது பஞ்சாயத்துக்களுக்கு குடிதண்ணீர் திட்டங்கள் செயல்படுத்தும்போது அதற்காகக் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையை திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய சக்தி இருக்கிறதா என்றும் அதன் பராமரிப்புச் செலவுகளை ஏற்கக்கூடிய வசதி இருக்கிறதா என்பதையும் ஆராய்ந்த பின்னரே திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு திட்டங்களை செயல்படுத்தும் முறையில் ஆகும் செலவை ஏற்க சக்தியில்லாமல் இருக்கலாம். அதற்காக அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு குடிநீர் கஷ்டத்தைப் போக்காமல் இருக்கவும் முடியாது. இம்மாதிரி கஷ்டப்படும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு முடிந்த அளவு செலவுத் தொகையை மானியமாக அளித்து திட்டங்களை நிறைவேற்ற அரசு ஒத்துழைக்க வேண்டும். குறிப்பாக ஏனது மேட்டூர் தொகுதியில் வனவாசி, ஜலகண்டாபுரம், கொளத்தூர் ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களில் குடிதண்ணீர் பற்றாக்குறை மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கு ஒரு ட்ரம் தண்ணீர் ரூபாய் 2, 3 வரையிலும் விற்கிறது. இத்தண்ணீரை எடுப்பதற்கும் விவசாயக் கிணறு சொந்தக்காரர்கள் அனுமதிப்பதில்லை. ஆதலால் இந்தப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு உடனடியாக குடி தண்ணீர் வசதிகள் செய்து கொடுக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியாகிய மேட்டூர் பகுதியில் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக மழையின்றி மக்கள் வாடுகிறார்கள். ஆடு மாடுகளுக்கும் தீனியின்றி மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றன. இந்தக் கஷ்டத்தை ஓரளவுக்காவது குறைக்க மேட்டூர் அணையில் ருந்துமேட்டூர் கிழக்கு, மேற்கு கால்வாய்களில் உடனடியாக பாசனத்திற்காக தண்ணீர் திறந்துவிட வேண்டுமென்றும் நமது அரசை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் நகரில் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக உள்ளனர். ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கும் ஏழைப் பொதுமக்களுக்கும் வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க நமது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக மீன்பிடித்து ஜீவனம் செய்துவரும் ஏழை மீனவர்களுக்கு கடந்த 1-4-1977-லிருந்து மீன்பிடிக்கும் உரிமையை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் சுமார் 500 குடும்பங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள் வேறு தொழில் செய்து பிழைக்கவும் வாய்ப்பில்லை. நமது அரசு இதில் அக்கறை காட்டி ஏழை மீனவர்களுக்கு தொடர்ந்து மீன்பிடிக்கும் உரிமத்தை வழங்குமாறு பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கிணறுகளுக்கு மின்சார விநியோகம் செய்வதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதில் ஒரு காலவரையரை செய்து விநியோகத்திற்காக மனுச் செய்த தேதியிலிருந்து ஒரு ஆண்டுக்

[திரு. கொ. பொ. நாச்சிமுத்து] [1977 ஜூலை 29]

குள்ளாவது மின்சார விநியோகம் செய்து ஏற்கனவே நிலுவையிலுள்ள எல்லா மனுக்களையும் ஏற்று நடவடிக்கை எடுத்து மின்சக்தி வழங்கக் கோருகிறேன். கிராமப்புறங்கள் முன்னேறுவதற்கும் கிராமத்தில் வசிக்கும் ஏழை எளிய மக்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை படிக்கவைக்க வாய்ப்பளிக்கும் வகையிலும் கிராமப் பகுதிகளில் கல்லூரிகள் அமைப்பது அவசியப்படுகிறது. இந்த வகையில் மேட்டூர் பகுதியில் ஒரு கலைக் கல்லூரி அமைத்துக் கொடுக்க அரசை மிகவும் டணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறிய நீர்ப் பாசன அபிவிருத்தியின்கீழ் எனது மேட்டூர் தொகுதியில் பல திட்டங்களுக்கு ஆதார நடவடிக்கைகள் எடுத்தும் இன்னும் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்படவில்லை என அறிகிறேன். அதாவது மேட்டூர் தாலுகா லக்ஷப்பட்டி கிராமத்தில் தோணி மடுவு, சொத்தனேரி, மற்றும் ஆலாமரத்துப்பட்டி கிராமத்தில் ஏழரைமத்தி ஏரித்திட்டம் ஆகியவை இன்னும் முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளையும் விரைவில் செயல்படுத்தினால் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்கள் அதிகப்படியான பாசனத்திற்கு வந்து ஏழை விவசாயிகள் பொதுபக்கள் வாழ வழிவகுக்கும். இதற்கு உடனே நடவடிக்கை எடுக்குமாறு நமது அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாமன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு எனது வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு நமது எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர் சுப்பு அவர்கள் ஆர். எஸ். சாமுவேல் என்பவரை மேட்டூர் அணை கருமலைக்கூடல் போலீஸ்காரர்களே அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். இதுகுறித்து இப்பொழுது நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். சேலம் மாவட்ட திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பிரதிநிதியும் குஞ்சாண்டியூரிலே வசிப்பவருமான திரு. கு. கை. சிவலிங்கம் அவர்களும், நங்கவள்ளி ஒன்றிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பொருளாளர் திரு. பி. ஆறுமுகம் அவர்களும், மற்றும் சர்வ கட்சி தோழர்களும் சேர்ந்து கண்டனப் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்தியும் அந்தக் கூட்டத்தின் வாயிலாக கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியுள்ளார்கள். தீர்மானத்தின் நகல் அனைத்துக் கட்சி சட்டமன்றத் தலைவர்களுக்கும் வந்துள்ளதென்பதனையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பு அவர்கள் மேட்டூர் அணை கருமலைக்கூடல் போலீஸ்காரர்கள்தான் ஆர். எஸ். சாமுவேல் என்பவரை அடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள் என்று தவறான குற்றச்சாட்டினைக் கொடுத்துள்ளார்கள். இது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக உள்ளது. ஆகவே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திற்கு விளக்கம் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. கொ. பொ. நாச்சிமுத்து]

இன்னொன்றையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கொளத்தூர் யூனியன் தலைவராக இருக்கும் வி. எ. ராமலிங்கம் என்பவர் காவேரிபுரம் பஞ்சாயத்து ஆபீசை சுமார் 85 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு அவர் எப்படிச் செலவு செய்தார் என்பதையும் எப்படி செலவு செய்திருக்க முடியும் என்பதையும், குஞ்சாண்டியூர் பஞ்சாயத்து தலைவர் ஆர். எஸ். கந்தசாமி என்பவர் சுமார் ஒன்றேழுக்கால் லட்சம் செலவு செய்திருக்கிறார், இதுவும் எப்படி செலவு செய்யப் பட்டது என்பதையும் ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் நியமித்து இதைப் பற்றி விசாரித்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

மற்றும் ஏனைய எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களும் பொறுப்பற்ற நிலையிலே, மேட்டுரிலே போலீஸ்காரர்கள் அடித்துக் கொண்டு விட்டார்கள் என்று இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். இப்படி இந்தப் பிரச்சனையைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வராமல், திரித்துக் கூறிக்கொண்டே போகக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்படுமானால், பொதுமக்கள் மத்தியிலேகூட ஒரு பீதியை உண்டாக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தும் என்ற காரணத்தினால் நமது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள் இதற்கு ஒரு விளக்கம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்வதோடு, இந்த அளவுக்கு இந்த மாமன்றத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. சொ. ந. பழனிச்சாமி: சட்டமன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் அவர்கள் கடந்த திங்கட்கிழமை ஆற்றிய உரையின் மீது என் கருத்துக்களை விளக்க இந்த விவாதத்தைத் தொடங்குகிறேன்.

அடிப்படைத் துறைகளான வேளாண்மை, பாசனம், மின்சக்தி, தொழில்கள் ஆகியவற்றிற்கு சிறப்புக் கவனம் அளித்து, 1977-78-ம் ஆண்டிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதாக அவர் பேரவையில் உரையாற்றினார். மேலும், குடிநீர் வழங்கல், கல்வி, சுகாதாரம், அரிஜனங்கள், பழங்குடி மக்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் முதலிய சமூகப் பணிகளுக்கும், சிறப்புக் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறினார். அதற்கு எனது அவினாசி தொகுதி மக்களின் சார்பாக இந்தத் தமிழக அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை தொடர்பான துறைக்கு 30.2 கோடி ரூபாய், மின்சக்தித் துறைக்கு 94.9 கோடி ரூபாய், பாசனத் துறைக்கு 24.7 கோடி ரூபாய், தொழில்கள் துறைக்கு 13.8 கோடி ரூபாய் என்று கோடிட்டுக் காட்டினார்கள்.

[1977 ஜூலை 29]

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், அவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்ட மன்றத்தில் செய்தித்தாளை படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைத் தங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சபை நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, சபையில் செய்தித்தாளை படித்துக் கொண்டிருப்பது சபையின் மரபுக்கு ஏற்றதல்ல. ஆகவே, அப்படியாராவது படித்துக் கொண்டிருந்தால், தொடர்ந்து படிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சொ. ந. பழனிச்சாமி : பாசனத் துறைக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகம் ஒதுக்கி, பின்தங்கிய ஜில்லாக்களையும் கவனித்து இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், தொழில் துறைக்கும் இன்னும் கொஞ்சம் அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், செண்பகத்தோப்பு என்னுமிடத்தில் கமண்டல் ஆற்றுக்குக் குறுக்கே 3.55 கோடி ரூபாய் செலவில் நீர்த்தேக்கம் ஒன்றை அமைத்து, இந்த நீர்த்தேக்கத்தால் 1962 ஏக்கர் நிலம் புதிதாகப் பாசன வசதி பெறும் என்றும், இது ஒரு முக்கியமான புதிய திட்டமாகும் என்றும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். நானும், மற்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். அதோடு, கோவை, அவினாசி, பல்லடம் ஆகிய மூன்று தாலுகாக்களையும் மறந்து விட்டார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோவை, அவினாசி, பல்லடம் ஆகிய தாலுகாக்களில் மழையின்மையால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று தாலுகாக்களிலுள்ள விவசாயப் பெருமக்கள் இந்த அரசுக்கு பலமுறை பாண்டியாறு-புன்னம்-புழா பாசனத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டிருக்கிறார்கள். 1977-78 நிதி நிலை அறிக்கையிலாவது அது இடம் பெறும் என்று காத்திருந்தார்கள். ஆனால் அவினாசி தொகுதி மக்களின் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று தற்போது காண்கின்றேன். எனது தொகுதி மக்களின் சார்பாக இந்த அரசின் கவனத்திற்கு இதைத் தெரிவிக்கின்றேன். எப்படியாவது மத்திய அரசின் துணையோடு, கேரள அரசுடன் சமுகமாகப் பேசி ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டு, அவினாசி தொகுதி விவசாயப் பெருமக்கள் பயன்பெற, அவர்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கைப் வெற்றிபெற, மேற்கண்ட நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை வருகின்ற ஆண்டிலாவது நிறைவேற்றித்தருமாறு தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. சொ. ந. பழனிச்சாமி]

கிராம முன்னேற்றமே வளரும் சமுதாயத்தின் முழு வளர்ச்சி யெனக் கருதும் இன்னொளில், விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக கிராமப்புறங்களில் அருந்ததியர்களின் பரம்பரைத் தொழிலை ஆதாரமாகக் கொண்டு உழவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் நீர் இரைக்கும் சால், கமலை, மற்றும் இதர சாதனங்கள் தயாரிக்கும் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு, அதற்கு மாற்று வேலை இல்லாமல் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அருந்ததியர் முன்னேற்றத்திற்காக மாநில அரசுக்கு பல முறை எடுத்து இயம்பியும் அக்கோரிக்கைகள் இன்னும் பரிசீலிக்கப்படவில்லை. கிராமங்களில்தான் இந்நிலை என்றால் சென்னை, திருச்சி, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் உள்ள அருந்ததியர்களின் நிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. நகரங்களில் பாதணிய தயாரிக்கும் தொழில் மிகவும் இழிவானதாக இருந்தாலும் நாட்டிலுள்ள செல்வந்தர்களுக்கு அதுவே உயர்வான தொழிலாக மதிக்கப்படுகிறது. அதனால் அரசு அவர்களின் அவல நிலை அகல ஆவன செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். செருப்பு தைப்போர், தோல் பதனிடவோருக்கு வங்கிகளில் நிதி உதவி கொடுத்து வேலைவாய்ப்பு பெருக உதவி செய்வதோடு, மத்திய சர்க்காருடைய ஒத்துழைப்போடு அவர்களுக்கென்று தனியாகத் தொழிற்சாலை அமைத்துக் கொடுத்து வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பல நிலச்சுவான்தார்கள் தங்கள் பண்பலத்தாலும் அரசியல் செல்வாக்கினாலும் பல குத்தகை விவசாயிகளை பலாத்காரமாகவும் கொடுமைப்படுத்தியும் அவர்களின் உடமைகளுக்குச் சேதம் விளைவித்தும் தீ வைக்கப்பட்டும் வெளியேற்றம் செய்துள்ளனர். பாதிக்கப்பட்ட குத்தகை விவசாயிகளுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளை அதிகாரிகள் இதுவரை எடுத்துள்ளனரே தவிர, பாதிக்கப்பட்ட குத்தகை விவசாயிகளுக்கு சரியானதொரு நியாயம் வழங்கப்படவில்லை. எனவே, தமிழ்நாடு அரசு ஒரு குழு அமைத்து பாதிக்கப்பட்ட குத்தகை விவசாயிகளை நேரடி விசாரணை செய்து நியாயம் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இத்தருணத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அன்னார் பஞ்சாயத்து, புகளூர் பஞ்சாயத்து, பொன்னே கவுண்டன்புதூர் போன்ற பல பஞ்சாயத்து குட்டைகள் உடைந்து கிடக்கின்றன. இந்தக் குட்டைகளைச் சரிவர பராமத்து செய்து தரவேண்டும். வருகின்ற மாதங்களில் பெரும் மழை பெய்யக்கூடும். அந்தத் தருணத்தில் குட்டைகள் சரிவரக் கவனிக்கப்படாமல் விடப்படுமானால் அரசுக்கு பெரிய இழப்பு ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சொ. ந. பழனிச்சாமி] [1977 ஜூலை 29]

திம்மம்பாளையம் என்ற ஊரிலே, காரமடை யூனியனிலே அரிசன இளைஞன் கொல்லப்பட்டிருக்கிறான். அதற்கு ஒரு நீதி விசாரணை வைக்கவேண்டும். குப்பேபாளையம் பஞ்சாயத்துத் தலைவரை மாற்றுக் கட்சியினர் இரவில் வந்து பயமுறுத்துவதாக எனக்குத் தகவல் வந்துள்ளது. அதையும் அரசு கவனித்து தகுந்த பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம அரிசன மக்களுடைய நலன்களுக்காக அரசு பல சலுகைகள் அளித்துள்ளது. கிராம அரிசன மக்களுக்கு உழவு மாடுகள் வாங்க அரசு உதவி செய்கிறது; கிணறுகள் வெட்ட மானியம் கொடுக்கிறது. இதற்காகக் கொடுக்கக்கூடிய தொகையை இன்னும் அதிகமாக்கவேண்டும். அரிசனங்களுக்கு சிறு தொழில்களுக்கு வட்டி இல்லாது கடன் கொடுக்கவும், அந்த மக்களின் வாழ்வை சமுதாயத்தில் மேம்படுத்தவும் பல வகைகளில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. கிருஷ்ணன் : பெருமதிப்பிற்குரிய பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் குமரி மாவட்டத் திற்கு என்றென்றும் புகழ் தேடித் தந்து கொண்டிருக்கும் அருமை நிதியமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது விவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவர்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறபோது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த எங்களைப் பார்த்து 'அடிக்கடி நீங்கள் அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லுகிறவர்கள்; பெரியாரின் பெயரைச் சொல்லுகிறவர்கள்' என்று கிண்டல் பண்ணிச் சொல்லுவதுபோல் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்ணாவின் பெயரையும், பெரியாரின் பெயரையும் நீங்கள் மறந்துபோன காரணத்தால் தான் இன்றையதினம் கிரிமினல் வழக்குகளையும், கமிஷன் களையும் சந்திக்க வேண்டிய நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது விவாதம் நடக்கின்ற நேரத்தில் நேற்றுப் பேசிய நண்பர் புருஷோத்தமன் அவர்களும், மற்றவர்களும் ஆளுநர் உரையில் 'லஞ்ச லாவண்யத்தை ஒழிப்போம்' என்று சொன்னதைப் பற்றியே அடிக்கடி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். 'லஞ்சம், லாவண்யம்' என்ற இந்தச் சொற்களைக் கேட்டவுடனேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கோபம் அதிகமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சந்தேகம் எல்லாம், லஞ்ச, லாவண்யம் இல்லாமல், ஊழல் இல்லாமல் எப்படி ஆட்சி நடத்த முடியும் என்று கருதுகிறார்கள் போலும் தங்களுடைய சொந்த அனுபவத்தை வைத்து.

1977 ஜூலை 29]

[திரு. செ. கிருஷ்ணன்]

[பிற்பகல் 12.10]

அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக் கொள்வேன். புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி லஞ்சலாவண்யத்தை ஒழித்து, ஊழலை ஒழித்து, நல்லாட்சியாகத்தான் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சில விவரங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல திட்டங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அவற்றைப் பார்ப்போமானால் நடுநிலைமையில் இருந்து ஆராய்கின்ற ஒருவருக்கு, இதிலே கூறியிருக்கிற கருத்துக்கள் அத்தனையும், கிட்டத்தட்ட 40 பக்கங்களில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துக்கள் அத்தனையும் இந்த நாட்டிலேயுள்ள நலிந்த மக்களுடைய, ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்க்கையை ஒளிமயமாக்கக்கூடிய நல்ல எண்ணத்தைக் கருத்தில் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். அதனுடைய அடிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், மீனவர்களுக்கு உதவும் திட்டம், நெசவாளர்க்கு வேலை வாய்ப்பு, சிறுதொழில்களுக்குப் புத்துயிர், விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்க 18 கோடி ரூபாய், இதுபோன்ற முக்கியமான அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்திலே அரிசன மக்களையும் இந்த அரசாங்கம் மறந்துவிடவில்லை, பழங்குடி மக்களையும் இந்த அரசாங்கம் மறந்துவிடவில்லை என்கின்ற அளவிலேதான் அவர்களுடைய கல்விக்கு மிகச் சிறந்த வசதிகள் தரப்படுகின்றன, அந்தவகையில் 26 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, தமிழ் வளர்ச்சியிலே அக்கறை காட்டி தமிழ்ப்புலவர்களுக்கு 75 ரூபாய் உதவித் தொகை கொடுக்க வகைசெய்யவும் அதே போன்று அரசு அலுவலர்களுக்கு—அவர்களையும் இந்த அரசு மறந்துவிடவில்லை என்ற முறையிலே—மூன்றாவது ஊதியக் குழு அமைப்பதையும் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை, ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கையிலே ஒளியேற்றி வைக்கக்கூடிய நிலைமையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே பார்க்கிற போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கூறியதுபோல் தேர்தல் காலத்திலே மக்களுக்கு நாம் தந்த வாக்குறுதிகளை அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிறைவேற்றத் தவறி விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டு பொய்யானது என்பதைத்தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே முன்னாலே பேசிய ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். சுதந்திரம் அடைந்து 30 ஆண்டுகள் ஆகிய பிறகும் குடிநீர் நாட்டு மக்களுக்கு விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார். ஏதோ 5, 6 ஆண்டுகளாக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான்

[திரு. செ. கிருஷ்ணன்] [1977 ஜூலை 29]

இந்த நாட்டினை ஆண்டுக்கொண்டிருப்பது போலவும், மக்களுக்கு குடிநீர் கொடுக்கவில்லையென்பது போலவும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். 30 ஆண்டுகளில் அவர்களோடு இணைந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சிதான் 20 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டை ஆண்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆகவே, குடிநீர் வழங்கவில்லையென்றால் அதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகிறபோது, எனது தொகுதியிலே உள்ள மக்களின் தேவைகளை சொல்லாமல் இருப்பேனயானால் என் தொகுதிமக்களுக்கு நான் நன்றி காட்டாத வனாகிவிடுவேன், ஆகவே அந்த வகையிலே வடக்கிலே மலை வளமும் தெற்கிலே கடல் வளமும் கொண்ட ஒரு பகுதியாக என் தொகுதி இருந்தாலும்கூட, தனியார்களுக்குச் சொந்தமான எஸ்டேட்டுகளிலும், அரசு ரப்பர் தோட்டங்களிலேயும் உள்ள ரப்பரைப் பயன்படுத்தி அங்கே ஒரு பெரிய ரப்பர் தொழிற்சாலையை உருவாக்குவதற்குச் சிறந்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி உருவாகிற நேரத்திலே முன்னாள் அமைச்சர் மாதவன் அதை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குத் தட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார். ஆகவே நம்முடைய அரசு குமரி மாவட்டத்திற்கு அப்படி ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலே அப்படியொன்றும் இல்லை. ஆகவே உறுப்பினர் எதைச் சொல்கிறார்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : அது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்லது இன்பர்மேஷன்?

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : இன்பர்மேஷன் தான்.

திரு. ச. சண்முகம் : ஒரு விளக்கம், ராமநாதபுரத்திற்கு மாதவன் ரப்பர் தொழிற்சாலையை தட்டிக் கொண்டு போய்விட்டார் என்று சொன்னார்கள், அவர் அதை எங்கே கொண்டுபோய் வைத்தாரோ தெரியவில்லை, அங்கேயெல்லாம் கல்லைதான் வைத்திருக்கிறார்கள், நான் அதைப்பற்றிக்கூட தனி வினா எல்லாம் கொடுத்து இருக்கிறேன், ஆகவே உறுப்பினர் அவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தைமாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கிருஷ்ணன் : அனை கட்டவேண்டிய இடங்களில் எல்லாம் அனைகளைக் கட்டி நீர்த்தேக்கங்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்குப்பயன்படும் நல்ல திட்டங்களை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே செண்பகத்

1977 ஜூலை 29] [திரு. செ. கிருஷ்ணன்]

தோப்பு என்னுமிடத்தில் கமண்டலாற்றுக்குக் குறுக்கே 3.55 கோடி ரூபாய் செலவில் நீர்த் தேக்கம் ஒன்றை அமைப்பது நடப்பாண்டில் மேற்கொள்ளப்படும் முக்கியமான புதிய திட்டமாகும்.

அதன்வாயிலாக 1,962 ஏக்கர் நிலம் புதிதாக நீர்ப்பாசன வசதி பெறும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி வடஆற்காடு மாவட்டத்து மக்களின் வயிற்றில் பால் வார்த்தி ருக்கிறார்கள். நான் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களைக்கேட்டுக்கொள்கிறேன், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பொய்கை அணை நீர்த்தேக்கத்தை ஏற்படுத்தினால் 30,000 ஏக்கர் நிலம் புதியதாக விவசாயத்திற்கு வந்து சேரும். எனவே, அதை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலைஞர் ஆட்சிக் காலத்தில் சர்வே செய்யப்பட்டு, ரிப்போர்ட் தர வேண்டுமென்று எஞ்சினியர்களைக் கேட்கப்பட்டது. அப்படித் கேட்கப்பட்ட நேரத்தில் துனி மனிதர்களுடைய எஸ்டேட் பாதிக்கப்படும் என்பதற்சாக அது கைவிடப்பட்டு அந்த ரிப்போர்ட் பொய்கை ஆற்றிலே மூழ்கிவிட்டது என்று கருதுகிறேன். அதை மனத்தில் கொண்டு குமரி மாவட்டத்தைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் உலக்தரை அருவித் திட்டத்தை யும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீனவர்களுக்கு மிகப் பெரிய சலுகைகளைச் செய்திருந்தாலும் கடலோரப் பகுதியில் கடலரிப்பு மோசமாக இருக்கிறது. கன்னியாகுமரியில் ஒரு சர்ச்சை போகும் நிலையில் சுவர் இடிந்து கேவலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தக் கடலரிப்பைத் தடுக்க தடுப்புச்சுவரைக் கட்ட வேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் மீனவர்கள் குடிபெயர்ந்து வேறிடத்திற்குப் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கல்லியிற் சிறந்த மாவட்டம் ஆகும். அங்கே பல கல்லூரிகள் இருந்தாலும் அரசு கலைக் கல்லூரி மிக மிகத் தேவை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அரசுக் கலைக் கல்லூரி வந்தால்தான் அட்மிஷன் விஷயத்தில் நேர்மையாக நடக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கு அட்மிஷன் கிடைக்க வழிவகை உண்டாகும் என்று சொல்லி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை மாமன்றத்தில் சமர்ப்பித்த நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்களைப் பாராட்டி, இந்த அறிக்கையும் பாராட்டி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. சுப்பிரவேலு: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஸார். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கமிஷனிலே மாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். உலகம் உருண்டை என்று

[திரு. கே. சுப்ரவேலு]

[1977 ஜூலை 29]

சொன்ன கலிலியோவைப் பைத்தியக்காரன் என்று சொன்னார்கள். உண்மையை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்திற்காக சாக்ரடஸ் விஷக் கோப்பையை ஏற்றுக்கொண்டான் என்பதைத் தெரிவித்துகொள்கிறேன்.

திரு. த. வேலுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 1977-78 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே நம்முடைய ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் ஏதோ பல நல்ல புதிய திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன, எங்களுடைய தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய காலத்திலே ஏமாண்டுக் காலத்திலே செய்ய முடியாத பல நல்ல திட்டங்கள் இங்கே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறியுள்ளார்கள். அப்படியொன்றும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இல்லை என்று கூறிக்கொண்டு, எனக்கு அளிக்கப்பட்ட காலம் குறைவாக இருப்பதை எதிர்நோக்கி என்னுடைய தொகுதியின் வளர்ச்சியை மட்டும் பேச இருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி தண்டராம் பட்டு தொகுதி. அந்தத் தொகுதியில் 5 ஊராட்சிகள் அதற்கு உட்பட்ட மதுரா கிராமங்கள், மலைவாழ் மக்கள் வாழும் கிராமங்கள் இருக்கின்றன. மலைகளிலே மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அங்கிருந்து வருவதற்குச் சாலை வசதிகள் கிடையாது. அந்த மலைவாழ் மக்களுக்குச் சாலை வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும். சாலை வசதி வருவதற்கு மற்ற இடங்களிலெல்லாம் பட்டா நிலங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவற்றை அரசாங்கத்திலேயே எடுத்து அந்த மலைவாழ் மக்களுக்கு சாலை வசதி செய்து தரப்பட வேண்டும்.

அதோடு அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலேயிருந்து மருத்துவ வசதி பெற வேண்டுமென்றால் குறைந்தது 10 மைல் அளவுக்கு வர வேண்டும். மலையில் வாழும் மக்கள் அவசர மருத்துவ வசதி பெற இயலாது, ஆகவே அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே திருவண்ணாமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பிலே ரூரல் டிஸ்பென்சரி மருத்துவ இல்லங்கள் கிறக்கப்பட்டு அவைகள் இப்பொழுது நடத்தப்பட முடியாமல் இருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 12.20]

காரணம் என்னவென்றால், ஊராட்சி ஒன்று யங்களிலே நிதியிருந்த காலத்திலே அந்த ரூரல் டிஸ்பென்சர்கள் நடத்தப்பட்டன. தற்பொழுது நிதி இல்லையென்ற காரணத்தால் அவை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளன. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே 5,000 ஜனத் தொகை உள்ள கிராமங்களுக்குச் சுகாதார வசதி செய்து கொடுப்பதாகக் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 5,000 ஜனத்தொகை கொண்ட கிராமங்கள் என்னுடைய தொகுதியிலே இல்லை. எனவே, குறைந்தது 3,000 ஜனத் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு அந்தச் சுகாதார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977, ஜூலை 29] [திரு. த. வேணுகோபால்]

அடுத்து, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதாக நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கைத்தறி நெசவாளருக்கும் ரூபாய் 150 வீதம் அரசாங்க வங்கியிலே கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றும் சில நபர்களுக்கு அந்தக் கடன் வழங்கப்படாமலிருக்கிறது. கடன் வழங்காத நெசவாளர்களுக்கு ரூபாய் 150 கடன் வழங்கி, கடனாக வழங்கிய ரூபாய் 150-ஐயும், பல நல்ல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலமாக ஒத்தி வைத்து, கடன் வசூலைத் தள்ளித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு மின் இணைப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலேயுள்ள திருவண்ணாமலை என்று குறிப்பிட்டால், எந்த அளவுக்கு மின் இணைப்புத் தரமுடியுமோ, மின் இணைப்புப் பெறமுடியுமோ, அந்த அளவுக்கு மின் இணைப்புப் பெற்றுள்ள வட்டம் திருவண்ணாமலை வட்டம். அந்த வட்டத்திலும் இன்னும் பல விவசாயிகள் பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புப் பெற அக்ரிமெண்ட் போன்ற எல்லா ஏற்பாடுகளும் செய்து, இன்று வரையிலே மின் இணைப்புப் பெறமுடியாத நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள். வங்கியிலே கடன் மூலமாகப் பெற்ற மோட்டார் பம்புகளுக்கு மின் இணைப்புப் பெற முடியாமலிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 30,000 பம்ப் செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிவிப்பின்படி, முன்னுரிமை கொடுத்து, ஏற்கனவே அக்ரிமெண்ட் செய்யப்பட்ட மோட்டார்கள்க்கு மின் இணைப்புத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாத்தனூர் அணை என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிறது. அந்த அணையிலே சென்ற ஆண்டு 50 அடி தண்ணீர்தான் இருந்தது. அங்கு நிரந்தரமாக 40 அடி தண்ணீர் இருக்கவேண்டும் அப்படி இருக்கும் நிலையிலே, விவசாயிகளுக்கு 10 அடி தண்ணீரை அணையிலே வைத்துக் கொண்டு கடந்த ஆண்டு பயிர் சாகுபடிக்கு தண்ணீர் திறந்துவிட்டு சரியாகப் பயிர் செய்ய முடியாமல், பயிர் சாவியாக போய்விட்டது. அதனால் பெருத்த நஷ்டம் அடைந்தார்கள். ஆகவே, செங்கம்—திருவண்ணாமலை பகுதி விவசாயிகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமும், கோட்டாட்சித் தலைவரிடமும் தண்ணீர் தீர்வையைத் தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறியும் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படாமல் வசூல் செய்யப்பட்டது. அந்த வசூலை இந்த ஆண்டாவது சரி செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கிற திருவண்ணாமலை ஊராட்சி ஒன்றியம் 68 கிராமங்களைக் கொண்டது. அதற்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தால், அந்த 68 கிராமங்கள் கொண்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தை இரண்டாகப் பிரித்துத் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. த. வேணுகோபால்] [1977 ஜூலை 29]

அதோடு, இங்கே பல வேலைகள், மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகள், பள்ளிக்கூடங்கள், சாலை வசதிகள், போன்றவை நம்முடைய குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்திலே மேற்கொண்டு இப்பொழுது நடத்தப்படாமலிருக்கின்றன. அந்த வேலைகளைத் தொடர்ந்து செய்ய ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு இன்னும் பல கிராமங்களுக்கு, மேல்நிலை நீர்த் தேக்கத் தொட்டிகளையும், பாடசாலை வசதிகளையும், சாலை வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே திருவண்ணாமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே பணிபுரியும் ஆயாக்களுக்கு, விதவை கைம்பெண்களுக்கு நம்முடைய அரசு நல்ல பல திட்டங்களைச் செய்வதாக அறிவித்துள்ளது. ஆனால், கடந்த 3 மாதமாக அவர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குப் பட்டா புத்தகம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பட்டா புத்தகங்களை வைத்துக்கொண்டு, அரசு வங்கிகள் மூலமாகவோ அரசுமூலமாகவோ கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் ஒவ்வொரு தடவையும் அரசாங்கத்திலே கடன் வாங்கும்போதெல்லாம் விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாக நேரிடுகிறது. சிட்டா, அடங்கல், வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் இவைகளை ஒவ்வொரு முறையும் பெறுவது என்றால் சாதாரணமான காரியம் அல்ல. எளிதான

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியிலே சாத்தனூர் அணை இருக்கிறது. அங்கே என். எம். ஆர். கூலிகளாகவே பலர் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக வேலை செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களை நிரந்தரம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். திருவண்ணாமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் விகிதாசார அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப்படவில்லை. பிள்ளைகள் விகிதாசாரப்படி ஆசிரியர்களை நியமித்தால் அதனால் பல ஆசிரியர்கள்-வேலை இல்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். கண்மாய் ஏரிகள் இவைகள் எல்லாம் வரத்து வாய்க்கால்கள் இல்லாமல் நீண்ட நாட்களாகப் பழுதடைந்து விட்ட காரணத்தால் தண்ணீர் பெற முடியவில்லை. அந்த வரத்து வாய்க்கால்களைப் பழுது பார்த்தால்— திடீரென்று மழை பெய்து தண்ணீர் வந்தால் விவசாயிகள் நன்மை அடைவார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. த. வேணுகோபால்]

ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல பல திட்டங்களை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நமது அரசு அளித்திருக்கிறது. இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்டம் உபயோகிக்கும் வெல்லம், நாட்டு சர்க்கரை போன்ற பண்டங்களின் மீது போடப்பட்டுள்ள பல முனை வரியைக் குறைத்து அமைக்கவேண்டும் என்று கூறி, பேச சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. சு. முத்துசாமி கரையாளர் : சபாநாயகர் அவர்களே, ஈரோட்டிலே புதிதாக ஒரு பால் பண்ணை திறக்கவிருப்பது மிகவும் சந்தோஷம். மாதவரம் பால் பண்ணையைப் போன்று விசாலமாக இதை அமைக்க அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசனத் திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் இதற்கு முன்பாகவே, பட்டுஜட்டில் இடம் பெற்று, திட்டக் கமிஷனிலே இடம் பெற்றும் இருந்த குண்டாறு நீர்த் தேக்கத் திட்டம் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதற்கு முன்னாள் முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் அடிக்கல் நாட்டினார்கள். அப்பேற்பட்ட திட்டம் இன்னும் நடைமுறையிலே இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டிலே தொழிற் கூடங்கள் நிறைய அமைக்க இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அதுபோன்று மூடிக் கிடக்கும் தொழிற் கூடங்களைத் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடிநீர் திட்டத்திற்கும் முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பது வரவேற்கத் தக்கதாகும். எங்கள் தொகுதியிலே சுரண்டை என்ற ஊரில் ஒரு குடிநீர் திட்டத்திற்காக 1976-லே எல். ஐ. சி. லோன் 5.7 லட்சம் சாங்ஷன் ஆகி இருக்கிறது. அதற்குப் பின்பு கவர்ன்மெண்டு லோன் 1977-லே 2.5 லட்சம் சாங்ஷன் ஆகி இருக்கிறது. அதற்கு மேலே திரு. ஆர். வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் 1977 மார்ச்சு மாதம் அடிக்கல் நாட்டி இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டமும் இன்னும் நிறைவேறு மல் இருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நடமாடும் மருத்துவ மனையை அமைக்கிறார்கள் என்பதில் அதிக சந்தோஷம் அடைகிறேன். அதே சமயத்தில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலே மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் டாக்டர்கள் இல்லை. மருத்துவ மனையும் டாக்டர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், மருந்து இல்லை என்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இதை எல்லாம் எண்ணத்திலே கொண்டு, வரும் நடப்பு ஆண்டிலே மருந்து வாங்குவதற்கு என்று 12 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை 25 லட்சமாக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சு. முத்துசாமி கரையாளர்] [1977 ஜூலை 29,

[பிற்பகல் 12.30]

கோவில்களுக்கு 12 லட்சம் எக்ஸ்பெண்டிசர் நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். இது காணாது. கன்னியாகுமரி தேவஸ்தானத்திற்கு ஒதுக்கி இருப்பது காணாது. கோவில் நிர்வாகத்திற்கு இப்போது ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணம்போதாது என்று கூறி இன்னும் சற்று அதிகமாகநிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்களே . கடந்த 25-ம் தேதி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டம், மக்களுக்கு பயன் தரக் கூடிய சகல அம்சங்களையும் கொண்டிருப்பதால் அதை முழு மனதுடன் வரவேற்பதிலும், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும், இந்த அரசிற்கும், காங்கேயம் சட்ட மன்றத் தொகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையிலும், காங்கேயம் தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை, பாசனம், மக்கள் சக்தி, தொழில்கள், குடிநீர் வழங்குதல், கல்வி, சுகாதாரம், ஹரிஜன பழங்குடி மக்கள் : பின் தங்கிய மக்கள் ஆகியவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று கருத்தை கவனத்தில் கொண்டு அதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

விவசாயத்தைப் பொறுத்த மட்டில் நல்ல விதை, நல்ல உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவைகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டு, பசுமைப் புரட்சி நிலையாக இருக்கும்படி செய்ய அடிப் படையில் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய காரியமாகும்.

உரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இது மிகவும் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். என்னுடைய தொகுதியில் பலபேர்கள் அவர்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறையில் கிடைக்கும் கடனை வாங்கி அதன் மூலம் வழங்கப்படுகிற உரத்தை முழுவதும் பயன்படுத்தா மல் ஒரு சிறிது பயன்படுத்திவிட்டு மற்றதை குறைந்த விலைக்கு வியாபாரிகளுக்கு விற்று விடுகிறார்கள். எனவே இதில் அரசு உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

பூச்சி மருந்து மிகப்பழமையானதாக, உபயோகப்படுத்த லாயக்கு இல்லாததாக இருப்பது கிடங்குகளிலே நீண்ட நாட் களுக்கு முன்னால் சேமித்து வைக்கப்பட்டது விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. இதை உபயோகப்படுத்தினால் அதனால் பயிர்

1977 ஜூலை 29] [திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி]

களுக்கு நன்மை கிடைப்பதற்கு பதில் கேடு தான் விளைகிறது இவற்றால் “சைட் எபெக்ட்ஸ்” ஏற்படுகிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட பூச்சி மருந்துகளை அவர்களுக்கு வழங்காமல், நல்ல தரமான பூச்சி மருந்துகளை அவர்களுக்கு வழங்க தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஈரோட்டில் ரூ. 3 கோடி செலவில் பால் பண்ணை ஒன்றை புதிதாக அமைக்க இருப்பது குறித்து மிகவும் மகிழ்ச்சி. ஆனால் இதைப் போன்ற திட்டங்களை தொழில் வளமும், காளிங்கராயன் வாய்க்கால் மூலம் பெரிதும் வளமும் பெற்றுள்ள ஈரோட்டில் அமைப்பது “அட்வைஸிள்” அல்ல. இதைப் போன்ற திட்டங்களை கைத்தறித் தொழிலை பெரிதும் நம்பி இருக்கிற கைத்தறித் தொழில் நெருக்கடியில் சிக்கிக் கொண்டால் 2, 3 நாட்களுக்கு உணவைக் காண முடியாத நிலையில் வாழ்ந்து கொண்டு வருகிற கைத்தறித் தொழிலாளர்கள் நிரம்பியுள்ள சென்னிமலை போன்ற பகுதியில் இந்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்துமே யானால் அங்கே நிலவுகிற வறுமை ஓரளவு குறைந்து அந்தப் பகுதியில் வாழ்கிற மக்கள் பயன்பெற முடியுமென்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் ஈரோட்டில் இது போன்ற திட்டங்களை அமைப்பதால் மிக மதிப்புள்ள நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கட்டடங்களை கட்ட வேண்டி இருக்கும். அதனால் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு அதிகமான அளவிற்கு பணம் செலவு செய்யவேண்டியிருக்கும். அதனால் அரசாங்கத்தின் பணம் வீணாகப் போய்விடும். ஆனால் சென்னிமலை போன்ற இடங்களில் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவோமேயானால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு அது நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறி இதில் அரசு உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாசன வசதி. இதில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் அக்கறை காட்டி இந்த அறிக்கையில் பல திட்டங்களைச் சொல்லியிருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள திட்டம் பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு விஸ்தரிப்பு திட்டம். இந்தத் திட்டம் சர்வே செய்யப் பட்டு, டெண்டர் ‘கால் பார்’ செய்யப்பட்டு, ஓர்க் ஆர்டர் கொடுக்கப்படக்கூடிய நேரத்தில் நின்றுவிட்டது. இதற்குக் காரணம் உடுமலைப்பேட்டையைச் சேர்ந்த சில பெரிய ஆலை அதிபர்களும், நிலத் திமிங்கலங்களும் ஆவார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், அந்த ஆலை அதிபர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் இங்கே இந்த மன்றத்தில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக் கோருகிறார். ஆனால் அங்கே பி.எ.பி. எக்ஸ்டென்ஷன் திட்டம் நிறைவேறாமல்

[திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி] [1977 ஜூலை 29]

இருக்க என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்துவிட்டு, இந்த மன்றத்தில் வேறுவிதமாகப் பேசுகிறார். இதில் இருக்கின்ற இடையூறு எல்லாம், அந்தக் கட்சியினர் அன்றைக்கிருந்த அரசை 'இன்புளுவென்ஸ்' செய்து, அந்தக் கட்சி உறுப்பினர்களே நிறைந்த ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, அந்தத் திட்டம் நிறைவேறாமல் தடுத்து வருகிறார்கள் என்று அறிகிறேன். சென்ற வருடம் 70 லட்சம் ரூபாய் இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட அந்தத் திட்டம் ஏன் நின்றிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி இந்த அரசு உடனடியாக கவனம் செலுத்தி, அந்தத் திட்டம் நிறைவேற 'ஓர்க் ஆர்டர்' அளிக்கும் படி தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்பு வழங்கும் விஷயத்தில், புது மின் இணைப்புக்கள் வழங்கக் கூடாது என்று 'சுவர்மெண்ட் ஆர்டர்' இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அங்கே "கிரவுண்டு வாட்டர் லெவல்" நாளுக்குநாள் கீழே போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு விவசாயி 4,000 ரூபாய், 5,000 ரூபாய் செலவு செய்து தண்ணீர் இல்லாத ஒரு கிணற்றுக்கு மின்னணைப்பு கோரமாட்டான். தண்ணீர் இருக்கின்ற கிணற்றுக்குத் தான் கோருவான். ஆகவே உடனடியாக அந்த ஆர்டரை 'ரீகன்ஸிடர்' செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர் பிரச்சனையில் இந்த அரசு மிகவும் கவனம் செலுத்தி வருக்கிறது. அந்தப் பிரச்சனையை முதன்மையான பிரச்சனையாக எடுத்து வைத்திருக்கிறது என்பது தெரிந்தவுடன், என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்தவர்களும், மேலும் பல ஊர்களிலிருந்தும் வியாபாரிகள் ஐதராபாத், செகந்திராபாத் ஆகிய ஊர்களுக்குப் பயடையெடுத்திருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அங்கே 'இங்கர்சால் பிராண்டு' 'சிக்கர்கோ நியூமாடிக் பிராண்டு' போன்ற சில 'சொபிஸ்டிகேட்டட் பிராண்டு' போரிங் மெஷின்கள் விற்பனை ஆகின்றன. அதை வாங்கிக் கொண்டு வந்து, இங்கே திட்டத்துக்குப் பயன்படுத்தலாம் என்ற முறையில் சென்றிருக்கிறார்கள் இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், அந்த போரிங் மெஷின்கள் மிகவும் 'சொபிஸ்டிகேட்டட்' மெஷின்கள். ஒரு நாளைக்கு 200 அடி 300 அடி கூட போடும் அளவுக்கு திறமை உள்ளவைகள். அந்த மெஷின்களை அரசாங்கமே வாங்கி, அரசு சார்பிலே கிணற்றைத் தோண்ட பயன்படுத்தினால், ஒரு மாத காலத்தில் மெஷின் முதலீட்டை எடுத்துவிடலாம். ஒவ்வொரு மெஷினுக்கு 10, 15 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து உதவுகிற சூழ்நிலையும் உருவாகும். ஆகவே இதையும் கவனித்துச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நடப்பு ஆண்டில் 50 கிராம வீட்டு வசதி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட இருப்பதாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அமைக்கப்படும் சங்கங்கள்

பொது விவாதம்

1977 ஜூலை 29] [திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி]

அரிசன மக்களுக்கு வீடுகட்டும் பிரச்சனைகளையும் முழுமையாகக் கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் கிராம வீட்டு வசதி கூட்டுறவு சங்கங்களின் நிர்வாக சபையில் 6 டைரக்டர்கள் இருப்பார்கள். அதில் 3 அல்லது 4 டைரக்டர்கள் பதவிகளை அரிசனங்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் வேலை வாய்ப்புக்காக அமைய இருக்கின்ற 'லாண்டு ஆர்மியில்', கிராமப் புறத்திலிருந்தும், டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலிருந்தும் வரும் 'காண்டிபேட்களுக்கு' முன்னுரிமை அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறிப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டால், இன்றைக்கு உலக மார்க்கெட்டில், துபாய் போன்ற நாடுகளில் நாம் வியாபார ரீதியில் ஜப்பான், சைனா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளுடன் போட்டியிட முடியாது. ஏனென்றால் அவர்கள் நம்மைவிட 15 சதவிகிதம் விலை குறைவாகத் துணிகளை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாம் அப்படிக்கொடுக்க முடியாததற்குக் காரணம் நூல் விலை ஏற்றம் தான். இந்த விலை ஏற்றத்தைத் தடுக்க 'மார்க்கெட் ப்ளக்ஸ்வேஷனை' கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நூல் விலையைக் குறைக்க அரசு ஆவன செய்யலாம். எப்படி என்றால், 'பஃபர் ஸ்டாக்' முறையில், நூல் விலை குறைவாக இருக்கும் போது அரசாங்கம் வாங்கிச் சேமித்து வைக்கலாம். அது முடியாவிட்டாலும், குறைந்தபட்சம் கூட்டுறவு ஆலைகள், அரசு ஆலைகளில் நூற்கப்படுகின்ற நூலையாவது 'பஃபர் ஸ்டாக்கில்' சேர்த்து வைத்து, நூல் விலை ஏற்றம் ஏற்படும்போது, கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுத்து உதவலாம். இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றியும் யோசிக்குமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

மேலும் நெய்யும் தொழிலுக்கு அடிப்படையான அப் கன்ட்ரி பஞ்சு மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் இருந்து நம் மாநிலத்திற்குத் தருவிக்கப்படுகிறது. அதற்கு நாம் அந்த மாநிலத்தையே பெரிதும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அங்கு தனியார் வியாபாரம் நிறுத்தப்பட்டு, இப்போது சொஸைடி மூலமாக அந்த வியாபாரம் நடத்தப்படுகிறது. அந்த சொஸைடியிலுள்ள நிர்வாக ஊழல்கள் காரணமாக, பஞ்சு விலையேற்றம் அடைந்து நம் மாநிலத்திற்கு வருகிறது. அங்கேயே பஞ்சின் விலையேறி வருகிற காரணத்தினால் இங்கு நூலின் விலையும் அதிகமாக ஏறிக் கொண்டு போகிறது. இதைப்பற்றியும் மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு, நம் அரசு கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் மாண்புமிகு அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது, இந்த பட்டுஜெட்டை வரவேற்று, இதைக் கன்னி பட்டுஜெட் என்றும், அடுத்தது கல்யாணமான பெண் தரும் பட்டுஜெட்டாக

[திரு. ரா. கா. சு. தண்டபாணி]

[1977 ஜூலை 29]

இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மாப்பிள்ளை யார் என்று கூறவில்லை. ஒருவேளை அவரே மாப்பிள்ளையாக ஆளுங்கட்சிக்கு வருவாரோ என்னமோ! இந்த பட்ஜெட்டிலே உப்பில்லை, சப்பில்லை என்றார்கள், உப்பில்லையோ சப்பில்லையோ தெரியாது, ஆனால், தப்பில்லை. நன்றி வணக்கம்.

திரு இரெ. இராசமாணிக்கம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் 1977-78 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது, எனக்கு முன்னாலே பலபேர் பேசியிருக்கிறார்கள். நானும் என்னுடைய கருத்தை, நான் சார்ந்திருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றையதினம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பெயரில் இயங்குகின்ற கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், ஆளுங்கட்சியாக, இன்றையதினம் சமர்ப்பித்துள்ள நிதி நிலை அறிக்கை, அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கொள்கையின் அடிப்படையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்ன கொள்கை முதன்மையான கொள்கை உழைப்பவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று அவர்கள் சொன்னதுதான். அந்தக் கொள்கை, அந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டறிக்கையிலே சொல்லப்படவில்லை என்பதை நான் முன்னாலேயே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் எல்லா பஸ்களையும் தேசியமாக்க வேண்டுமென்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் அடிப்படையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பஸ்களை எல்லாம் படிப்படியாக தேசியமாக்க வேண்டுமென்று கருதி சில பஸ்களை தேசியமாக்கியிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே இன்றைய தினம் அந்தத் திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது, எப்படிச் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இன்றைய தினம் எல்லா இடங்களிலும் தனியார் பஸ்களுக்கு பர்மிட்டுகள் வழங்கப்பட்டு பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆனால் இன்றைய தினம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராமங்களுக்கு எல்லாம் பஸ்கள் விடும் திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களுக்கும் மினி பஸ்கள் விடப்படும் என்று ஆண்டறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் ஓடிக் கொண்டிருந்த பஸ்கள் எல்லாம் அவசரகால நிலைமையின் பேரால் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் பல பகுதிகளில் ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள் எல்லாம் கடந்த 1½ ஆண்டுகாலத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை மாமன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்]

19 ஆம் எண்ணுள்ள டவுன் பஸ் மாயூரத்திலிருந்து கோமலுக்கு மங்கநல்லூர் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த பஸ் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 20 ஆம் எண்ணுள்ள டவுன் பஸ் வாணதிராசபுரம் வழியாக குத்தாலம், கதிராமங்கலம் சென்று கொண்டிருந்தது. அதுவும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. எங்கள் வட்டத்தின் தலைநகராகிய மாயூரத்திலிருந்து கோமல், நச்சிசூர் குடி, வழியாக வடமட்டம் ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்ஸும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள் எல்லாம் நிறுத்தப்பட்டதற்குப் பின்னால் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் நாங்கள் பஸ் விடப்போகிறோம் என்று சொல்வது எப்படி என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தயவுசெய்து ஆளும் கட்சியில் உள்ள வர்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்த பஸ்களையாவது ஓட்டுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான திட்டம். அது சென்னை குடிநீர்ப்பிரச்னை நான் குத்தாலம் தொகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறேன். சென்னை குடிநீர் பிரச்சனையைப் பற்றி நான் பேசுவது என்பது நல்லதில்லை என்று கருதினாலும் என்னைப் பொறுத்த வரையில் அதைச் சொல்லியாகவேண்டும். 1976 பிப்ரவரி 15ம் தேதி அன்று என் போன்றவர்கள் சிறைச்சாலைக் கொட்டடியில் அடைக்கப்பட்டிருந்த நேரத்தில் மிஸாவில் உள்ளே இருக்கிறபோது, சென்னை கடற்கரையில் இந்த நாட்டின் பிரதமராக இருந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தலைமையில் இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டது. அப்படி இணைப்பு நடந்த அந்தக் கூட்டத்தில் ஒரு முக்கியமான திட்டத்தை அறிவித்தார்கள். கிருஷ்ண நதியிலிருந்து சென்னைக்கு குடி தண்ணீர் வருகிற ஒரு திட்டமாகும். அந்தத் திட்டம் எந்த முறையில் இருக்கிறது என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கவர்னர் அவர்கள் பேரூரையில் அந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்படவில்லை. இதைச் சொல்லக் காரணம், அன்றைய தினம் நாங்கள் எல்லாம் சிறைச்சாலையில் இருக்கிறபோது பத்திரிகைகள் பாராட்டி எழுதின. ரேடியோவில் அந்தச் செய்திகள் பெரிய செய்தியாக வெளியே வந்து இப்படிப்பட்டதொரு புனிதமான திட்டம் 12, 20 தினங்களுக்குள்ளாக செயல்படவிருக்கிறது என்று கண்டு வியப்படைந்தேன். ஆனால் சிறைச்சாலைக்கு வெளியே வந்து பார்த்த பிறகு அந்தத் திட்டம் ஆய்வில் இருக்கிறது. இது வரையில் தண்ணீர் வெளியே வரவில்லை என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அந்தத் திட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதையும் இங்கே பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அண்ணா அவர்கள் உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தையும் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்பிருந்த அரசு உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. இப்போது தடைபட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் அதை இந்த அரசு பரிசீலனைக்கு

[திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம்] [1977 ஜூலை 29]

எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு நிலத்தின்மீது இரண்டுபேர்கள் உரிமை கொண்டாட முடியாது என்பதை மனதில் கொண்டு உழுபவனுக்கே நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அரிசிப்பிரச்னை இன்று தலையாய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள், தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு லிட்டர் அரிசி இன்றையதினம் ரூ. 2.20, ரூ. 2.40 காசு என்ற விலையில் விற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரு வாரத்துக்கு முன்னால் இதுகுறித்து தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்களுக்குக் கடிதம் மூலம் எழுதியிருக்கிறேன். அதற்கெல்லாம் ஒரு பரிகாரம் கண்டாக வேண்டும் என்று எடுத்துச்சொல்ல நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான பிரச்னை, 1976-77ல் நில வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சிக்காலத்தில் நிலவரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வரியை பாக்கியிருந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். பின்னால் இந்த ஆண்டு ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு ரூபாய்தான் குறைத்திருக்கிறார்கள். குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி இருந்த போது கொண்டு வந்த வரியை அடியோடு நீக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன் இன்னும் நிறைய விஷயங்கள் இந்த மன்றத்தில் பேச வேண்டும். ஆகவே, என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் சாலை வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள், குத்தாலத்தில் ஒரு உயர்நிலை பெண்கள் பள்ளி ஏற்படுத்துவது, எல்லாவிடங்களிலும் போக்குவரத்து வசதி செய்து கொடுப்பது போன்ற பல காரியங்களை இந்த அரசு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன் வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-50)

*திரு. கா. வே. கந்தசாமி: சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு பட்ஜெட்டின் சிறப்பான அம்சங்கள் என்னவென்றால், கிராமங்களில் அடித்தளத்தில் உள்ள ஏழை எளிய விவசாயிகளின் குறைகளைப் போக்கவும், மீனவர்களின் நிலைமையை உயர்த்தவும் தமிழ்நாடு அரசு பட்ஜெட்டில் வழிவகை கிடைத்துள்ளது. இத் திட்டம் நாட்டில் உள்ள பொருளாதார அரசியல் மேதைகளால் போற்றப்படும் “இந்து” “இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்” முதலிய நாளேடுகளால் நன்கு விமர்சிக்கப்படும் இருக்கிறது.

என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படும், பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும்பொழுது கணிசமாக ரூபாய் 10 ஆயிரம் பெறுவற்கும் இந்த அரசு வழிவகை செய்திருப்பதும் மிகச் சிறந்த அம்சங்களாகும். இதை மனமாரப்பாராட்டி இப்புதிய

9177 ஜூலை 29] [திரு. கா. வே. கந்தசாமி]

அரசை நான் வரவேற்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளில் ஆண்களின் துணையற்ற, நிர்கதியான பெண்களுக்கு வேலைவாய்ப்பளித்து கிராம குடும்பங்களின் வருவாயை உயர்த்த வழிவகை செய்துள்ளது. குறை சொல்வதே நோக்கமாக உடையவர்களுக்கும், உள் நோக்கம் உள்ளவர்களுக்கும் இந்த பட்ஜெட் திருப்தி அளிக்காமல் இருக்கலாம், ஆனால், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களின் புனர்வாழ்வுக்கு இப் புதிய பட்ஜெட் வழிவகை செய்கிறது.

கோவையில் மாநில மாநாடு நடத்திய போது, கிணத்துக் கடவு சட்டமன்ற தொகுதியில் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டத் திலிருந்து ஐக்கார் பாளையம் வடசித்தூர் கோதவாடி வழியாக ஒரு கிளை வாய்க்காலும் ஆச்சிப்பட்டி பொன்னூர் நல்லிக்கவுண்டன் பாளையம் வழியாக ஒரு கிளைவாய்க்காலும் வெட்டித் தருகிறோம் என உறுதியளித்து சிறிய, பெரிய விவசாயிகளிடமிருந்து விழாக் கொண்டாட நிதி வசூலித்தனர். அந்தத் திட்டம் இது காலும் நிறைவேற்றப்படாமல் உள்ளது. மேற்படி திட்டத்தை இப்புதிய அரசு நிறைவேற்ற இம்மாமன்றத்தில் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எதிர்த்துப் பேச வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் பேசுகிறார்கள். ஒரு மாத கால ஆட்சியில் இத்தகைய நல்ல பட்ஜெட்டை தயாரித்ததை எல்லோரும் புகழ்வது போல் அவர்களும் கூறியிருந்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருந்திருக்கும்.

மேலும் நிலுவையிலுள்ள சட்டப்படி நிரந்தர கொட்டகைக்கும் டீரிங் கொட்டகைக்கும் இடைவெளி ஒரு மைலாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் கூறுகிறது. இந்தத் தூரத்தை ஒரு கிலோ மீட்டராகக் குறைக்க வேண்டும் என்று அடியிற்கண்ட காரணத்தால் இந்த மாமன்றத்தை பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது அநேக டீரிங் சினிமா கொட்டகைகள் எல்லாம் ஊருக்கு வெளியில் தூரத்தில் உள்ளன. ஊருக்கு வெளியில் இருப்பதால் இராக்காலங்களில் பெண்களும் வயோதிகர்களும் சினிமா பார்த்து வருவதற்கு மிகவும் சிரமமாக உள்ளது. டீரிங் சினிமாக்களில் கூடியவரை பழைய தாமான படங்கள் குறைந்த கட்டணத்தில் காட்டப்படுகின்றன. நல்ல தரமான படங்களை சிரமம் இல்லாமல் பார்ப்பதற்கு மேற்படி இடை ஒரு கிலோ வெளியை மீட்டராகக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் சுமார் 130 அரிசி ஆலைகள் கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக ஓடாமல், செயல்படாமல் இருக்கின்றன. இந்த 130 ஆலைகளிலும் கிட்டத்தட்ட 2,000 தொழிலாளர்கள் கூலி வேலை செய்து வந்தார்கள். இவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு எந்தவிதமான வேலையுமில்லாமல் ஆலை முதலாளிகளிடத்திலேயே பணங்களை வாங்கிக் கொண்டு தங்கள் குடும்பங்களை ஓரளவுக்கு நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த 130 ஆலைகளையும் மீண்டும் திறந்து நடத்துவதற்கு ஏதாவது ஒரு வழியில்

[1977 ஜூலை 29]

நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இங்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்புத் தந்த மன்றத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு விடை பெற்றுக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்: மாண்புமிகு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

கடந்து முடிந்த தேர்தலிலே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும், பேச்சாளர்களும் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், என்னென்ன காரியங்களைச் செய்வோம் என்று மிகவும் அதிகமாக வாக்குறுதிகளை எல்லாம் நாட்டு மக்களிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், சில வாக்குறுதிகளை இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக் கேட்கின்றபோது, அவர்கள் அப்படிச் சொல்லவில்லை, வேறுவிதமாகச் சொன்னோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை, எளியவர்கள், பாட்டாளி மக்கள் எல்லாம் இவர்கள் வாக்குறுதிகளை உண்மையிலேயே நிறைவேற்றுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலேதான் உங்களுக்கு வாக்களித்திருக்க முடியும் என்று எண்ணுகிறேன். ஆனால், சொன்ன வாக்குறுதிகள் எல்லாம் இப்போது பல நேரங்களிலே மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும், நான் ஒன்றை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே வரவேற்கிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே எந்தப் பக்கத்தைப் பார்த்தாலும், அதிலே அரிஜனங்கள், ஏழைகள், பெண்கள் போன்ற வார்த்தைகள்தான் அதிகமாக இருந்தது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள்தான் அதிகமாகப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனவே தவிர, உள்ளபடியே பயனுள்ள திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

அரிசனங்களுக்கு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், இது அரிஜன மீனவர்கள் என்ற பெயரிலே இருக்கிறதே தவிர, அரிஜனங்களுக்கு எவ்வளவு என்று பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 7,500 அல்லது 8,000 வீடுகள்வரை கட்டித் தருவதாகத்தான் இருக்கிறது. இதே ஓராண்டுக் கால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே 40,000 வீடுகளை அரிசனங்களுக்குக் கட்டித் தந்து பெருமை அடைந்திருக்கிறது.

இந்த மாமன்றத்திலே ஆளும் கட்சித் தரப்பிலே இருந்து பேசுகின்றபோது, "அரிஜனங்களுக்கு சம்பந்தியாக மட்டும் இருந்தால் போதாது" என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். அவர் அரிஜனங்களுக்கு சம்பந்தியாக மட்டுமில்லை, இப்படி பல ஆயிரக்கணக்கான வீடுகளைக்கட்டிக் கொடுத்ததோடு மட்டுமல்லாமல், மற்றச் சலுகைகளையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை

1977 ஜூலை 29] [திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான், எங்களுடைய தலைவர் அவர்கள் 40,000 வீடுகளைக் கட்டித் தந்திருக்கிறோம் என்பதை நினைவுபடுத்தினார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு போனஸ் கொடுக்கப்படும் என்பது போன்ற வாக்குறுதிகளெல்லாம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட வாக்குறுதிகளெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே தரவில்லை. விவசாயக் கூலிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே பயனடைந்திருக்கிறார்கள். அடைதியான முறையில், தஞ்சை மாவட்டத்திலே விவசாயம் நடைபெறுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக கீழ்த் தஞ்சையைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கூலி கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கூலி நிர்ணயச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. ஆனால், எனக்கு முன்னாலே பேசிய இடதுசாரி கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், தானியமாக கூலி தரவேண்டிய முறை இப்போது நடை முறையில் இல்லையென்று சொன்னார்கள். அவருடைய பகுதியிலே, எப்படியோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், தஞ்சை மாவட்டத்திலே, எப்படியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டதோ, சட்டமாக்கப்பட்டதோ அந்தச் சட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. தானியமாகத் தான் கூலிகள் எல்லாம் தந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த ஆட்சியில் ஊழல்கள் இல்லாத தாய்மையான அரசை நடத்துவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் உள்ள படியே வரவேற்கிறேன். இந்த ஊழல்களின் ஒரு பகுதியாக, எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், விவசாயிகள் சங்கம் என்கின்ற பெயராலே பல கட்சியினர் விவசாயச் சங்கங்களை வைத்துக் கொண்டு, விவசாயத் தொழிலாளர்களை கசக்கிப் பிழிகிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00]

அறுவடை வந்தால் அதற்கு ஒரு வரி, தண்ணீர் வந்தால், அதற்கு ஒரு வரி என்ற முறையில் வரியை அதிகமாக விவசாயத் தொழிலாளர் சங்கம் என்ற பெயரால் கேட்கப்பட்டு வந்த காரணத்தால் இப்போது விவசாயிகள் எல்லாம் அந்த முகாமை விட்டு வெளியேறுகிற நிலைமையை இந்தத் தேர்தலின்போது, கடந்த தேர்தலின்போது பார்த்தோம். அரசு உடனடியாக அதைக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் பல சலுகைகளை அளிக்க இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சேர்த்திருக்க வேண்டும். மிகப் பெரிய கொடுமை விவசாயச் சங்கங்கள் சாதியின் பெயரால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. விவரம் தெரிந்தவர்கள் வேறு முகாம்களுக்குச் செல்வார்களானால் பெண் கொடுப்பது, சாவ வாழ்வுக்குப் போவது ஆகியவற்றில் எல்லாம் சாதி கட்டுப்பாடு

[திரு. மா. மீனாட்சுசுந்தரம்] [1977 ஜூலை 26]

செய்து ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட கொடுமைகளிலிருந்து விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாலைகள், மருத்துவம், விவசாயம் போன்றவைகளுக்கு இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கும் பணம் போதாது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் கடற்கரையை ஒட்டியிருக்கும் பகுதி. இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பெரிய மகிழ்ச்சி—மீனவர்கள், விவசாயிகள், பெண்கள், தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்குச் சலுகைகள் தரப்படும் என்று சொல்லும்போது என்னுடைய பகுதியில் மீனவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இப்போது சாலை போடுவது என்று சொல்லும்போது என்னுடைய பகுதியில் சாலை போடுவதற்கும் மற்றப் பகுதிகளில் சாலைகள் போடுவதற்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கிறது. கடற்கரை ஓரமாக இருக்கும் காரணத்தாலும் மணற்பகுதியாக இருக்கும் காரணத்தாலும் மற்றப் பகுதிகளில் சாலைகள் அமைத்தால் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் சாலைகள் நீடித்து உழைக்கும். என்னுடைய பகுதியில் ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் உழைக்காது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்தப் பகுதியில் எப்படி சாலைகள் போட்டால் நீண்ட நாட்கள் உழைக்கும் என்று கவனித்து சாலைகளைப் போடுவதற்கு அதிகமாக பணம் ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மருத்துவத் துறையில் 20 கிராம மருத்தகங்களை எடுத்துக் கொள்வதாக நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளுகிற மருத்துவ மனைகளில் வேதாரண்யம் மருத்துவ மனையையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அது தற்போது பிரதம சுகாதார நிலையமாகத்தான் இருக்கிறது. அது முன்பு ஒரு காலத்தில் அரசு மருத்துவ மனையாக இருந்தது. பிறகு கார்த்திஜி திட்டத்தின்கீழ் பிரதம சுகாதார நிலையமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள், அந்த மருத்துவ மனையை இப்போது அரசு மருத்துவ மனையாக மாற்றுவதற்கு வேண்டிய தகுதிகள் அவ்வளவும் இருக்கின்றன. உடனடியாக அதை அரசு மருத்துவ மனையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

காரியாப்பட்டினம் ஊரில் மருத்துவ மனை ஆரம்பிக்க திட்டம் தயாரித்து நிலம், கட்டிடம், இனாமாக வேண்டுமென கேட்டு கிராம மக்கள் முன்பு இருந்த அரசாங்கத்திடம் கொடுத்தும்—அப்படியே நின்று விட்டது. இடையிலே அரசு கலைக்கப் பட்டு குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின்போது என்ன நிலைமை ஏற்பட்டது என்று தெரியவில்லை.

இன்னும் ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையைக் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதுபற்றி ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம்

1977 ஜூலை 29] [திரு. மா. மீனாட்சிசுந்தரம்]

கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் ஐயாயிரம் புகை யிலை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக ஒரு கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடந்து வந்தது. இடையில் அந்த நிர்வாகத்தை கவர்னர் ஆட்சியின்போது கலைத்து விட்டார்கள். இருந்தாலும் அதிகாரிகள் புகையிலை விற்பனைச் சங்கத்தின் மூலமாகக் கொள்முதல் செய்து விற்பனை செய்வதை இப்போது நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். ஏன் என்று தெரியவில்லை. கும்பகோணம் மத்திய வங்கியில் நிதி சரியாக அளிக்கவில்லை என்று காரணம் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் ஐயாயிரம் விவசாயிகளும் 20,000 தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதை உடனடியாகப் போக்கும் வகையில் கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கத்திற்கு அதிகப் பணத்தை அளித்து கொள்முதல் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த அளவுக்கு வாய்ப்புத் தந்த துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. டி. இராமசாமி : இந்த மாமன்றத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக மக்களின் இதயத்திலே வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே அமைந்திருக்கின்ற இந்த அமைச்சரவையில் நிதி அமைச்சராலே தாக்கல் செய்யப் பட்டிருக்கின்ற இந்த புரட்சிகரமான நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாகப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அமைச்சரவைப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன்னால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ற ஒரு அமைப்பு வளர்ந்து வருகின்ற நேரத்திலே இந்த இயக்கம் வாழுமா? வளருமா என்று ஆரூடம் பார்த்தவர்களும் அற்ப ஆயசு என்று ஜாதகம் கணித்தவர்களும் இன்றைய தினம் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒவ்வொரு அடியையும், ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் பார்த்து எங்காவது குறைப்பாடுகள் இருக்காதா, அதை எடுத்துப் பேசுவதற்கு என்று துருவித் துருவிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த வேளையிலே நன்வுற்ற மக்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அமைத்திருக்குகின்ற நிதிநிலை அறிக்கையை இன்றைய தினம் தமிழக மக்கள் பாராட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் சமயத்தில் இராதாபுரம் தொகுதியினுடைய சார்பிலே அந்தச் தொகுதியிலுள்ள விவசாய மக்களின் சார்பிலே, மீனவ மக்களின் சார்பிலே அன்றாடம் உழைக்கின்ற அந்த உழைப்பாளர் வர்க்கத்தின் சார்பிலே இந்த நேரத்திலே இந்தப் புரட்சிகரமான நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்த எங்கள் மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களுக்கும் இந்த நேரத்திலேயே நன்றியையும் வணக்கத்தையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பாராட்டுத் தெரிவிக்கின்ற இந்த நேரத்திலே என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய சில கருத்துக்களையும் சொல்லி விடைபெறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. டி. இராமசாமி]

[1977 ஜூலை 29]

வேளாண்மைத் துறையினுடைய பணிகளை விரிவாக அமல் படுத்தவும் இதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகள் கடன் பெறுகின்ற முறையிலேயும் விவசாயப் பொருட்களைக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாக தரும்போது விவசாயத் திட்டங்களினுடைய முழுப் பயனும் விவசாயிகள் அடைகின்ற தன்மையிலே அவை பராமரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாய விளைபொருட்களுக்கான விற்பனை வசதிகளை அதிகப் படுத்த தனிப்பட்ட இயக்குநர் அலுவலகம் ஏற்படுத்துவதை நான் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கடலில் சென்று இயற்கையின் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி அகால மரணமடைகின்ற மீனவச் சகோதரர்களுக்கு தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்துப் பாடுபடுகின்ற அந்த மீனவர்களுக்கு மரணம் அடைந்தால் 5 ஆயிரம் ரூபாய் ரொக்கமாகவும் 5 ஆயிரம் ரூபாய் அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில் செய்வதற்காகவும் வழங்கப்படுகின்ற திட்டத்தை இந்த நேரத்திலே நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்த நேரத்திலே மீனவர்கள் படுகின்ற அவதியை நான் சொல்ல வேண்டிய வனாக இருக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியிலே இராமேசுவரம், தங்கச்சிடம், தனுஷ்கோடி, பரம்பன், மண்டபம் போன்ற பகுதிகளிலே மீனவர்கள் அதிகமாக வாழுகின்ற பகுதிகளிலே இருக்கக் கூடிய நிலைமையை—அந்தப் பகுதியிலே ஏற்கனவே இருந்துவருகிற கச்சத் தீவுப் பிரச்சனையின் காரணமாக இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு அது விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக—அங்கே இருக்கின்ற மீனவ மக்கள் பல தொல்லைகளை அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இழந்துவிட்ட உரிமையை மீட்டுத்தரவிட்டாலும் கூட அந்தப் பகுதியிலே மீன்பிடிக்கச் செல்கின்றபோது அவர்களுக்கு அங்கே பாதுகாப்பு இல்லாத சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நாட்டினுடைய காவலர்கள், இங்கேயிருந்து மீனவர்கள் மீன்பிடிக்கச் செல்கின்றபோது அவர்கள் எல்லைக்குள் செல்லா விட்டாலும், எங்களுடைய பகுதிக்கு வந்துவிட்டாய் என்று சொல்லி இழுத்துச் செல்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது, அது மட்டுமல்ல, மீனவர்களுக்கு விசைப்படகுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன.

(பிற்பகல் 1.10)

குரூப் லீடர் என்ற முறையில் அந்தப் படகை செலுத்துவதற்கு அதிகார பூர்வமான சான்றிதழ் வைத்துள்ள ஒருவரைக் கொண்டும், இரண்டு பேர்களைத் துணைவர்களாகக் கொண்டும் அந்த விசைப்படகு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் மீனவர்களுக்கான இந்த விசைப்படகுகள் அவர்கள் கைகளிலே இருக்கிறனவா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. 100-க்கு 90 பேர்கள் இன்றைய நிலையில் அப்படி இல்லை. பண வசதி படைத்தவர்கள், அவர்களுடைய பெயராலே அந்த மீனவர்கள் படகைப் பெற்றுச் செல்கி

1977 ஜூலை 28] [திரு. டி. இராமசாமி]

றார்களே தவிர, அந்தப் பெயராலே பணம் படைத்தவர்கள் வைத்துக் கொண்டு பணத்தைக் கொண்டு அவர்களிடத்திலிருந்து பெற்று அந்த வசதிகளை, வருமானத்தைப் பெறுகின்ற அவல நிலைமை எங்கள் பகுதியிலே இன்றையதினம் இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். அந்த உழைப்பாளி அந்தக் கொந்தளிக்கும் கடனிலே, பெற்ற பிள்ளைகளைக் கரையிலே நிறுத்திவிட்டு, கட்டிய மனைவியைக் கரையிலே நிறுத்திவிட்டு, பெற்றெடுத்த பெற்றோர்களைக் கரையிலே நிறுத்திவிட்டு ஆழ்கடலிலே செல்லும் அந்த மீனவத் தொழிலாளி உழைக்கின்றப் பலனை பெற முடியாத அவல நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. அந்த விசைப்படகு தனியார் ஒருவருக்குப் போய் விட்ட பிறகு இவர்கள் அந்த விசைப்பட்டகிலே பணியாற்றுகிறார்கள். எந்த அடிப்படையிலே என்றால் விசைப் படகை ஓட்டுகின்றவர்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 35 ரூபாய் சம்பளமாகத் தருகிறார்கள். அடுத்தாற்போல் அவர்களுக்குத் துணையாகச் செல்லக் கூடிய ஹெல்பர்களுக்கு—ஒரு படகிலே ஏழுமீட்டு பேர்களை ஏற்றிச் செல்வார்கள்—அவர்களுக்கு 25 ரூபாய் என்ற அடிப்படையிலே அவர்கள் அந்த விசைப்படகைத் தங்கள் கையிலே வைத்திருக்கிற அந்தப் பெரியவர்கள் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் மீனவர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கடந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் இந்த அரசாங்கமானாலும் மீனவ சமுதாயம் வளர வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இருந்தாலும் புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசாங்கம் மீனவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்று அதிகமாகக் கவனம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் எங்கள் பகுதியில் இருக்கின்ற நிலையை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. எவ்வளவோ உதவிகள் செய்திருந்தாலும் அந்த உதவிகள் மீனவ சமுதாயத்திற்குப் போய்ச் சேராமல் தனிப்பட்டவர்களுக்குப் போய்ச் சேரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, விசைப்படகுகளை மீனவர்களுக்குத் தரும்பொழுது அந்த விசைப் படகுகள் அவர்கள் கையிலேதான் இருக்கின்றனவா என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

1964 ஆம் ஆண்டு எங்களுடைய பகுதியிலே புயல் அடித்தது தனுஷ்கோடி நகரமே அந்தக் கடலுக்குப் பவியானது என்பதை இந்த நேரத்தில் யாரும் மறந்து விட முடியாது என்று கருதுகிறேன். அன்றைய தினம் எங்கள் ஒப்பற்ற தலைவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 1964 ஆம் ஆண்டு தனுஷ்கோடிக்கு, பல்வேறு சிரமங்கள் இருந்தாலும்கூட அன்றையதினம் ஆட்சியாளர்கள், அரசுக் கட்டிடமே இருந்தவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலே ஒடோடி தனுஷ்கோடிக்கு வந்தார்கள். மீனவ மக்களைப் பார்த்து ஆறுதல் சொன்னார்கள். பயப்படாதீர்கள், நீங்கள் எந்தவிதமான சங்கட

[திரு. டி. இராமசாமி]

[1977 ஜூலை 29]

களும் அடைய வேண்டாம். உங்களுக்கு உதவுவதற்கான காரியங்களில் ஈடுபடுவோம் என்று ஆறுதல் சொல்வ் வந்தார்கள். அந்த மீனவ சமுதாயத்தின் இதயத்திலே வீற்றிருக்கின்ற இந்த அரசிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன், 1964-ஆம் ஆண்டு அந்த மீனவர்களுக்குக் கடன்வழங்கினார்கள். அந்தக் கடனைப்பெற்ற மீனவர்கள் இன்றைய தினம் அசலைவிட வட்டி அதிகமாகச் செலுத்தக்கூடிய நிலைமைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தொல்லை யீஸ்ருந்து மீள முடியாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, 1964-ல் புயல் நேரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட அந்தக் கடனை ரத்து செய்யவேண்டும் அல்லது வட்டியையாவது ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல் தமிழ்நாடு மீன் துறையினருந்து சில வர்த்தக ரீதியான திட்டங்களை 1—7—1974 ஆம் தேதி முதல் புதிதாக ஏற்படுத்தி தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் அமல் படுத்தியது. மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் எடுத்துக் கொண்ட திட்டங்களில் முதன்மையானது மீனவர்களுக்குப் படகுகள் கட்டி விடுகின்ற திட்டம். இதை அமல்படுத்தும் நேரத்தில் மீனளக் துறை வருஷத்திற்குச் சுராசரி 200 படகுகள் மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இன்றையதினம் இந்த மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் சார்பில் முன்றாண்டுகளில் 300 படகுகள் கூடக் கொடுத்திருக்க முடியாது என்றே நான் இந்த நேரத்திலே கருதுகிறேன். ஆகையாலே, 3 ஆண்டுகள் கழித்தும் 300 படகுகள் வழங்கப் பட்டனவா என்பதை ஆராய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மீன் துறையிலே சுமார் 32 அடி, 30 அடி உள்ள படகுகளை ரூ. 80,000க்கு அன்றைய தினம் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தால் வழங்கப்பட்ட 32 அடியுள்ள விசைப் படகுகள், ரூ. 1,80,000-க்கு வழங்கப்படுவதாக நான் அறிகிறேன். இத்திட்டத்தின்கீழ் ஒட்டுமொத்தமாகப் பாரக்கும்பொழுது, மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தினுடைய பணிகளின்மை அளிப்பதாக தெரியவில்லை. மீனவப் பெருமக்களுக்கு அரசு அளிக்கும் சலுகைகளை மீன் வளர்ச்சிக் கழகத்தினருந்து—மீன் வளர்ச்சித் துறையிலிருந்து பெறுவது மிகக் கடினமான சூழ்நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, தமிழ்நாடு மீன் வளர்ச்சிக் கழகம் இந்த அளவிலே செயல்பட வேண்டுமா என்பதை ஆழ்ந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மீனவச் சமுதாயத்தினருக்கு அரசு கொண்டு வந்துள்ள திட்டங்களைச் செம்மையாக அமல் படுத்துவது இன்றியமையாததாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அரசே நேரடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும், மேற்கொண்டு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஜூலை 29] [திரு. டி. இராமசாமி]

நேரமில்லாத காரணத்தால், என்னுடைய பகுதியில் அவசியமான சிலவற்றினைப் பற்றி மட்டும் நான் சொல்லவிருக்கிறேன். வைகை அணைக் கட்டிவருந்து எங்கள் பகுதிக்குத் தண்ணீர் வர வேண்டும். வைகையில்ருந்து வருகின்ற தண்ணீர் எங்களுடைய இராமநாதபுரம் நகரத்திலேயிருக்கிற இரண்டு கண்மாய்களுக்கு, பெரிய ஏரிகளுக்கு வருகின்றது. அதனால், நாலாயிரத்து சொச்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயனடைகின்றன. வைகை அணைக் கட்டிவருந்து அந்த கண்மாய்க்கான தூரம் 110 மைல்களாகும். வைகைத் தண்ணீர் அந்தக் கண்மாய்களுக்கு வருவதற்குள்ளாக, கடல்தாமதமாகிறது. அதனால், பயிர்களுக்குச் சரியான நேரத்தில் தண்ணீர் விடப்படுவதில்லை. அதனால், பயிர்கள் சாவிடாகி, அறுக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயப் பெருமக்கள் மிகுந்த சிரமப்படுகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முந்தைய அரசு வரட்சிக் காலத்தில், கண்மாய்களைத் தூர்வாரவேண்டுமென்று ரூ. 32 இலட்சம் ஒதுக்கியது. அந்த ரூ. 32 இலட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது முழுமையாகப் பயன் தந்ததா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், அந்தச் செலவால், யார் அதிகம் பலனடைந்திருக்கிறார்களென்றால், ஒப்பந்தக்காரர்கள்தான் அதிகமாக இலாபம் பெற்று வந்தார்கள். எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நாங்கள் அன்றைய தினம் அதிகாரிகளிடத்தில் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால், அந்த ஒப்பந்தக்காரர்கள், அன்றையதினம் ஆளுங்கட்சிக்குத் சொந்தக் காரர்களாக இருந்த காரணத்தாலே, அதிகாரிகள் அவர்களைத் தட்டிக் கேட்கமுடியாத அளவுக்குத் கை கட்டப்பட்டிருந்தார்கள். ஆகவே, அந்த இலாபத்தையெல்லாம் ஒப்பந்தக்காரர்கள் அடித்துக் கொண்டு போகக் கூடிய நிலையிருந்தது. அதனால், விவசாயப் பெருமக்கள் மிகுந்த சிரமத்திற்கு ஆளாக வேண்டியிருந்தது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இராமநாதபுரத்தில், 17,000 அடிப்பம்புகள் போட்டார்கள். அவற்றினுடைய இன்றையநிலை என்ன? அம்மாவட்டத்தில் அவசர அவசரமாக அடிப்பம்புகள் போட்டார்கள். ஆனால் அவை ஒரு வாரம் கூடப் பயன் தராத நிலைமையில் மோசமாகப் போய் விட்டன என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் வெறும் பம்புகள் தானிருக்கின்றன, தண்ணீர் கிடையாது. நாம் போடுகின்ற திட்டங்களால் கிராமங்களுக்குப் பிரயோஜனம் இல்லை. திட்டங்கள் வகுக்கப்படுகிற பொழுது, ஒப்பந்தக்காரர்கள் முறையாக இருக்கிறார்களா, அதிகாரிகள் முறையாக செயல்படுகிறார்களா என்பதை அரசாங்கம் உன்னிப்பாகக் கவனித்து, எந்தத் திட்டங்களை வகுக்கிறோமோ, அந்தத் திட்டங்களின் முழுப் பயனும் கிராம மக்களுக்கு நேரிடையாகச் சென்றடைவதற்கு ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைச் செய்ய, அரசாங்கம் கண்காணிப்போடு இருக்கவேண்டும்.

[திரு. டி. இராமசாமி]

[1977 ஜூலை 29]

இராமநாதபுரத்திலே மாவட்ட தலைமை மருத்துவ மனையில் மருத்துவ அதிகாரி, இதுநாள் வரை, 3 மாதம் ஆகியும் நியமிக்கப் படவில்லையென்பதை அரசினுடைய கவனத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றையதினம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பின் தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அங்கே போதிய மருத்துவ அதிகாரிகள் இல்லை. மருத்துவ அதிகாரிகள் இருந்தால், மருந்துகள் இல்லை. அந்த மருத்துவ மனைக்கு 200 படுக்கைகள் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டும், 100 படுக்கைகள் தானிருக்கின்றன. அந்த 100 படுக்கைகளுக்கும் போதிய வசதிகள் இல்லை. டாக்டர்களும் இல்லாத நிலைமையிருக்கிறது. அந்த மருத்துவ மனைக்கு எம்.பி.பி.எஸ். படித்த டாக்டர்களாகப் போட வேண்டும், மருத்துவக் கல்லூரியில் முறையாகப் படித்த எம்.பி., பி.எஸ். டாக்டர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று கூறி, வாய்ப்பளித்த மாமன்றத் தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

[பிற்பகல் 1-20]

* திரு. போ. ஏ. சீனிவாச ரெட்டியார் : பெருமதிப்பிற்

குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 25-7-1977 அன்று தாக்கல் செய்த நிதி நிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையில் 30 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு தரப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் எந்த முறையில் பகிர்ந்து விநியோகிக்கப்படும் என்பது பற்றி ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அதைத் தெளிவு படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு மாவட்ட வாரியாக கவுன்சிலை அமைத்து அதனுடைய கருத்துக்களிலே உள்ள சிக்கல்களையும் உடனடியாக தீர்க்கவேண்டுமென்று அரசினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு 'வாட்டர் டிவைனர்' அவர்கள் சர்ட்டிபிகேட் தரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த சர்ட்டிபிகேட் உடனே கிடைப்பதில்லை. அவர்களைக் கேட்டால் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனியாக சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க அதிகாரம் இல்லை என்கிறார்கள். பல முறை அணுகிக் கேட்கிற போது இந்தக் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த 30 ஆயிரம் இணைப்பை எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தண்ணீர் பொறியாளர் ஆய்வு தேவையில்லை, உத்திரவு தேவையில்லை என்று உத்திரவிட வேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் 2 கரும்பு ஆலைகளை நமது மாநிலத்தில் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது ஒரு ஆலை வந்து விட்டது. இன்னொரு ஆலை வரப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய பக்கத்துத் தொகுதியிலே, பட்டவாய்த்தலை

1977 ஜூலை 29] [திரு. போ. எ. சினிவாச ரெட்டியார்]

காவேரி சுகர் ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. அது 70 லட்சம் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது. அங்கு தொழிலாளர்களுக்கும் ஆலை நிறுவனத்தார்களுக்கும் அடிக்கடி தகராறு ஏற்பட்டு ஸ்டிரைக் நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. 7, 8 ஆண்டுகளாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்போது 70 லட்சம் நஷ்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் பக்கத்திலே விவசாயம் செய்கிறவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். 2 1/2 லட்சம் டன் கரும்பு அரைக்கின்ற ஆலை அறைக்காமல் 18, 20 மாதமாக மூடிக்கிடந்தது. அப்போது முன்னே இருந்த அரசாங்கத்திடம் அந்தப் பகுதியிலே இருந்தவன் என்ற முறையிலே பல முறை முறையிட்டேன். 3 மாதங்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை, மறு படியும் அலங்காநல்லூர் கூட்டுறவு ஆலை தலைவர்களை-அதிகாரிகளை சந்தித்து 50 ஆயிரம் டன் கரும்பை இந்த ஆலைக்கு அனுப்பி வைத்தேன். அப்போது கூட அந்தத் தொழிலாளர்கள் பக்கத்து ஆலைக்கு கரும்பை அனுப்பக் கூடாது என்று தகராறு செய்தார்கள். அதனால் 70 லட்சம் நஷ்டம், இப்போது கிட்டத்தட்ட 10 லட்சம் ரூபாய் பாக்கியாக இருக்கிறது. அந்தப் பாக்கி எல்லாம் எப்படி வருவது என்று தெரியவில்லை. அந்தத்தொகையை அரசு உடனடியாகத் தர உத்தரவு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது 1,000, 2,000 ஏக்கர்தான் விவசாயம் நடைபெறுகிறது. கிட்டத்தட்ட 7,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. அதிலே 1,000, 2,000 ஏக்கர்தான் பயிர் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிலை ரொம்ப ஆபத்து. பலர் விவசாயம் செய்ய யோசனை செய்கிறார்கள். தயவு செய்து அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது கூட்டுறவுத் துறையிலே எடுத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று இந்த அரசுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது பகுதியிலே ராஜேந்திரம் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு வாளாத்தூர் சேரி இருக்கிறது. குளித்தலை டவுனிலேயிருந்து ரயில்வே நிலையம் வருவது என்றால் 5 பர்லர்ங் நடக்க வேண்டும். மணப்பாறை—குளித்தலை ரோடு வரவேண்டுமென்றால் 5 பர்லர்ங் நடுவிலே சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே எந்தவிதமான பாதை வசதியும் இல்லை. நடைப்பாதை கூட இல்லை. ஏன் ரோடு போடவில்லை என்று கேட்டால் அந்தப் பஞ்சாயத்தில் நிதி—பணம்—இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள்.

அந்த ரோட்டை அமைக்க வேண்டுமென்றால் அங்கு நிலத்தின் மதிப்பு ரூ. 15 ஆயிரத்திலிருந்து ரூ. 20 ஆயிரம் சொல்கிறார்கள். போதுமான தொகை ரிசர்வ் பண்டில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பட்டவாய்தலை—காவேரி ஹரிஜன—நல பண்டிலும் போதுமான நிதி இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்த நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கித் தர வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பட்டவாய்தலை—காவேரி ஆலைப்பகுதியில் ரோடு பண்டு இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால் நாலில் ஒரு பங்கு தர

[திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்] [1977 ஜூலை 29]

முடியுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஊருக்குப் போக முடியாது. 20 வருஷமாக மக்களுக்கு அங்கு ரோடு வசதியில்லாமல் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை உடனடியாக எடுத்து ஆவன செய்யும்படி அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நல்லூர் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. இந்தத் தொகுதியில் இருக்கிற அந்த ஊரில் இருக்கிற ஏரி நீண்ட நாட்களாக தூர்ந்து கிடந்தது. அங்கு வேலை நடந்து பாதி வேலையில் நின்று கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. உடனடியாக அரசு இதைக் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து என் ஊரிலே திருச்சியிலிருந்து அய்யர் மலைக்கு பஸ் ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. 1975 ஜனவரி 30-ம் தேதி அன்று நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. என்ன காரணத்தினால் அது நிறுத்தப்பட்டு விட்டது என்று தெரியவில்லை. அரசு அதிகாரிகளையும், மாவட்ட ஆட்சியாளரையும் போக்குவரத்து அதிகாரிகளையும் கேட்டேன். இங்கு சி.ஆர். போக்குவரத்துக் கழகத்தினுடைய பஸ் போய் கொண்டிருந்தது. ஏன் ஓடவில்லை என்று கேட்டால் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் லாபம் இல்லை அதனால் ஓடவில்லை என்கிறார்கள். தனியாருக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் ஓட்டுவார்கள். எனவே தனியாருக்கு இங்கே பஸ் ஓட்டுவதற்கு லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும் அல்லது அரசே இந்த வழியில் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்த வேண்டும். தனியாருக்குக் கொடுங்கள் என்றால் அப்படிக் கொடுக்க முடியாது. எனினால் இந்த ரோடு அரசாங்கத்தின் ‘‘கஸ்டடி’’-யில் இருக்கிறது என்கிறார்கள். எனவே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து அங்கு பஸ் போக்குவரத்திற்கு வழி காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இனுங்குருக்கு திருச்சியிலிருந்து பஸ் போய்க் கொண்டிருந்தது. கடந்த 1½ ஆண்டுக் காலமாக கரூர்-இனுங்குருக்கு பஸ் போக்குவரத்து நின்று விட்டது. என்வே இதையும் உடனடியாக அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளியும் விவசாயப் பண்ணையும் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மணப்பாரை நகரசபைக்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது. அதில் குடி தண்ணீர் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே பல தீர்மானங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். லைப் இன்சூரன்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் கொடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். இடையிலே என்ன காரணத்தினாலோ நின்று விட்டது. அதையும் கவனத்தில் கொண்டு அரசு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

1977 ஜூலை 29]

மாண்மிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்று நாளைக் காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-29 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

5. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

11. Notification issued in G.O. Ms. No. 662, Rural Development and Local Administration, dated 19th April 1977 in regard to certain variations to the Tondiarpet Area No. III Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in the Health Department Notification No. 280, dated the 28th December 1951 published at pages 324—329 of Part I-A of the *Fort St. George Gazette*, dated the 18th June 1952. (Laid on the Table of the House under Section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).

12. Notification issued in G.O. Ms. No. 803, Rural Development and Local Administration, dated 5th July 1977 in regard to certain variations to the Nungambakkam North Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in the late Education and Public Health Department Notification No. 737, dated the 13th June 1941, published at page 328 of Part I-A of the *Fort St. George Gazette*, dated the 2nd September 1941, as subsequently amended. [(Laid on the Table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972).]

B. Reports, Notifications and other papers.

Nil,